

شعبان

ชะอฺบาน

เดือนแห่งท่านศาสดา

มุฮัมมัด (ซ็อล.)

ความประเสริฐของเดือนชะอฺบาน

ชะอฺบาน คือ เกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลยฺ) ผู้เป็นประมุขของบรรดานะบี (อ.) และกล่าวได้ว่า เป็นเดือนแห่งศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ มุฮัมมัด (ซ็อลยฺ) ดังนั้นในเดือนนี้ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลยฺ) จะถือศีลอดตลอดทั้งเดือนติดต่อกันไปจนถึงเดือนเราะมะฎอน โดยท่านกล่าวว่า “ชะอฺบานเป็นเดือนของฉัน ใครก็ตามที่ถือศีลอดหนึ่งวันในเดือนของฉัน สวรรค์จะวาญิบสำหรับเขา”

มีรายงานจากท่านอิมามญะอฺฟร์ อัซซอดิก (อ.) กล่าวว่า : เมื่อเดือนชะอฺบานมาเยือน ท่านอิมามซัยนุลอาบิดีน (อ.) จะเรียกพรรคพวกของท่านมารวมกัน และกล่าวกับพวกเขาว่า “โอ้ พรรคพวกของฉัน! พวกท่านทราบไหมว่า เดือนนี้คือเดือนอะไร?” นี่คือ เดือนชะอฺบาน และท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลยฺ) ได้กล่าวว่า ชะอฺบานเป็นเดือนของฉัน จงถือศีลอดในเดือนนี้เถิด

ดังนั้น เพื่อความรักต่อท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลยฺ) และแสวงหาความใกล้ชิดยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา ด้วยสิทธิของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ซึ่งชีวิตของอะลี บินฮุเซน อยู่ในพระหัตถ์ แห่งพระเดชานุภาพของพระองค์ ฉันขอสาบานว่า ฉันได้ยืมอะลี บินฮุเซน (อ.) บิดาของฉันกล่าวว่า :

“ฉันได้ยืมท่านอะมีร์ลมุอฺมินีน (อ.) กล่าวว่า : ใครก็ตามที่ถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน ด้วยความรักต่อท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลยฺ)

และแสวงหาความใกล้ชิดยังอัลลอฮฺ (ซบ.) พระองค์จะทรงรักใคร่ในตัวเขา และให้เขาได้อยู่ใกล้ชิดความเมตตาของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และทรงให้สรรงสรรรค์วาญิบสำหรับเขา”

ท่านเชค (รฮ.) ได้รายงานจากท่านซือฟวาน ญัมมาล (รฎ.) ว่า : ท่านอิมามญะฮ์ฟูร ซอดิก (อ.) กล่าวกับข้าพเจ้าว่า “ให้บรรดาผู้ที่อยู่กับท่าน และผู้ที่อยู่รายรอบท่าน ถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน” ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอพลีเพื่อท่าน ท่านพบว่ามีความประเสริฐใจในการกระทำสิ่งนั้น กระนั้นหรือ?” ท่านอิมาม (อ.) ตอบว่า “เมื่อท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ (ซ็อลย) เห็นจันทร์เสี้ยวของเดือนชะอฺบาน ท่านจะสั่งให้ผู้ประกาศ ป่าวประกาศในเมืองมะดีนะฮฺว่า โอ้ ชาวมะดีนะฮฺ!! ฉันคือเราะฮฺลุลลอฮฺที่ถูกส่งมาจากพระองค์ ให้ป่าวประกาศแก่พวกท่านว่า ชะอฺบานคือเดือนของฉัน ขอพระองค์ทรงเมตตาต่อผู้ที่ให้การช่วยเหลือฉันหมายถึงถือน้ำศีลอดในเดือนนี้”

และท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวต่อไปอีกว่า : ท่านอะมีรุลมุอฺมินีน (อ.) กล่าวว่า “ตั้งแต่วันที่ฉันได้ยินผู้ประกาศของท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ (ซ็อลย) ป่าวประกาศเช่นนั้น ฉันไม่เคยขาดการถือน้ำศีลอดในเดือนชะอฺบานอีกเลย และจะไม่ละทิ้งการถือน้ำศีลอดในเดือนนี้ ตราบเท่าที่ฉันยังมีชีวิตอยู่ อินชาอัลลอฮฺ”

จากนั้นท่านอิมามซอดิก (อ.) ได้กล่าวว่า “การถือน้ำศีลอดทั้ง ๒ เดือน คือ เดือนชะอฺบาน และเดือนเราะมะฎอน เป็นการกลับตัว และการขอภัยโทษจากพระองค์”

มีรายงานจากอิซมาอีล บินอัब्ดุลคอลิก ว่า : ข้าพเจ้าอยู่กับท่านอิมามซอดิก (อ.) เมื่อคราที่ท่านกล่าวถึง การถือศีลอดในเดือนชะอฺบานว่า ความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนนี้ มีเช่นนั้น เช่นนี้ แม้แต่กับผู้ที่หลังเลือดอันต้องห้าม ซึ่งหลังจากนั้นเขาได้ถือศีลอดเดือนชะอฺบาน เขาจะได้รับการอภัยโทษด้วยความประเสริฐของเดือนนี้

อีกรายงานมีผู้ชายผู้หนึ่งได้ถาม ถึงความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะฎิบจากท่านอิมามซอดิก (อ.) ท่านอิมามจึงตอบว่า “ทำไมท่านจึงละเลยการถือศีลอดเดือนชะอฺบาน?” ผู้รายงานกล่าวว่า

“โอ้ บุตรของท่านเราะซูลุลลอฮฺ! มีผลบุญอะไรบ้าง สำหรับผู้ที่ถือศีลอดในเดือนชะอฺบานหนึ่งวัน” ท่านอิมามซอดิก (อ.) ตอบว่า “ขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า สรวงสวรรค์คือผลบุญของเขา”

ถอดความโดย อุษา จิตต์ดำริ

สารบัญ

เดือนชะอฺบาน

กิจปฏิบัติทั่วไป ตลอดทั้งเดือน.....	1
เซาะละวาตเดือนชะอฺบาน.....	4
มูนาญาตชะอฺบานียะฮฺ.....	10
วันแรกของเดือนชะอฺบาน.....	32
กิจปฏิบัติในวันที่ 3 ชะอฺบาน.....	41
คำที่ 13, 14, 15 ของเดือนชะอฺบาน.....	50
ซียาเราะฮฺอิมามฮุเซน (อ.) กลางเดือนชะอฺบาน.....	94
นิซฟูชะอฺบาน (คำคืนที่ 15).....	50
ดูอาห์ท่านอิมามชะมาน (อ.).....	53
วันที่ 15 ของเดือนชะอฺบาน.....	82
การถือศีลอดสามวันสุดท้ายของเดือน.....	83
วันศุกร์สุดท้ายของเดือนชะอฺบาน.....	83
ดูอาอุคีนสุดท้ายของเดือนชะอฺบาน และคืนแรกของเดือน เราะมะฎอน.....	85

เดือนชะอฺบาน

กิจปฏิบัติทั่วไป ตลอดทั้งเดือน

1. ให้กล่าวอิซติฆฟาร ทุกวัน (ตลอดทั้งเดือน) วันละ 70 ครั้ง ว่า

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ

(อิซติฆฟาริลลอฮะ วะอัสอะลุลฮุตุเตาบะฮฺ)

ข้าฯ ขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ และวอนขอการกลับตัวต่อพระองค์

2. และอิซติฆฟาร อีกบทหนึ่ง ซึ่งให้กล่าวทุกวัน ๆ ละ 70 ครั้ง ว่า

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ،

อิซติฆฟาริลลอฮฺลอะฮฺลละฮฺลาอิลลาฮะฮฺอิลลาฮฺฮุรเราะฮฺมาฮฺนุรเราะฮีม

ข้าฯ ขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์

ทรงเมตตายิ่ง ทรงกรุณาปราณียิ่ง,

الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

อัลฮัยยุลก็อยยุม วะอะตุบฺอิลัยฮฺ

ผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรงอยู่. และข้าฯ ขอกลับตัวสู่พระองค์

โดยอิซติฆฟารบทนี้ บางรายงานกล่าวว่า อ่านคำว่า الْحَيُّ الْقَيُّومُ ก่อนคำว่า الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ แต่จะปฏิบัติแบบไหน ก็ถือว่า ดีทั้งสองแบบ

โดยในรายงานต่างๆ ได้กล่าวย่ำว่า **คูอาห์ และคำชิกร์ ที่ดีที่สุดสำหรับเดือนนี้ คือ การอิชติฆฟาร (ขออภัยโทษ)** ดังนั้นใครก็ตามที่ อิชติฆฟาร วันละ 70 ครั้ง ทุกวันในเดือนนี้ มีภาคผลเท่ากับการกล่าว อิชติฆฟาร 70,000 ครั้ง ในเดือนอื่นๆ

3. บริจาคทาน (เซาะตะเกาะฮฺ) ให้มากที่สุดในเดือนนี้

บริจาคทานในเดือนนี้ ถึงแม้จะทำได้น้อยนิด แม้จะแค่เพียงเมล็ดอินทผลัมครึ่งผล (หรือซีกเดียว) ก็ตาม เป็นสิ่งที่พึงกระทำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเดือนนี้ ทั้งนี้ เพื่อว่าอัลลอฮฺ (ซบ.) จะได้ทรงปกป้องร่างกายของเขาจากไฟนรก

มีรายงานจากท่านอิมามซอดิก (อ.) ว่า : ได้มีผู้ถามท่านอิมาม (อ.) ถึงความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะฎิบ ท่านอิมามจึงได้ตอบว่า “ทำไมท่านถึงละเลยต่อการถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน!!” ดังนั้น ผู้รายงานจึงได้ถามว่า “โอ้ บุตรของท่านเราะซูลุลลอฮฺ! มีผลบุญอะไรบ้างสำหรับผู้ถือศีลอด ในเดือนชะอฺบานหนึ่งวัน” ท่านอิมาม (อ.) ตอบว่า “ขอสาบานต่อพระผู้เป็นเจ้า สรวงสวรรค์คือผลบุญของเขา”

ผู้รายงานจึงถามอีกว่า “**การปฏิบัติที่ดีที่สุดในเดือนนี้ คืออะไร?**”

ท่านอิมามซอดิก (อ.) ตอบว่า “บริจาคทาน และขออภัยโทษ ใครก็ตามที่บริจาคทานในเดือนชะอฺบาน พระองค์จะทรงดูแลรักษาเขา (ซอดาเกาะฮฺ) เสมือนดังพวกท่านเลี้ยงดูรักษาลูกอูฐ จนกระทั่งถึงวันกียามะฮฺ และจะส่งคืนเจ้าของ ด้วยขนาดที่ใหญ่โตเท่าภูเขาสูงสุด”

4. ตลอดทั้งเดือน ให้กล่าว ตะฮฺลีล 1,000 ครั้ง ดังนี้

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ،

ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะลันะอฺบุดุอิลลาฮฺอียาฮฺ

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ, เหล่าข้าฯ ไม่เคารพภักดี (ผู้ใด)
นอกจากพระองค์เท่านั้น,

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

มุคฺลิสฺนัะละฮฺุดดีน วะเลากะริฮัลมุชริกูน

เหล่าข้าฯ เป็นผู้บริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์,
ถึงแม้ว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีจะรังเกียจก็ตาม.

การกล่าวเช่นนี้ มีผลบุญอย่างมากมาย โดยมีรายงานหนึ่งได้บันทึกไว้ว่า “เท่ากับประกอบอิบาดะฮฺ ถึง 1,000 ปี ซึ่งจะถูกบันทึกไว้ในบัญชีการกระทำของเขา”

5. นะมาซ 2 เราะกะอัต (ทุกวันพฤหัสบดี)

ทุกวันพฤหัสบดีของเดือนนี้ ให้นะมาซ 2 เราะกะอัต โดยทั้งสองเราะกะอัต หลังจากที่อ่านซูเราะฮฺอ่านอัลฟาติฮะฮฺแล้ว ให้อ่านซูเราะฮฺฮัจญะฮฺ 100 ครั้ง เมื่อนะมาซเสร็จแล้ว ให้เซาะละวาต อีก 100 ครั้ง เพื่ออัลลอฮฺ (ซบ.) จะได้ทรงให้ความต้องการทุกประการ ทั้งที่เป็นภารกิจของศาสนาและทางโลกของเขาบรรลุผล

6. การถือศีลอด (วันจันทร์ วันพฤหัสบดี)

มีรายงานได้กล่าวถึงความประเสริฐในการถือศีลอดไว้หลายแห่ง ซึ่งส่วนหนึ่งได้กล่าวย่ำไว้แล้วในเรื่องความประเสริฐของเดือน

ชะฮฺบาน และมีรายงานหนึ่งกล่าวว่า “วันพฤหัสบดีของเดือนนี้ ท้องฟ้าจะถูกประดับประดาอย่างงดงาม มวลมะลาอิกะฮฺจะขอการประทานอภัยโทษจากพระองค์ ให้แก่บรรดาผู้ที่ถือศีลอดในวันนี้ ดูอาฮ์ของพวกเขาจะได้รับการตอบรับ”

มีอีกรายงานจากท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ถือศีลอด ในวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี ของเดือนชะฮฺบาน พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสูงส่ง จะทรงให้ความต้องการต่าง ๆ 20 ประการของเขา ในโลกนี้ และอีก 20 ประการ ในโลกหน้า บรรลุผล”

7. ให้กล่าวเซาะละวาต แต่ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) และอะฮฺลุลบัยตุ (อ.) ให้มากที่สุดในเดือนนี้

เซาะละวาตเดือนชะฮฺบาน

8. อ่านบทเซาะละวาตของเดือนชะฮฺบาน

มีรายงานมาจาก ท่านอิมามชัยหฺลุอาบิตีน (อ.) กล่าวว่า “ทุกวันของเดือนชะฮฺบาน ให้กล่าวเซาะละวาต ในตอนเที่ยง และในค่ำคืนที่ 15 ของเดือนนี้ (นิซฟูชะฮฺบาน)” ตัวยบทเซาะละวาต มีดังนี้

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، شَجَرَةَ النَّبَوَّةِ،

อัลลอฮฺมุหมะซ็อลลิละลาฮูฮัมมะติวะอะฮาสิมุฮัมมัด ชะญะเราะฮฺดินนุญวะฮฺ
ขำแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแต่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,
ต้นไม้อ้อ (เชื้อสาย) แห่งความเป็นนบี,

وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ، وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ،

วะเมาฎิอิรริซาละฮฺ วะมุกตะละฟีลมะลาอิกะฮฺ

สถานที่ตั้งมั่นแห่งศาสน์, สถานที่ไปมา (ขึ้นลง) ของมวลมะลาอิกะฮฺ,

وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ، وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ،

วะมะอะดีนิลอิลมฺ วะอะฮฺลิบัยติลวะฮฺยฺ

คลังแห่งวิชาการ, และครอบครัวแห่งวะฮฺยฺ (วิวรณ์),

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

อัลลอฮฺมุหมะซ็อลลีละลามุฮัมมัดิวะอาลิมุฮัมมัด

ขำแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,

الْفُلكِ الْجَارِيَةِ فِي اللَّجَجِ الْغَامِرَةِ، يَا مَنْ مِنْ رَكِبِهَا،

อัลฟุลกิลญารียะตีฟิลลัจญะญิมิมิเราะฮฺ ยะอุมะนุมนัรเราะกิบบะฮา

(ผู้เป็น) นาวาลอยละล่องอยู่ในใจกลางมหาสมุทร,

ซึ่งผู้ที่โดยสารจะได้รับความปลอดภัย,

وَيَغْرُقُ مَنْ تَرَكَهَا، أَلْمُتَّقِدِمُ لَهُمْ مَارِقُ،

วะยัฆเราะกุนันตะเราะกะฮา อัลมุตะก๊อดติมุละฮฺมาริก

และผู้ทีละทิ้งนาวานี้ จะจมน้ำ (พินาศ),

ผู้ที่ล้าหน้าพวกท่าน คือ ผู้ที่ออกนอกศาสนา,

وَالْمُتَّخِرُ عَنْهُمْ زَاهِقُ، وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَأَحِقُّ،

วัลมุตะอัคคิรุอันฮุมาฮิก วัลลาซิมุละฮฺลาฮิก

ส่วนผู้ที่ล้าหลังพวกท่านคือ ผู้ที่สูญหาย,

และการร่วมทางไปกับพวกท่าน จะพบกับสัจธรรม,

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْكَهْفِ الْحَصِينِ،

อัลลอฮฺมุหมะซ็อลลีละลาหุฮัมมะดีวะอะอาลิมุฮัมมัด อัลกะฮฺฟีลฮะซึน
 ข้าแต่อัลลอฮฺโปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,
 ซึ่งเป็นสถานกำบังที่มั่นคง,

وَعِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ، وَمَلْجَأِ الْهَارِبِينَ،

วะฮิยาซึลมุฏฏัรริลมุชตะกิน วะมัลญะฮฺอิลฮาริบีน
 เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ แก่บรรดาผู้ที่เดือดร้อน และผู้ยากไร้,
 ผู้ให้ที่พักพิง แก่บรรดาผู้หลบหนี,

وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

วะอิซมะติลมุอตะซิมีน อัลลอฮฺมุหมะซ็อลลีละลาหุฮัมมะดีวะอะอาลิมุฮัมมัด
 และผู้ให้การปกป้อง แก่ผู้ที่แสวงหาการปกป้อง, ข้าแต่อัลลอฮฺ
 โปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,

صَلَاةٌ كَثِيرَةٌ تَكُونُ لَهُمْ رِضَى،

เซาะลาตั้นกะซีเราะตันตะกุนุละฮุรมริฎอ
 ซึ่งการประสาทพรอย่างมากมาย ที่ทำให้พวกท่านมีความปิติยินดี,

وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ آدَاءً وَقَضَاءً،

วะลัฮักกิฮัมมะดีวะอะอาลิมุฮัมมะดีนอะดาเอาวะเกาะฎอ
 และสำหรับเหล่าข้าฯ ทำให้ได้ปฏิบัติตามสิทธิของมุฮัมมัด
 และวงศ์วานของมุฮัมมัดและทำให้ภารกิจทั้งหลายสำเร็จลุล่วง,

بِحَوْلِ مِنْكَ وَقُوَّةِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،

บิฮาลิมินกะวะกุวะเตียร็อบบัลอะลามีน

ด้วยอำนาจและพลังจากพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก,

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ
الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ،

อัลลอฮุมมะซ็อลลีอะลาลิอะลามุฮัมมะติวะอะฮาติมุฮัมมะตินิญญ็อยยิบีนัล
อับรอริลอัคยาร

ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,
บรรดาผู้ดีงาม ผู้ทรงคุณธรรม ผู้ประเสริฐ,

الَّذِينَ أُوجِبَتْ حُقُوقُهُمْ، وَفَرِضَتْ طَاعَتُهُمْ وَلَا يَتَّهَمُ،

อัลละซึนะเอาญับตะฮุกุกะฮุมมะ วะฟะริฎฏะฏะออะตะฮุมมะวะวิลายะตะฮุมมะ
ซึ่งพระองค์ทรงให้สิทธิทั้งหลายของพวกท่าน เป็นข้อบังคับ (วาญิบ),
การเชื่อฟัง และความรักต่อพวกท่าน เป็นข้อกำหนด (ฟัรฎู),

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ،

อัลลอฮุมมะซ็อลลีอะลาลิอะลามุฮัมมะติวะอะฮาติมุฮัมมัด วะอุมุรกีอิลบีบีญุอะตะติกา
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,
โปรดฟื้นฟูจิตใจของข้าฯ ด้วยการภักดีต่อพระองค์,

وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ،

วะลาตุคซึนึบีมะอะฮึยะติกา

โปรดอย่าให้ข้าฯ อับอายด้วยการฝ่าฝืนต่อพระองค์,

وَارْزُقْنِي مَوَاسَاةَ مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ،

วัรซุกนีมูวาซาตะมันเกาะตัตตะอะลัยฮิมิรริซุกิก

โปรดให้ข้าฯ ได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ยากแค้นลำเค็ญ
ในเครื่องยังชีพของพระองค์,

بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ،

บิมาวัสซะอะตะอะลัยยะมินฟัฎลิก วะนะชัรตะอะลัยยะมินอัดลิก

ด้วยสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้กับข้าฯ อย่างกว้างขวาง
จากความโปรดปรานของพระองค์, โปรดกระจายความยุติธรรม
ของพระองค์เหนือข้าฯ,

وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ، وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ،

วะอะฮัยยัตะนินะตะฮัตตุลลิก วะฮาชาชะฮูรนะบียิกะษัยยิดรุซูลิก
โปรดให้ข้าฯ มีชีวิตอยู่ภายใต้ร่มเงาของพระองค์, และนี่คือเดือนแห่ง
นะบีของพระองค์ ผู้เป็นประมุขแห่งบรรดาเราะซูลของพระองค์,

شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ،

ชะอฺบานุลละหฺชะฟัฟตะฮูมินกะบิรเราะฮุมะติวัลริฎวาน
เดือนชะอฺบานที่พระองค์ได้ทรงปกคลุมไว้ด้วยความเมตตา
และความปราโมทย์ของพระองค์,

الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ،

อัลละซีกันนะเราะฮะฮูลุลลอฮิซซอลลัลลอฮูอะลัยฮิอะอาลิสีวะซัลลัม
ซึ่งเป็นเดือนที่เราะซูลแห่งอัลลอฮฺ, ขออัลลอฮฺ โปรดประสาทพรและ
ความศานติแก่ท่าน และวงศ์วานของท่าน,

يَدَّابُّ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيْلِيهِ وَآيَامِهِ،

ยัดอะบฺฟูชียามิฮิอะกียามิฮิฟีละยาลีสีวะอัยยามิฮฺ
ได้บากบั่นในการถือศีลอด ลูกขึ้นในยามค่ำคืนและกลางวันของท่าน,

بُخُوْعَا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ،

บุญอุลละกะฟีอิกรอมอิฮิวะอิชออมิฮีอิลามะฮัลลิฮิมามิฮ
เนื่องด้วยความนอบน้อมแด่พระองค์ เพื่อการเทิดเกียรติ และเทิดทูน
ความสำคัญของเดือนนี้ จนกระทั่งสิ้นอายุขัยไปในสภาพดังกล่าว,

اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْإِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ،

อัลลอฮุมมะพะอะอินนาอะลลอิซตินานาบิซุหนะติฮีฟีฮ
ข้าแต่อัลลอฮู ดั่งนั้นโปรดช่วยเหลือเหล่าข้าฯ ในการเจริญรอยตาม
จริยวัตรของท่าน ในเดือนนี้,

وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ، اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيْعًا مُشَفَّعًا،

วะนัยลิซชะฟาอะติละดัยฮ อัลลอฮุมมะวัจญอุลฮุสูลีชะฟีอัมมุซัฟพะฮา
และได้รับการอนุเคราะห์ ซึ่งมีอยู่ที่ท่าน, ข้าแต่อัลลอฮู โปรดบันดาล
ให้ท่านเป็นผู้ให้การอนุเคราะห์ ที่ได้รับการตอบรับ ของข้าฯ,

وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهِيْعًا، وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا،

วะฎะฎะลีเก็อนอิลัยกะมะฮุยะฮา วัจญอุลนีละฮุมุตตะบือฮา
และเป็นทางสว่างที่นำไปสู่พระองค์, โปรดบันดาลให้ข้าฯ
เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามท่าน,

حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَنِّي رَاضِيًا، وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًا،

ฮัตตาอัลกอกะเยอัมลิกยามะติอันนีรอฎิยา วะอันซุหนูปีฆอฎิยา
จนกระทั่งถึงการเข้าเฝ้าพระองค์ ในวันกิยามะฮ ในสภาพที่พระองค์
พึงพอพระทัยในตัวข้าฯ, โปรดอย่าได้ใส่พระทัยต่อบาปทั้งหลาย
ของข้าฯ

قَدْ أُوجِبَتْ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ ،

ก็อดเอาญิบตะลีมีนักรเราะฮุมะตะวัรริฎวาน
โปรดให้ความเมตตา และความพึงพอใจจากพระองค์
เป็นวาญิบแก่ข้าฯ

وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ .

วะอันซัลตะนีดาร์รอลเกาะรอริวะมะฮัลลัลอัคยาร
และโปรดประทานบ้านแห่งโลกหน้า และสถานของบรรดา
ผู้ประเสริฐ ให้แก่ข้าฯ

มูญาตชะอฺบานียะฮฺ

9. อ่านมูญาตชะอฺบานียะฮฺ (คำวิงวอนภาวนาอย่าง
ลับ ๆ ต่อพระเจ้า)

มีผู้รายงานมาจาก อิบนิคอละวัยฮฺ กล่าวว่า “มูญาตบทนี้
เป็นมูญาตของท่านอะมีรุลมุอฺมินีน (อ.) ซึ่งท่าน และบรรดาอิม
มาม (อ.) จากบุตรหลานของท่าน จะอ่านในเดือนชะอฺบาน” ดังนี้

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ،

อัลลอฮุมมะซ็อลลีละลามุฮัมมัดิวะอาลิมุฮัมมัด
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,

وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ ،

วัซมะอฺดูอาอีอิชาตะเอาตุก
โปรดสดับรับฟังดูอาอ์ของข้าฯ ยามที่ข้าฯ วิงวอนต่อพระองค์,

وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ، وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا نَا جَيْتُكَ،

วิษณะอุนิดาอือชานาดัยตุก ะอักบิลละลัยยะชือชานาญัยตุก
โปรดสตับตรับฟังการเรียกร้องของข้าฯ ยามที่ข้าฯ เรียกร้องพระองค์,
โปรดหันมายังข้าฯ ยามที่ข้าฯ วิงวอนอย่างลับๆ ต่อพระองค์,

فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ، وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ،

พะกือดฮะรือบตุอิลัยก ะวะวะกือฟตุบัยยะยะตัยกะมุชตะเก็นัลลัก
และข้าฯ ได้หลบหนีมายังพระองค์, และหยุดอยู่ ณ เบื้องพระพักตร์
ของพระองค์ ในสภาพของผู้สิ้นไร้หนทาง,

مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ، رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي،

มุตะฎะรืออ์อิลัยก ะรอญัยลิลิมาละดัยกะชะวะวาบิ
ผู้้ออวอนต่อพระองค์, ผู้มีความหวังต่อผลบุญของข้าฯ ที่มีอยู่
ณ พระองค์,

وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي، وَتَخْبُرُ حَاجَتِي، وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي،

วะตะอะลละมุมาฟีนัฟซี ะตะคบุรฮานูอะตี ะตะอะอริฟูฎะวะมีรี
และพระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของข้าฯ,
ทรงล่วงรู้ถึงความต้องการของข้าฯ, ทรงรู้จักภายในของข้าฯ,

وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ،

วะลาัยคัฟอะลัยกะอัมรุมุนกะละบิวะมัชวาัย
ภารกิจการคึนกลับในโลกนี้ และโลกหน้าของข้าฯ ไม่ได้เป็น
ความลับสำหรับพระองค์,

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِيَ بِهٍ مِنْ مَنْطِقِي، وَأَتَفَوَّهَ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي،

วะมาอูร็ิดุอันอูปดิอะบิฮ็ิมมมันฎิกิ วะอะตะเฟาวะสะบิฮ็ิมินฎาะลิบะตี

รวมถึงในสิ่งที่ข้าฯ ต้องการจะเอื้อนเอ่ยออกมา,

และกล่าวออกมาจากความต้องการของข้าฯ,

وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي، وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي،

วะอรัฎฏุสุลืออากิบะตี วะกัอดฎะร็ือตมะกอดีรูกะอะลัยยะยาฮัซัยยิตี
และมีความหวังในสิ่งนั้น เพื่อบั้นปลายของข้าฯ, โอ้ นายเหนือหัวของ
ข้าฯ กำหนดการทั้งหลายของพระองค์นั้น ดำเนินอยู่เหนือข้าฯ,

فِيَمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَىٰ آخِرِ عُمُرِي، مِنْ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي،

ฟีมายะกุนุมินนีอิลาอาคิรุมรี มินชะรีเราะตีวะอะลาเนียะตี
ในสิ่งที่มาจากข้าฯ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายแห่งอายุขัยของข้าฯ,
จากภายในและภายนอกของข้าฯ,

وَبِيَدِكَ لَا بِيَدِ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي، وَنَفْعِي وَضَرِّي،

วะบิยะดิกะลาบิยะดิฆ็อยริกะซียาตะตีวะนั๊กซี วะนัฟอ็วะฎ็ือรรี
ล้วนอยู่ในพระหัตถ์ แห่งอำนาจของพระองค์มิใช่อำนาจของผู้อื่น ไม่ว่าจะ
จะเป็นการเพิ่มพูนและการลดทอน, กำไรและขาดทุนของข้าฯ,

إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي،

อิลาฮ็ืออินฮะร็ือมตะนีพะมันซัลละซียัรซุกุนี

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากพระองค์ทรงหวงห้ามข้าฯ

ดั่งนั้น ใครกันเล่า! ที่จะประทานปัจจัยให้แก่ข้าฯ,

وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي،

วะอินเคาะซัลตะนีพะมันซัลละซัยันซุรูนี
และหากพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าฯ ดั่งนั้น ใครกันเล่า!
ที่จะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือข้าฯ,

إِلٰهِيْ اَعُوْذُبِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُوْلِ سَخَطِكَ،

อิลาฮีอะอูซุบิกะมินฆะเราะบะฆะซุลลิซะเคาะฏีก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์
จากความกริ้วโกรธของพระองค์ และการลงทัณฑ์ของพระองค์,

إِلٰهِيْ اِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَاْهِلٍ لِّرَحْمَتِكَ،

อิลาฮีอินกุนตุฆ็อยเราะมะฆะตะอะฮิลลิเราะฮฺมะติค
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากข้าฯ ไม่ใช่ผู้ที่คู่ควรกับความเมตตา
ของพระองค์ แล้วไซ้ไร

فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُوْدَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ،

พะอันตะอะฮฺลันอันตะญุดะอะลัยยะบิฟฎฺลิซะอะติค
ดั่งนั้น พระองค์ก็ยังคงเหมาะสม ต่อการเอื้อเพื่อเผื่อแผ่แก่ข้าฯ
ด้วยความโปรดปรานอันแผ่ไพศาลของพระองค์,

إِلٰهِيْ كَاْنِيْ بِنَفْسِيْ وَاَقْفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ،

อิลาฮีกะอันนีบิณฟ์ชีวาภิพะตุมบัยนะยะดัยค
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ประหนึ่งว่าตัวของข้าฯ กำลังยืนอยู่
ณ เบื้องพระพักตร์ของพระองค์,

وَقَدْ أَظْلَمَ حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ ،

ว่ก้อดอะซ้อลละฮำฮุซนุตะวะกุกุลีอะลัยยก
ในขณะทีความไว้วางใจของข้าฯ ทีมีต่อความดีงามของพระองค์
แแต่ร่มเงาปกคลุมเหนือข้าฯ,

فَقُلْتُ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ ،

พะกุลตะมาอันตะอะฮุลฮุวะตะซ้อมมัดตะนีบีอัฟวก
แล้วพระองค์ก็ทริสถึง สิ่งทีคู่ควรกับพระองค์ และทรงคลุมข้าฯ ด้วย
ม่านแห่งการอภัยโทษของพระองค์,

إِلٰهِيْ اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلٰى مِنْكَ بِذٰلِكَ ،

อิลาฮีอินอะเฟาตะพะมันเอาลามินกะบิซาลิก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากพระองค์ทรงอภัยโทษ ดั่งนั้น จะมีผู้ใดเล่า
ทีจะเหมาะสมยิ่งไปกว่าพระองค์ในเรื่องดังกล่าว,

وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِيْ وَلَمْ يُدْنِنِيْ مِنْكَ عَمَلِيْ ،

วะอินกานะก้อดตะนาอะญะลี้วะลัมยุดนินี้มินกะอะมะลี้
หากเวลาแห่งความตายของข้าฯ ได้เข้ามาใกล้
แต่การกระทำของข้าฯ ยังไม่นำพาข้าฯ เข้ามาใกล้ชิดพระองค์,

فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِقْرَارَ بِالذَّنْبِ اِلَيْكَ وَسِيْلَتِيْ ،

พะก้อดญะอัลตุลอิกรอเราะบิซซัมบิลลัยกะวะซีละตี
ดั่งนั้นข้าฯ ขอณาการสารภาพบาปของข้าฯ เป็นสี่ของข้าฯ
(ขอความช่วยเหลือ) มายังพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ,

إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا،

อิลาฮีก็อดบุตรตุอะลานีฟซีฟีนนะเฮาะริละฮา
ข้าฯ ได้ก่ออาชญากรรม (กตขี้) ต่อตนเอง ในการควบคุมดูแลมัน (นัฟซฺ),

فَلَهَا الْوَيْلُ إِنَّ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا،

พะละฮัลวัยลฺอิลลัมตัฆฟิรละฮา
ดังนั้น ต้องหายนะแน่ๆ หากพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษให้,

إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بَرُكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي،

อิลาฮีลัมยะฮัลบิรฺรุกะอะลัยยะอัยยามะฮะยาตี
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ความดีงามของพระองค์ มีให้แก่ข้าฯ
มาตลอดช่วงชีวิตของข้าฯ,

فَلَا تَقْطَعْ بَرِّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي،

พะลาตักกัฎฏะอฺบิรเราะกะอันนีฟิมะมาตี
ดังนั้น โปรดอย่าตัดความดีงามของพระองค์ ให้ขาดไปจากข้าฯ
ในช่วงเวลาแห่งความตายของข้าฯ,

إِلَهِي كَيْفَ أَيْسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي،

อิลาฮีก็ยะอายะฮฺมินฮุซนินนะเฮาะริกะลีบะอะดะมะมาตี
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ จะสิ้นหวังจากการดูแลอย่างดีเยี่ยม
ของพระองค์ หลังจากความตายของข้าฯ ได้อย่างไร?,

وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّبْنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي،

วะอันตะลัมตุลลิบีนีอิลลัลญะมีละฟีฮะยาตี

ในเมื่อพระองค์นั้น ทรงช่วยเหลือเกื้อกูลข้าฯ มาด้วยดีตลอด
ช่วงชีวิตของข้าฯ,

إِلٰهِ تَوَلَّوْا مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ،

อิลาฮี้ตะวัลละมินอัมรีมาอันตะอะฮฺลุฮฺ
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดใช้อำนาจบัญชาการกิจของข้าฯ
ตามที่คู่ควรกับพระองค์,

وَعُدُّ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُذْنِبٌ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ،

วะอูดอะลัยยะบิฟฎฺลิกะอะลามุซนิบินก๊อดฆะมะเราะฮฺฮุญญะฮฺลุฮฺ
และโปรดหวนกลับมาที่ข้าฯ ด้วยความโปรดปรานของพระองค์,
(หวนกลับมาที่) คนบาป ผู้ซึ่งความโง่เขลาของเขาได้ห่อหุ้มเขาเอาไว้,

إِلٰهِ قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا،

อิลาฮี้ก๊อดซัตร์ตะอะลัยยะซุนุบันฟิตดุญญา
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ พระองค์ทรงปกปิดบาปทั้งหลาย
ในโลกนี้ให้แก่ข้าฯ

وَأَنَا حَاجٌّ إِلَى سِتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَى،

วะอะนะอะฮฺวะญุอิลาฮฺซัตริฮาอะลัยยะมินกะฟีลอุครรอ
ซึ่งในวันปรโลกข้าฯ มีความจำเป็นต่อการปกปิดมันยิ่งกว่า,

إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ،

อิซลัมตุซฮิรฮาอะฮะติมมินอิบาดิกัซซอลิฮีน
ทั้งๆ ที่พระองค์มิได้ทรงเปิดเผยมัน แก่ผู้ใดจากปวงบ่าว
ผู้เป็นกัลยาณชนของพระองค์,

فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ،

พะลาตัฟฎาะฮฺนีเยอมาลฺกียาเมติอะลารูฮฺลิลอัชฮาต
ดั่งนั้น โปรดอย่าได้ประจานข้าฯ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ
ต่อหน้าคนทั้งหมด,

إِلٰهِ جُودِكَ بَسَطَ أَمَلِي، وَ عَفْوِكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي،

อิลาฮฺอิญดูกะบะชะฎาะอะมะลีย์ วะอัฟวูกะอัฟฎาะลุมินอะมะลีย์
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ความกรุณาของพระองค์ ได้แผ่ความหวัง
ของข้าฯ ให้ขยายกว้างออกไป, และการอภัยโทษของพระองค์
ประเสริฐกว่าการกระทำของข้าฯ,

إِلٰهِ فَسَّرَنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضَى فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ،

อิลาฮฺฟีชะรเราะะนีบิลิกออิกะเยอมาตะกัฎฎิฟีบัยนะอิบาติก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดให้ข้าฯ มีความสุขด้วยการได้เข้าเฝ้าพระองค์
ในวันที่พระองค์ทรงอำนาจพิพากษา ในระหว่างปวงบ่าวของพระองค์,

إِلٰهِ اِعْتِذَارِي إِلَيْكَ اِعْتِذَارٌ مَنْ لَمْ يَسْتَعْنِ

عَنْ قَبُولِ عُدْرِهِ،

อิลาฮฺอิติฮารีอิลัยกะอะติฮารุมัลลัมยัซซัตฆนิอันเกาะบูลิฮฺซิริฮฺ
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ การขออภัยโทษของข้าฯ ยังพระองค์
เป็นการขออภัยโทษของผู้ที่ต้องการ ให้พระองค์ทรงยอมรับ
การขออภัยโทษของเขา,

فَاقْبَلْ عُدْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اِعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ،

ฟักบัลฮฺซิริยาอັกเราะมะมะนิฮฺตะชะเราะะอิลัยฮฺอิลมุซซิฮฺน

ดังนั้น โปรดยอมรับการขอภัยโทษของข้าฯ ด้วยเถิด, โอ้ ผู้ทรง
 กรุณาที่สุด ผู้ซึ่งบรรดาผู้กระทำความผิด ต้องขอภัยโทษต่อพระองค์,

إِلٰهِ لَا تَرُدُّ حَاجَتِي، وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي،

อิลาฮี้ลาตะรุดตะฮาญะตี ะลาตุค็อยยิบฎะมะอ็ี
 พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดอย่าปฏิเสธความต้องการของข้าฯ, อย่า
 ปิดกั้นความปรารถนาของข้าฯ,

وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي،

ะลาตุค็ักฎะอุมินกะเราะญะอ็ีวะอะมะลี
 และอย่าตัดความหวัง และความปรารถนาของข้าฯ จากพระองค์,

إِلٰهِ لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي،

อิลาฮี้เลอะร็อดตะฮะวานีลัมตะฮุดินี
 พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากพระองค์ทรงประสงค์ ที่จะเหยียดหยาม
 ข้าฯ แล้วไซ้ร!! พระองค์ก็คงจะไม่ทรงชี้หน้าข้าฯ,

وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي،

วะเลอะร็อดตะพะฎีฮะตีลัมตุอาฟินี
 และหากพระองค์ทรงประสงค์ ที่จะประณามข้าฯ ก็คงจะไม่
 ประทานความสุขสบายให้แก่ข้าฯ,

إِلٰهِ مَا أَظْنُكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي
 فِي طَلِبِهَا مِنْكَ،

อิลาฮี้มาอะซุนนุกะตะรุดตุนีฟีฮาญะตีนิก็อัดอ์ฟนัยตุอมรี
 ฟีฎะลิบะหะมิณกะ

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ ไม่คาดคิดว่าพระองค์จะทรงปฏิเสธความ
ต้องการของข้าฯ ที่ได้ใช้เวลาทั้งหมดแห่งอายุขัยของข้าฯ หมดไปกับ
การร้องขอจากพระองค์,

إِلٰهِي فَلِكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا ،

อิลาฮีพะละกัลฮัมตุอะบะดั้นอะบะดั้นดาคิมันซัรมะดา
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ดังนั้น การสรรเสริญพึงมีแต่พระองค์
อย่างนิจนิรันดรและตลอดไป,

يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى ،

ยะซีดฺวะละยะบีดฺกะมาตุฮิบบฺวะตฺรฎฺอ
เพิ่มพูน และไม่สลาย ดังที่พระองค์จะทรงชื่นชอบ และทรงพึงพอพระทัย,

إِلٰهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ ،

อิลาฮีอินอะค็อซตะนีบิญฺรุมืออะค็อซตุกะบิอฺฟวิค
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากพระองค์ทรงเอาโทษข้าฯ เพราะอาชญากรรม
ของข้าฯ, ข้าฯ ก็จะยึดถือเอาพระองค์ ด้วยการให้อภัยของพระองค์,

وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ ،

วะอินอะค็อซตะนีบิซฺนุบบืออะค็อซตุกะบิมฺฆฟิเราะติค
หากพระองค์ทรงเอาโทษข้าฯ เพราะบาปทั้งหลายของข้าฯ ข้าฯ
ก็จะยึดถือเอาพระองค์ ด้วยการอภัยโทษของพระองค์ เป็นที่พึง,

وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أَحِبُّكَ ،

วะอินอัตค็อลตะนินนาเราะอะอฺลัมตุอะฮฺลันนีอิฮิบบูก
และหากพระองค์ทรงนำข้าฯ เข้าสู่ขุมนรก ข้าฯ ก็จะป่าวประกาศ
กับชาวนรกทั้งหลายว่า “แท้จริงข้าฯ รักพระองค์”,

إِلٰهِیْ اِنْ كَانَ صَغُرَ فِیْ جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِیْ،

อิลาฮีอินกานะเซาะฆุเราะหะฟีญ์มบีฎออะติกะอะมะลีย์
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากการกระทำของข้าฯ ในการแสดง
ความจริงรักภักดีต่อพระองค์นั้น ช่างน้อยนิด,

فَقَدْ كَبُرَ فِیْ جَنْبِ رَجَائِكَ أَمَلِیْ،

พะก็อดกะบุเราะหะฟีญ์มบีเราะฎาอิกะอะมะลีย์
ดังนั้น ความหวังของข้าฯ ที่คาดหวังต่อพระองค์นั้น ยิ่งใหญ่หนัก,

إِلٰهِیْ كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُومًا،

อิลาฮีก็ัยพะอันเกาะลิบุมินอินติกะบิลค็อยยะติมะฮุรุม่า
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ จะกลับไปจากพระองค์ ในสภาพของผู้ที่
ถูกปิดกั้น ด้วยความสิ้นหวังได้อย่างไร?,

وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا،

วะก็อดกานะฮุซนุซ็อนนีบีญุดิกะอันตักลิบะนีบิโนนะฎาติมรัฮุม่า
ในเมื่อข้าฯ มีการคาดคิดที่ดีต่อความกรุณีย์ของพระองค์ ที่จะทรงให้
ข้าฯ ได้กลับออกไปอย่างผู้ที่ได้รับความเมตตา ด้วยความปลอดภัย,

إِلٰهِیْ وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شِرَّةِ السَّهْوِ عَنكَ،

อิลาฮีวะก็อดอัฟนัยตุมรีฟีชีรเราะติชชะฮุวีอันก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ ได้ทำลายชีวิตของข้าฯ ไปในความ
ชั่วช้า ด้วยการหลงลืมพระองค์,

وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ،

วะอับลัยตุชะบาบีฟีซักรเราะติตตะบาอูดิมินก

และใช้วัยหนุ่มของข้าฯ ให้หมดไปกับการมัวเมา
ที่ทำให้ห่างไกลจากพระองค์,

إِلٰهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامًا اغْتِرَارِي بِكَ،

อิลาฮีพะลัมอัสตัยกิซอัยยามัมฆติรอรียิก

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ จึงยังไม่ตื่น (ไม่สำนึก) ในช่วงที่หลงระเรีง
อยู่ กับความเมตตาของพระองค์,

وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ،

วะรูกูนีอิลาชะบีลีชะเคาะฎีก

และได้ล่วงล้ำเข้าสู่เส้นทาง แห่งความกริ้วโกรธของพระองค์,

إِلٰهِي وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ، قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ،

อิลาฮีวะอะนะอับดุกะวับนุอับดิก กออิหมุมบัยนะยะดัยก

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ คือบ่าวของพระองค์ และบุตร
ของบ่าวของพระองค์, ที่กำลังยืนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์,

مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ، إِلٰهِي أَنَا عَبْدٌ أَتَّصَلُ إِلَيْكَ،

มุตะวัชชีลุมบิกะเราะะมิกะอิลัยก อิลาฮีอะนะอับดุลอะตะนะซเซาะลูลัยก

โดยอาศัยความกรุณาของพระองค์ เป็นสื่อมายังพระองค์,

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ คือบ่าวคนหนึ่งของพระองค์

ที่แสวงหาการหลุดพ้นมายังพระองค์,

مِمَّا كُنْتُ أَوْ أَجْهَكَ بِهِ، مِنْ قَلَّةٍ اسْتَحْيَايَ مِنْ نَظْرِكَ،

มิมีมากุนตุอวาญญิสุกะบียฺ มินกิละละติซติฮฺยาอีมินนะเซาะริก

จากสิ่งที่ข้าฯ จะต้องเผชิญหน้ากับพระองค์, เนื่องจากขาดความ

ละอาย ต่อสายพระเนตรของพระองค์,

وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ، إِذِ الْعَفْوَ نَعْتُ لِكْرَمِكَ،

วะอฏฺฏุลุบฺลอฎฟะมินฺก อึชิลอฎฟฺวะนะอตุลฺลิกะเราะะมิก
และวิงวอนขอการอภัยโทษจากพระองค์, เพราะการอภัยโทษนั้น เป็น
พระคุณลักษณะหนึ่ง แห่งความกรุณย์ของพระองค์,

إِلٰهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ،

อิลาฮี้ลัมยะกุนลีเฮาลุนพะอันตะกิละบิฮิอัมมะอฺชิยะติก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ข้าฯ ไม่มีพลังที่จะเคลื่อนย้ายตนเอง
จากการฝ่าฝืนพระองค์,

إِلَّا فِي وَقْتٍ أَيْقَظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ،

อิลาฟี้วักตินอัยกือชตะนะลีมะฮับบะติก
เว้นเสียแต่ว่า ในเวลาที่พระองค์ทรงปลุกข้าฯ ให้ตื่นขึ้นมา
(จากการหลับไหล) เพื่อความรักต่อพระองค์,

وَكَمَا أَرَدْتُ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ،

วะกะมาอะรือดตะอันอะกุนะกุนตุ
หรือเมื่อพระองค์ทรงทำให้ข้าฯ เป็นไปตามที่พระองค์ทรงพระประสงค์,

فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ،

พะชะกัรตุกะบิอิดคอลลีฟิกะเราะะมิก
ดังนั้นข้าฯ จึงขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงนำพาข้าฯ เข้ามาสู่ความ
กรุณย์ของพระองค์,

وَلِتَطْهِيرَ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ،

วะลิตฏฺฏุฮฺฮิรฺกือลบีมินเอาซาคิลซ้อฟละติอันก

และทรงชำระล้างจิตใจของข้าฯ จากมลทินแห่งความหลงลืมพระองค์,

إِلٰهِ أَنْظُرْ إِلَيَّ نَظَرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ ،

อิลาฮี้ อุณซุร อิลัยยะ นะเซาะเราะมะมัน นาตัยตะสุพะอะญาบัก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดมองดูข้าฯ ด้วยการมองดูบุคคล
ผู้ซึ่งเมื่อพระองค์ทรงเรียกเขา แล้วเขาก็ตอบรับพระองค์,

وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ ،

วัชตะอะมัลตะสุบีมะอูนะติกะพะอะฏออัก
และเมื่อทรงมอบหมายหน้าที่ให้กับเขาแล้ว เขาก็ปฏิบัติตามพระองค์,

يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّبِ بِهِ ،

ยาเกาะรีบัลลา ยับอูดุอะนิลมุฆตฺร์ริบีย
โอ้ ผู้ทรงใกล้ชิด ที่ไม่ทรงห่างไกลจากผู้โสโห่หังต่อพระองค์,

وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ ،

วะยาญะวาดัลลา ยับเคาะลุม്മัรเราะญาชะวาบะฮุ
โอ้ ผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ที่ไม่ทรงตระหนี่ต่อผลรางวัลของพระองค์
จากผู้ที่มุ่งหวัง,

إِلٰهِ هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقَهُ ،

อิลาฮี้ ฮับลี กัลบัยยูดนีฮิมินกะเซากุฮุ
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดประทานหัวใจ ของผู้ซึ่งมีความรัก
ความถวิลหา ที่จะใกล้ชิดพระองค์ ให้แก่ข้าฯ,

وَلِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ ، وَنَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ ،

วะลิซานัยยุรพะอะอิลัยยะชิตดุกุฮุ วะนะเซาะร็อยยูก็อรริบุฮุมินกะฮักกุฮุ

ล้นที่ถ้อยคำสัตย์ ได้รับความเทิดทูนขึ้นสู่เบื้องบนยังพระองค์, และการ
มอง (การพิจารณา) ที่สัจธรรมของมันทำให้ได้ใกล้ชิดพระองค์,

إِلٰهِيْ اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُوْلٍ،

อิลาฮีอินนะมันตะอ์เราะะพะบิกะฆ็อยรุมัจญุฮูล

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ผู้ที่รู้จักพระองค์ เขาจะไม่เป็นผู้ที่โง่เขลา,

وَ مَنْ لَا ذِكْرَ لَكَ غَيْرُ مَخْذُوْلٍ،

วะมัลลาซะบิกะฆ็อยรุมัคซูล

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองจากพระองค์ เขาจะไม่ใช่ว่าผู้ที่อภัยศตกต่ำ,

وَ مَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوْكٍ،

วะมันอักบัลตะอะลยฮ็อยรุมัมลุก

และผู้ทีพระองค์ทรงให้ความสนใจในตัวเขา

เขาจะไม่ตกเป็นทาสของผู้ใด,

إِلٰهِيْ اِنَّ مِنْ اَنْتَ هَجَبِكَ لَمْسْتَنِيرٍ،

อิลาฮีอินนะมะนินตะฮะญะบิกะละมุชตะเนียร์

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ผู้ใดที่ค้นหาทางแห่งพระองค์

ทางของเขาก็จะแจ่มแจ้ง,

وَ اِنَّ مَنْ اَعْتَصَمَ بِكَ لَمْسْتَجِيْرٍ، وَ قَدْ لَذْتُ بِكَ يَا اِلٰهِيْ،

วะอินนะมะนอิอตะเฮาะมะบิกะละมุชตะญีร์ ะก้อดลุชตุบิกะยาอิลาฮี

และผู้ใดที่ขอการปกป้องต่อพระองค์ เขาจะเป็นผู้ได้รับความคุ้มครอง,

และข้าฯ ก็แสวงหาความคุ้มครองต่อพระองค์ โอ้ พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ,

فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ، وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ،

พะลาตุคือยิบซ็อนนี่มีรเราะฮุมะติก ะลาตะฮุฎบนี่อ็รเราะฮุฟะติก
ตั้งนั้น โปรดอย่าให้การคาดคิดที่ข้าฯ มีต่อความเมตตาของพระองค์ ต้อง
สิ้นหวัง, โปรดอย่าปิดกั้นข้าฯ จากความรักความเมตตาของพระองค์,

إِلٰهِ أَقْمِنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ
رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ،

อิลาฮี้อะกิมนี่ฟือะฮุฎิบะลาเยติกะมุกอมะมัร

เราะญูซซียาตะตะมิมะฮับบะติก

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดประทานตำแหน่งให้แก่ข้าฯ ท่ามกลาง
มวลมิตรของพระองค์ ซึ่งตำแหน่งของบุคคลผู้ที่มุ่งหวังต่อการ
เพิ่มพูนความรักพระองค์,

إِلٰهِ وَالْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ،

อิลาฮี้วะอัลฮิมนี่วะละฮัมบิซชิกริกะอิลาซชิกริก

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดดลใจข้าฯ ให้มีความรักหลงใหล ต่อการ
รำลึกถึงพระองค์อยู่ตลอดเวลา, โปรดให้ความตั้งใจอันแน่วแน่ของ

وَهَمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ،

วะฮิมมะตีฟือรวฮินะญาฮือซมาฮิกะวะมะฮัลลิกุดซิก

ข้าฯ อยู่ในความยินดี แห่งชัยชนะ แห่งพระนาม และสถานอันพิสุทธ์
ของพระองค์,

إِلٰهِ بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقُّنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ،

อิลาฮี้บิกะอะลัยกะอิลาฮัลฮักกัตะนีบิมะฮัลลิอะฮุฎิบูอะติก

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ด้วยสิทธิของพระองค์ ที่ทรงมีอยู่เหนือพระองค์
โปรดนำพาข้าฯ สู่อสถานของบรรดาผู้ที่รักดีต่อพระองค์,

وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ، فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا،

วัลมัสฮัซซอลิฮิมิมมัรฎออติก อะอินนีลาอักดิรุลินฟ์ชีดฟ้อ

และสถานของบรรดากัลยาณชน จากความปรีดาปรามोध
ของพระองค์, แท้จริงข้าฯ ไร้ความสามารถที่จะปกป้องตนเอง,

وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا، إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنِبُ،

วะลาอัมลิกุลละฮันฟ้อ อิล่าฮีอะนะฮับดุ๊กฎฎะฮ์อิฟุลมุชนิบ
และไม่ได้ครอบครองสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่ตนเอง, พระผู้เป็นเจ้าของ
ข้าฯ ข้าฯ คือบ่าวที่อ่อนแอของพระองค์ เป็นผู้กระทำความป,

وَمَمْلُوكُ الْمُنِيبُ، فَلَا تَجْعَلَنِي مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ،

วะมัลมุกุกัลมุหนีบ อะลาตัจญ้อลนีมิมมันเชาะร้อฟตะอันฮุวัจญฮัก
และเป็นผู้กลับตัวที่อยู่ในกรรมสิทธิ์ของพระองค์, ดังนั้น โปรดอย่าให้
ข้าฯ เป็นหนึ่งในบรรดา ผู้ที่พระองค์ทรงเบือนพระพักตร์ของพระองค์
ไปจากเขา (ตัดเยื่อใย),

وَ حَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنِ عَفْوِكَ،

วะฮะญะฮะบะฮุฮุฮุอันฮัฟวิค

และความหลงลืมได้ปิดกั้นเขาจากการอภัยโทษของพระองค์,

إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ،

อิล่าฮีฮับลีกะมาลัลอินกิฎอออิฮิลัยก

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดประทานการตัดขาดอย่างสมบูรณ์
(จากสิ่งถูกรสร้าง) เพื่อมายังพระองค์ ให้แก่ข้าฯ,

وَ أَنْزَلْنَا أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءٍ نَنْظُرُهَا إِلَيْكَ،

วะอะนัรอะบซาร์ กุลุบิ นานา บิฎฎิยา อิณะเศาะเราะฮิฮา อิลัยกุม
โปรดให้ตาใจของเหล่าข้าฯ สว่างไสวด้วยรัศมี ที่มองไปยังพระองค์,

حَتَّى تَخْرُقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ،

ฮัตตา ตัศรีเกาะ อับซอรุ ลกุลุบิ ฮุญุบัน นูร
จนกระทั่งตาใจ (การประจักษ์แจ้ง) ของเหล่าข้าฯ
ได้เปิดผ่านแห่งรัศมี (แห่งความรู้),

فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَمَةِ،

ฟะตะซึละ อิลา มะอดีนิ ละอะเศาะมะฮุ
และบรรลุถึงแหล่งแห่งรัศมีอันยิ่งใหญ่ของพระองค์,

وَتَصِيرَ أَرْوَاحَنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ،

วะตะซึเราะฮิ อัจวัฮา ฮุนามุ อัลละเกาะ ตัมบิอิซซิกุกุชชิก
และโปรดให้วิญญาณทั้งหลายของเหล่าข้าฯ เชื่อมโยงกับพลัง
อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์,

إِلٰهِهِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ،

อิลาฮิ วัจญ์อัลนี มิหมัน นาดัยตะฮุ ฟะอะญาบัก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดบันดาลให้ข้าฯ เป็นหนึ่งจากบรรดา
ผู้ที่พระองค์ทรงเรียกเขา แล้วเขาก็ตอบสนองพระองค์,

وَلَا حَظَّتْهُ فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ،

วะลา ฮัซซัตตุหุ ฟะเศอิกะ ลิจาลิลิก

และทรงให้ความสนใจในตัวเขา เขาจึงสิ้นสติต่อความยิ่งใหญ่
เกรียงไกรของพระองค์,

فَنَاجَيْتُهُ سِرًّا وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا،

พะนาญัยตะฮุซึรริอววะอะมีละละกะญะฮุรอ
แล้วเมื่อพระองค์ทรงกระซิบกับพวกเขาอย่างลับๆ และพวกเขาก็
ทำงานเพื่อพระองค์ อย่างเปิดเผย,

إِلٰهِي لَمْ أَسْلِطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ الْأَيَّاسِ،

อิลาฮี้ลัมอฮฺลัฎฏิลิฏอะลาฮุซุหนีซ็อนนีญุญฎ็อลละยาฮ
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดอย่าให้ความท้อแท้ความสิ้นหวัง มีอำนาจ
เหนือทัศนคติที่ดิ่งงมของข้าฯ,

وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ،

วะลันเกาะกะฎะอะเราะญะอีมินญะมีลิกะเราะมะมิก
โปรดอย่าตัดความหวังของข้าฯ จากความกรุณย์ที่ดิ่งงมของพระองค์,

إِلٰهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطْتَنِي لَدَيْكَ،

อิลาฮี้อินกานะติลเคาะฎฎายาก็อดอฮฺเกาะฎ็อนนีละดัยก
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากความผิดพลาดทั้งหลายของข้าฯ ทำให้ข้าฯ
ตกหล่นไปจากการดูแลของพระองค์,

فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ،

ฟัซฟะฮฺอ์นีนีบิฮุซุหนีตะวักกุสืออะลัยก อิลาฮี้
ดังนั้น โปรดไห้อภัยข้าฯ ด้วยความดิ่งงม แห่งการมอบหมายตน
ของข้าฯ ที่มีต่อพระองค์,

إِلَهِي إِنَّ حَطَّئِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ،

อินฮัฎฎัฏฏัตนิซซุญญุมิมมะการิมิลุฎฎัฟิค

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากบาปทั้งหลายของข้าฯ ทำให้ข้าฯ ถูกลด
ลำดับลงจากความเกื้อการุณย์ แห่งความเมตตาของพระองค์ แล้วไซ้ไร,

فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقِينَ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ،

พะก็อดนับบะอะนิละยะกินุอิลากะเราะหะมีฮัฎฎัฟิค

แต่ทว่าความเชื่อมั่นของข้าฯ ได้กระตุ้นเตือนข้าฯ

สู่ความเกื้อการุณย์แห่งความเมตตาปราณี,

إِلَهِي إِنَّ أَنَا مَتْنِي الْعَفْلَةَ عَنِ الْأِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ،

อิล่าฮี้อินอะนะมัดนิลซ้อฟละตุอะนิลอิซติอิตาดิลิลิกออิค

ของพระองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากการเผลอไผลของข้าฯ จาก
การเตรียมพร้อม เพื่อการเข้าเฝ้าพระองค์ ทำให้ข้าฯ หลบไหลหลงลืม,

فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ الْإِيكَ،

พะก็อดนับบะฮัตนิลมะอูริพะตุบิกะเราะหะมีอาลาอิก

แต่ทว่าความรู้ถึงพระกรุณาธิคุณ แห่งความโปรดปราน

ของพระองค์ได้ปลุกข้าฯ ให้ตื่นขึ้น,

إِلَهِي إِنَّ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمِ عِقَابِكَ،

อิล่าฮี้อินตะอานีอิลันนาริอะซ็ิมุอิกอบิก

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าฯ หากการลงโทษอันแสนสาหัสของพระองค์
เรียกร้องข้าฯ ไปสู่ขุมนรก,

فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ،

พระก็อดตะอานีอิลัลญันนะติญะซีลุชะวาบิก

แต่ทว่าผลรางวัลอันล้นเหลือของพระองค์ ก็ได้เชิญชวนข้าฯ
ไปสู่สวรรค์,

إِلٰهِهِ فَلَاكَ أَسْأَلُ وَإِلَيْكَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ،

อิลาฮีฟะละกะอัชอะลุวะอิลัยกะอับตะฮิลุวะอัรฆ็อบ

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ ดังนั้นข้าฯ จึงวอนขอต่อพระองค์อันนอบน
และมุ่งมาดปรารถนามายังพระองค์,

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

วะอัชอะลุกะอันตุซ็อลลิยะอะละลามุฮัมมะดีวะอะอาลิมุฮัมมัด
และข้าฯ วอนขอต่อพระองค์ โปรดประสพพรแด่มุฮัมมัด
และวงศ์วานของมุฮัมมัด,

وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيرُ ذِكْرَكَ، وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ،

วะอันตัจญูอะละนะมิมีมัยยูดีรุซึกกร็อก วะลาัยันกุฎอะฮุดัก
โปรดบันดาลให้ข้าฯ เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่รำลึกถึงพระองค์อยู่
ตลอดเวลา, ไม่ละเมิดพันธสัญญาต่อพระองค์,

وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ، وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ،

วะลาัยัมฟุลอ์นซุกกริก วะลาัยซตะคิฟฟุบีอัมริก

ไม่หลงลืมการกตัญญูรู้คุณต่อพระองค์, และไม่ถือเอาพระบัญชา
ของพระองค์ เป็นเรื่องเล็กน้อย,

إِلَهِي وَالْحَقْنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجِ،

อิลาฮี้วะอัลฮิกนีบีนูริอิซซิกัลอับฮัจ

พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ โปรดให้ข้าฯ ได้บรรลूसวรรค์มีอันเจิดจ้าแห่ง
ความเกรียงไกร อันน่าเกรงขามของพระองค์,

فَأَكُونَ لَكَ عَارِفًا، وَعَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا،

พะอะกูนะละกะอาริฟา วะอันซิวากะมุนฮะริฟา

แล้วข้าฯ จักได้เป็นผู้รู้จักพระองค์อย่างแท้จริง,

และหันจากผู้อื่นมายังพระองค์,

وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،

วะมินกะคออ์ฟิมมูรอกิบา ยาซัลฎะลาลิวัลอิกรอม

หวาดกลัว (ยำเกรง) และพึงสังวรต่อพระองค์,

โอ้ ผู้ทรงเป็นเจ้า แห่งความเกรียงไกรและเกียรติยศ,

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ،

วะซ็อลลัลลอฮุอะละลามุฮัมมะดีรเราะซูลิฮี้วะอาลิสฎิฆฏอฮิรีน

ขออัลลอฮฺ โปรดประสพพรแต่มุฮัมมัด เราะซูลของพระองค์

และวงศ์วานผู้บริสุทธิ์ของท่าน,

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

วะซัลละมะตะซลีมันกะซีรอ

และประทานความศานตอย่างล้นเหลือให้แต่พวกท่าน

[*มูนาญัตบทนี้ เป็นมูนาญัตของบรรดาอิมาม มะอฺซุม (อ.) ที่มีฐานะสูงส่ง และยิ่งใหญ่ ซึ่งได้รวมถ้อยคำที่สูงส่ง เป็นเลิศเอาไว้ด้วย จึงเหมาะที่จะอ่านทุกช่วงเวลาจิตใจมีความพร้อม]

กิจปฏิบัติเฉพาะ (ในวันและคืนพิเศษ)

คำคืนและวันแรกของเดือนชะอฺบาน

กิจปฏิบัติ (อะมัล) สำหรับคำคืนนี้ มีนะมาซที่พึงปฏิบัติอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งกล่าวไว้ในหนังสืออิกบาล เช่น นะมาซ **12** เราะกะอะต (**6** ชะลาม) โดยทุกเราะกะอะต หลังจากอ่านซูเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺแล้ว ให้อ่านซูเราะฮฺอัตเตอาฮีด 11 ครั้ง เป็นต้น

วันแรกของเดือนชะอฺบาน

การศีลอดในวันนี้ มีความประเสริฐมาก โดยมีรายงานจากท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า

“ใครก็ตามที่ถือศีลอดวันแรกของเดือนชะอฺบาน สวรรค์จะวาญิบสำหรับเขา”

นอกจากนี้ ท่านชัยยิดบินฏอวูซ (รฮ.) ได้กล่าวถึงรายงานจากท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) ซึ่งกล่าวถึงผลบุญอันมากมาย สำหรับผู้ที่ถือศีลอด **3** วันแรกของเดือนนี้ และนะมาซ **2** เราะกะอะต ในตอนกลางคืน โดยทุกเราะกะอะตให้อ่านซูเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺ **1** ครั้ง และซูเราะฮฺอัตเตอาฮีด **11** ครั้ง

ความประเสริฐของวันแรกในเดือนชะอฺบาน ในตัฟซีรของท่านอิมามญะอฺฟัร ซอดิก (อ.) มีรายงานที่กล่าวถึง ความ

ประเสริฐของเดือนชะอุบาน และความประเสริฐของวันแรกของเดือน ซึ่งมีคุณค่าความดีงามมากมาย โดยท่านเชคนูรี (รฮ.) ได้แปลรายงานดังกล่าว แล้วนำมาบันทึกไว้ในช่วงท้ายของหนังสือ “กะลิมะตุลฎ็อยยิบ” แต่เนื่องจากรายงานนี้เป็นรายงานที่มีความยาวมาก จึงไม่อาจที่จะนำมากล่าวได้ทั้งหมด ดังนั้น จึงขอให้นำมากล่าวแค่เพียงใจความสรุปโดยย่อ ดังนี้

รายงานกล่าวว่า “ในวันแรกของเดือนชะอุบาน ท่านอะมีรุลมุอมีนีน (อ.) ได้เดินผ่านคนกลุ่มหนึ่งที่นั่งอยู่ในมัสยิด ซึ่งกำลังถกเถียงกันถึงเรื่องพระเดชานุภาพ และเรื่องทีคล้ายคลึงกันนี้ เสียงของพวกเขาดังมากขึ้น และมีการทะเลาะถกเถียงกัน ท่านอะมีรุลมุอมีนีน (อ.) จึงได้เข้าไปให้ชะลามแก่พวกเขา พวกเขาได้ตอบรับชะลาม พร้อมทั้งยื่นให้เกียรติท่าน และขอร้องให้ท่านนั่งร่วมวงกับพวกเขา ท่านอะมีรุลมุอมีนีน (อ.) ก็ได้เมินเฉยต่อพวกเขา และท่านได้กล่าวกับพวกเขาว่า

“โอ้ พวกท่าน ที่กำลังนั่งสนทนากัน ในสิ่งที่ไม่เอื้ออำนวยผลประโยชน์แต่ประการใด พวกท่านไม่รู้หรือว่า ปวงบ่าวที่มีความยำเกรงต่อพระองค์นั้น พวกเขาจะทำตัวเจียบสงบ โดยที่พวกเขามิได้ไร้ความสามารถที่จะพูดจา หรือเป็นไปแต่อย่างใด ทว่าทุกครั้งทีพวกเขารำลึกถึงความยิ่งใหญ่ อันน่าเกรงขาม ของพระองค์ ลึ้นของพวกเขาจะขาดสะบั้น จิตใจของพวกเขาแตกสลาย สติปัญญาของพวกเขาหายลับ และมีความเกรงกลัว เนื่องด้วยความยิ่งใหญ่ไพศาล และความเกรียงไกรของพระองค์ คราใดก็ตามทีพวกเขามีสภาพเช่นนี้ พวกเขาจะมุ่งสู่พระองค์ สู่การกระทำอันบริสุทธิ์ นับลม

หายใจของตนดังเช่นบรรดาผู้กดขี่และกระทำความผิด ทั้งๆ ที่พวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์จากความผิดและพลาดพลั้ง นอกเสียจากว่าพวกเขาจะไม่พึงพอใจในสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติแต่พระองค์ ด้วยอะมัล (การประกอบความดี) อันเล็กน้อย และจะไม่นับว่ามากมาย สำหรับอะมัลที่มีมากมายของพวกเขา แต่เขาจะมุ่งมั่นอยู่กับการกระทำอะมัลตลอดเวลา พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ทุกครั้งที่พวกเขาทำนอกรีตไปยังพวกเขา ก็จะพบว่าพวกเขาอยู่ในสภาพที่กำลังยืนทำอิบาดะฮ์ด้วยความเกรงกลัว หวาดหวั่น ย้ำเกรง และกระวนกระวาย

แล้วไหนล่ะ?! พวกเขาคนใด ที่อยู่ในกลุ่มของพวกเขา โอ้กลุ่มชนที่เพิ่งเริ่มทำภารกิจทั้งหลาย! พวกท่านไม่รู้หรือหรือว่า ผู้ที่ฉลาดที่สุดในหมู่ประชาชน คือ ผู้ที่เจียมที่สุดในหมู่พวกเขา และผู้ที่โง่เขลาที่สุดในหมู่ประชาชน คือ ผู้ที่พุดมากที่สุดในหมู่พวกเขา

โอ้ กลุ่มชนที่เริ่มทำภารกิจทั้งหลาย!! **วันนี้คือวันแรกของชะฮฺบานอันทรงเกียรติ พระองค์ทรงขนานนามเดือนนี้ว่า “ชะฮฺบาน”** เพราะความดั่งามต่าง ๆ ถูกแพร่หลายออกไป พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงเปิดประตูแห่งความดั่งามทั้งหลายของพระองค์ให้แก่เดือนนี้ ทรงเปิดเผยปราสาทราชวัง และความดั่งาม ความโปรดปรานทั้งหลายแก่พวกท่าน พระองค์ทรงแลกเปลี่ยนมันทั้งหมด ด้วยราคาที่ถูกลง และภารกิจที่ง่ายดาย ดังนั้น พวกท่านจงซื้อหาสิ่งเหล่านี้เถิด!!

และพระองค์ทรงเปิดเผยอิบลิส ที่ถูกสาปแช่งแก่พวกท่านด้วยสาขาต่างๆ ของความชั่วร้าย และภัยพิบัติ พวกท่านพยายามอยู่ตลอดเวลา ที่จะเบี่ยงเบนออกนอกทาง กำริบเสิบสาน ยึดมั่น

กับสาขาต่างๆ ของอิบลิซ และเบื้องหน้าหน้าหน้าจากสาขาต่างๆ ของความดีงาม ซึ่งได้เปิดให้กับพวกท่าน นี่คือ วันแรกของเดือนชะอฺบาน สาขาความดีงามของเดือนนี้ ได้แก่ การนะมาซ, การถือศีลอด, การจ่ายซะกาต การชักชวนสู่ความดีงาม การยับยั้งจากความชั่วร้าย, การกตัญญูรู้คุณของผู้ให้กำเนิดทั้งสอง, การทำความดีต่อครอบครัว เครือญาติ และเพื่อนบ้าน แก้ไขให้มีการปรองดอง, บริจาคทานแก่ผู้ยากไร้ขัดสนและยากจน, ทำตัวให้หนักแน่นในสิ่งที่ถูกยึดเอาไปจากพวกท่าน ซึ่งหมายถึง สิ่งที่เป็นสภาวะลิขิตและกำหนดการ สิ่งที่พวกท่านถูกห้ามไม่ให้เข้าไปค้นคว้า จากความลึกลับต่างๆ ของพระองค์ ใครก็ตามที่ค้นคว้าสิ่งเหล่านั้น เขาคือผู้ที่หายนะ ฟิงส์วร!! หากพวกท่านหยุดในสิ่งที่พระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง ทรงเกรียงไกร ทรงตระเตรียมไว้แล้ว สำหรับปวงบ่าวผู้จงรักภักดีของพระองค์ในวันนี้ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม พวกท่านจะต้องมีในสิ่งที่พวกท่านจะพึงมี และจะต้องทำให้เกิดขึ้น ตามสิ่งที่ทรงบัญญัติแก่พวกท่าน”

พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ ท่านอะมีรุลมูมินีน (อ.) อะไรคือสิ่งที่พระองค์ทรงตระเตรียมเอาไว้แล้วในวันนี้ สำหรับบรรดาผู้ที่จงรักภักดีของพระองค์” จากนั้นท่านอะมีรุลมูมินีน (อ.) จึงได้เล่าเรื่องกองทหารที่ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลย) ส่งไปทำสงครามต่อสู้กับพวกปฏิเสธ โดยพวกศัตรูได้เข้าโจมตีพวกเขาในยามค่ำคืน ซึ่งเป็นคืนที่มีดมืด ในขณะที่ทหารมุสลิมเกือบทั้งหมดกำลังนอนหลับอยู่ ยกเว้นฮัยดฺ บินฮาริซ, อับดุลลอฮฺ บินเราะวาสะฮฺ, เกาะตาอะฮฺ บินนูมาน, และกัยซฺ บินกอซิม มุนเกาะรี ที่ไม่ได้นอน แต่ทว่าพวกเขาจะนะมาซและอ่านกุรอาน และพวกศัตรูยิ่งธนูเข้าใส่ทหารมุสลิม

ทั้งนี้ ด้วยความมืดที่มองไม่เห็นอะไรเลย จึงทำให้ทหารมุสลิมไม่สามารถที่จะหลบหนีจากพวกศัตรูได้ จนพวกเขาเกือบจะเอาชีวิตไม่รอดทันใดนั้นเอง!! ก็ได้เกิดแสงรัศมีออกจากปากของพวกเขา 4 คนนี้ (ที่ทำนะมาซและอ่านกุรอาน) ส่องสว่างไปที่ค่ายทหารของมุสลิม จึงทำให้ทหารมุสลิมได้ลุกขึ้นมามีเรี่ยวแรง พลัง และจิตใจ ที่ฮึกเหิมขึ้น พวกเขาหยิบดาบขึ้นฟาดฟันไปที่ศัตรู ซึ่งได้สร้างบาดแผลให้กับศัตรู และจับพวกศัตรูเหล่านั้นเป็นเชลย เมื่อกลับมาจากที่นั่น ก็ได้มีผู้เล่าเหตุการณ์นี้ให้แก่ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) ฟัง ท่านจึงกล่าวว่า **“รัศมีนั้น เกิดจากการปฏิบัติอะมัล ของพี่น้องของพวกท่านในวันแรกของเดือนชะอฺบาน”**

หลังจากนั้น ท่านอะมีรุลมุอิมินีน (อ.) ก็ได้กล่าวถึงข้อปฏิบัติ (อะมัล) ที่ละอย่าง จนกระทั่งถึงตอนที่ท่านกล่าวว่า เมื่อวันแรกของเดือนชะอฺบานมาถึง อิบลิซจะส่งกองทัพของมันเป็นกระจายไปทั่วหล้าหน้าแผ่นดิน และสั่งกับทหารของมันว่า “วันนี้จึงพยายามดึงบ่าวบางคนของพระองค์ มาหาพวกเจ้า” ในขณะที่พระองค์ ผู้ทรงเกรียงไกร ทรงสูงส่ง ได้ส่งบรรดามะลาอิกะฮฺกระจายไปทั่วหล้าหน้าแผ่นดิน และทรงบัญชาแก่พวกเขาว่า “จงดูแลบ่าวของข้าและชี้นำพวกเขา พวกเขาทั้งหลายจะประสบความสำเร็จ เพราะพวกเจ้า ยกเว้นผู้ปฏิเสธและดื้อรั้นเท่านั้น คราใดที่พวกเขาละเมิดขอบเขต พวกเขาก็จะไปอยู่ร่วมพรรคกับอิบลิซและทหารของมัน”

เมื่อวันแรกของเดือนชะอฺบานมาถึง พระองค์จะทรงบัญชาแก่ประตูของสรวงสวรรค์ให้เปิดออก และทรงบัญชาแก่ต้นภูษาให้แผ่กิ่งก้านสาขามายังโลกนี้ ทันใดนั้นผู้ประกาศของพระองค์จะป่าว

ประกาศว่า “โอ้ ปวงบ่าวของพระองค์!! นี่คืองัก้านของต้นภูบา
จงเกาะเกี่ยวกัก้านของมันไว้ ซึ่งมันจะนำพาพวกท่านไปสู่สรวง
สวรรคค์ และนี่คืองัก้านของต้นชั๊กกุ่ม จงหวาดกลัวมัน อย่าให้มัน
นำพาพวกท่านไปสู่ขุมนรก”

ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลย) กล่าวต่อว่า “ขอสาบานต่อพระ
ผู้ทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นเราะซูลว่า ใครก็ตาม ที่ยึดประตู่หนึ่งแห่ง
ความดีงามและความประเสริฐในวันนี้ไว้ เขาได้เกาะเกี่ยวกัก
หนึ่งของต้นภูบา ซึ่งจะนำพาเขาไปสู่สรวงสวรรคค์ ใครก็ตามที่
ยึดประตู่หนึ่งแห่งความชั่วร้ายไว้ เขาได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่งของ
ต้นชั๊กกุ่ม ซึ่งมันจะดึงเขาลงไปสู่ไฟนรก”

ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลย) กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ทำนะมาซมุซ
ตะฮับ เพื่อพระองค์ในวันนี้ เขาจะได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่งของต้นภูบา
แล้ว ใครก็ตามที่ถือศีลอดในวันนี้ ก็ได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่งเช่นกัน ใคร
ก็ตาม ที่ทำการปรองดองระหว่างภรรยา กับสามีของนาง หรือบิดา
กับบุตรของเขา หรือระหว่างเครือญาติของเขา หรือระหว่างเพื่อน
บ้านชายและหญิง หรือระหว่างคนแปลกหน้าทั้งชายและหญิง เขา
ก็ได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่ง ใครก็ตามที่ผ่อนผันหรือลดหย่อนการทวง
หนี้ ให้กับผู้ขัดสน เขาก็ได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่ง ใครก็ตามที่ได้ตรวจ
สอบบัญชีของตน แล้วพบหนี้เก่าที่เจ้าของหมดหวังจะได้คืน และ
เขาก็ได้จ่ายคืนแก่เจ้าของ เขาจะได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่ง ใครก็ตาม
ที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กกำพร้า เขาก็ได้เกาะเกี่ยวกักหนึ่ง ใคร
ก็ตามที่ปกป้องเกียรติยศของผู้ศรัทธาจากคนโง่เขลา เขาจะได้เกาะ
เกี่ยวกักหนึ่ง ใครก็ตามที่อ่านอัลกุรอานหรือบางสิ่งในกุรอาน เขา

จะได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่ง ใครก็ตามที่รำลึกถึงพระองค์ นับคำนวณ ความโปรดปรานของพระองค์ และขอบพระคุณต่อพระองค์ เขาจะ ได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่ง ใครก็ตามที่ไปเยี่ยมเยียนผู้ป่วยไข้ เขาก็จะ ได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่ง ใครก็ตามที่กระทำความดีต่อบิดามารดาของ ตน หรือหนึ่งในสองท่าน เขาจะได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่ง ใครก็ตามที่ ทำให้ท่านทั้งสองโกรธก่อนหน้านี้ แต่ในวันนี้ได้ทำให้ท่านทั้งสอง มีความพึงพอใจ เขาก็ได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งเช่นกัน ใครก็ตามที่ได้ ร่วมพิธีฝังศพ เขาจะได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่ง ใครก็ตามที่กล่าวแสดงความเสียใจ ต่อผู้ประสบภัยพิบัติ เขาก็จะได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่ง ใคร ก็ตามทีปฏิบัติสิ่งหนึ่งจากประตูแห่งความดีงามในวันนี้ เขาก็จะได้ เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งเช่นกัน”

จากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลย) ก็กล่าวว่า “ขอสาบานต่อ ผู้ทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นเราะซูลว่า ใครก็ตามที่ยึดประตูแห่งความ ชั่วและบาปไว้ในวันนี้ เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชัฏกุ่ม มันจะ กระชากเขาลงสู่ขุมนรก” และท่านได้กล่าวต่อไปว่า “ขอสาบานต่อผู้ ที่ส่งฉันมาเป็นเราะซูลว่า ใครก็ตามที่ได้กระทำความผิดในวันนี้ ด้วย การทำลายนะมาซวาญิบของตน เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชัฏ กุ่มแล้ว ใครก็ตามที่มีผู้ยากจนคนอ่อนแอมาหาเขา ซึ่งเขารู้ถึงสภาพ อันเลวร้ายของคนผู้นั้น และมีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพ ของเขาได้ โดยที่ไม่มีความเสียหายใดๆ เกิดขึ้นกับตน และไม่มีใคร ที่จะทำหน้าที่นั้นแทนเขาได้ แต่สุดท้ายเขาได้เมินเฉยต่อคนผู้นั้น จนเกิดการสูญเสีย และไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือ เขาได้เกาะเกี่ยว กึ่งหนึ่งของต้นชัฏกุ่มแล้ว ใครก็ตามที่มีผู้กระทำความผิดขอการอภัยโทษ จากเขา แต่เขาไม่รับคำขอโทษ ซึ่งในบั้นปลายทำให้คนผู้นั้น ได้รับ

โทษตามความผิดหรือมากกว่า เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้น ระหว่างสามีกับภรรยาของเขา บิดากับบุตรของเขา ระหว่างพี่น้องด้วยกัน ระหว่างเครือญาติด้วยกัน ระหว่างเพื่อนบ้านสองคน ระหว่างสหายสองคน หรือระหว่างพี่น้องหญิงสองคน เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่เข้มงวดกับผู้ขัดสน ทั้งที่เขาารู้ถึงสภาพยากไร้ของคนผู้นั้น เป็นการยั่วยุให้เกิดความโกรธฉุนเฉียวและเสียใจ เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่มีศาสนาอยู่กับตัว แต่เขาได้ปฏิเสธศาสนากับเจ้าของ และละเมิดขอบเขตจนกระทั่งเป็นเหตุให้ศาสนาของคนผู้นั้น ต้องเป็นโมฆะไป เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่กดขี่และระรานเด็กกำพร้า สร้างความเสียหายให้แก่ทรัพย์สินของเขา เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่ล่วงเกินศักดิ์ศรีของพี่น้องผู้ศรัทธา และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ล่วงเกินด้วย เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่ขับร้องเพลงบางส่วนของนักร้อง ที่การขับร้องกระตุ้นปลุกปั่นให้กระทำความชั่ว เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่นั่งนับเรื่องเลวทรามต่างๆ ของตน ในสงครามการต่อสู้ และการกดขี่หลากหลายรูปแบบของตน ที่กระทำต่อปวงบ่าวของพระองค์ และมีความภาคภูมิใจ เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่เพื่อนบ้านของเขาป่วย เขาก็ไม่ไปเยี่ยม เพราะเกลียดชังในตัวเพื่อนบ้าน เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่เพื่อนบ้านของเขาเสียชีวิตลง แต่เขาไม่ได้ร่วมส่งศพ เพราะเป็นคนที่ต่ำต้อยในทัศนะของเขา เขาได้เกาะเกี่ยวกึ่งหนึ่งของต้นชักรุกมแล้ว ใครก็ตามที่เบือนหน้าหนีจาก

ผู้ประสพภัยพิบัติและกดขี่ข่มเหงเขา เพราะเขาต่ำต้อยและนำดูถูกเหยียดหยาม เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เขาได้เกาะเกี่ยวกิ่งหนึ่งของต้นชั๊กกุ่มแล้ว ใครก็ตามที่เนรคุณต่อบิดามารดาของตน หรือหนึ่งจากทั้งสองท่าน เขาได้เกาะเกี่ยวกิ่งหนึ่งของต้นชั๊กกุ่มแล้ว ใครก็ตามที่เนรคุณต่อท่านทั้งสอง และไม่ได้ทำให้ทั้งสองพึงพอใจในวันนี้ ทั้งที่เขามีความสามารถที่จะทำได้ เขาได้เกาะเกี่ยวกิ่งหนึ่งของต้นชั๊กกุ่มแล้ว เช่นกันใครก็ตามที่กระทำการกิจใด ที่เป็นหนึ่งในประเภทของความชั่วร้าย เขาก็ได้เกาะเกี่ยวกิ่งหนึ่งของต้นชั๊กกุ่มแล้ว ขอสาบานต่อผู้ซึ่งทรงส่งฉันมาเป็นเราะซูล ว่า กิ่งต่างๆ ของต้นภูบาจะนำพาบรรดาผู้ที่เกาะเกี่ยวกิ่งเหล่านั้น ไปสู่สวรรค์”

ทันใดนั้นท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) ได้มองขึ้นไปยังท้องฟ้า เบื้องบนสักครู่หนึ่ง แล้วท่านก็ยิ้มอย่างมีความสุข จากนั้นท่านก็มองไปยังพื้นดินเบื้องล่าง แล้วมีความวิตกกังวล และสีหน้าที่หวาดกลัวทันใดท่านก็หันไปทางเหล่าสาวกของท่าน และกล่าวว่า “ขอสาบานต่อผู้ซึ่งทรงส่งมุฮัมมัดมาเป็นเราะซูล ว่า ฉันเห็นต้นภูบาที่ยกสูงขึ้นสู่สวรรค์ และนำพาบรรดาผู้ที่เกาะเกี่ยวกิ่งขึ้นไปด้วย และเห็นผู้ที่เกาะเกี่ยวกิ่งขึ้นไปนั้น บางคนเกาะเกี่ยวกิ่ง บางคนเกาะสองกิ่ง และบางคนเกาะหลายๆ กิ่ง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับภารกิจการกระทำ ที่เป็นการจงรักภักดีซึ่งเขาได้ประกอบไว้ ฉันได้เห็น ชัยด์ บิน ฮาริซ เกาะเกี่ยวอยู่กับหลายๆ กิ่ง กิ่งเหล่านั้นได้นำพาเขาไปสู่สวรรค์ชั้นสูงสุด เพราะเหตุนี้ ที่ทำให้ฉันยิ้มและมีความสุข จากนั้นฉันก็มองไปที่พื้นดินเบื้องล่าง ขอสาบานต่อผู้ซึ่งทรงส่งฉันมาเป็นเราะซูล ว่า ฉันเห็นต้นชั๊กกุ่มที่ลงสู่เบื้องล่าง พร้อมกิ่งก้านของมัน ได้นำพาบรรดาผู้ที่เกาะเกี่ยวกิ่งของมัน ไปยังขุมนรก และเห็นผู้ที่

เกาะเกี่ยวกิ่งของมันบางคน เกาะหนึ่งกิ่ง บางคนสองกิ่ง และบางคน หลายๆ กิ่ง ตามแต่ภารกิจการกระทำที่ชั่วช้า ที่พวกเขาได้ประกอบไว้ ฉันเห็นบรรดาผู้กลับกลอกบางคน เกาะเกี่ยวไว้หลายกิ่ง ซึ่งกิ่งต่างๆ เหล่านั้น นำพาเขาลงสู่นรกชั้นต่ำสุด เพราะเหตุนี้ทำให้ฉันหวาดกลัวและวิตกกังวล”

กิจปฏิบัติในวันที่ 3 ชะอฺบาน

วันที่ 3 ชะอฺบาน คือ วันแห่งความเป็นสิริมงคล ท่านเชคกล่าวไว้ในหนังสือมิชบาฮฺ ว่า “วันนี้เป็นวันถือกำเนิดของท่านอิมาม ฮุเซน บินอะลี (อ.) ได้มีจดหมายอันมีเกียรติมาถึง กอซิม บินอะอฺลาฮ์มดานี (รฎ.) ตัวแทนของท่านอิมามฮะซัน อัซการี (อ.) กล่าว ว่า ฮุเซน (อ.) นายของพวกเราถือกำเนิดในวันพฤหัสบดี ตรงกับวันที่ 3 ของเดือนชะอฺบาน ดังนั้น จงถือศีลอดในวันนี้ และอ่านดุอาอ์ของวันนี้ ดังนี้

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ،

อัลลอฮฺมุหมะอินนี่อัสอะลุกะบิฮักกิลเมาลูดิฟิฮาซัลเยาม

ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงข้าฯ วอนขอต่อพระองค์ ด้วยสิทธิของ
ผู้ประสูติในวันนี้,

الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلَالِهِ وَوَلَادَتِهِ،

อัลเมาอฺุดิบิชะฮาตะตีฮีกอบลัซติฮฺลาลีฮิวัละลาตะติฮฺ

ผู้ซึ่งสัญญาการชะฮีดของท่านนั้น มีมาก่อนการเปล่งเสียง

และการถือกำเนิดของท่าน,

بَكَتُهُ السَّمَاءُ وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا
وَلَمَّا يَطَّأُ لَا بَتِّيَّهَا،

บะกัตตุซซะมาอูวะมันฟีฮาวัลอัรฎูวะมันอะลัยฮา
วะลัมมาเยะฎฺฏาะอฺลาบะตัยฮา

ชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในนั้น รวมทั้งแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในนั้น ต่างร้องไห้
ให้กับท่าน ในขณะที่รอยเท้าของท่านยังมีได้เหยียบย่ำลงบนพื้นโลก,

قَتِيلِ الْعَبْرَةِ، وَسَيِّدِ الْأُسْرَةِ، الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكُرَّةِ،

เกาะตีลิลอับเราะฮะฮฺ วัชชัยยิดิลอฺซุเราะฮะฮฺอัลมัมดูดีบิโนซุเราะฮะตี
เยามัลกัรเราะฮะฮฺ

ผู้ถูกสังหารเพื่อการรำไห้, ประมุขของเผ่าพันธุ์มนุษย์, ผู้ได้รับการ
สนับสนุน ด้วยความช่วยเหลือในวันแห่งการหวนคืนมาอีกครั้ง,

الْمُعَوِّضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ نَسْلِهِ،

อัลมุอะวะวะฏฺฏิมินกัอฺตลียฮฺอันนัละอัยมะตะมินนัซลียฮฺ
และผลตอบแทนแลกเปลี่ยนในการพลีชีพของท่าน
คือบรรดาอิมามที่มาจากเชื้อสายของท่าน,

وَالشِّفَاءِ فِي تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فِي أَوْبَتِهِ،

วัชชีฟอะฟีตุรฺบะตีฮฺอีวัลเฟอาชะมะอะฮฺฟีเอาบะตีฮฺ
การบำบัดรักษา (ชีฟาอฺ) มีอยู่ในดิน (ตุรฺบะฮฺ) ของท่าน
ชัยชนะอยู่กับเขา ในวันที่ท่านคืนกลับมา,

وَالْأَوْصِيَاءِ مِنْ عَتْرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَغَيْبَتِهِ،

วัลเอาซียาอะมินอิตเราะฮะตีฮฺบะอฺตะกออิมียิมะฮฺมัยยะบะตีฮฺ

และบรรดาทนายาห์ผู้สืบทอด มาจากครอบครัวของท่านหลังจาก
กออิม (อ.) ของพวกท่าน และการเร้นกายของท่าน,

حَتَّى يُدْرِكُوا الْأَوْتَارَ، وَيَثَارُوا النَّارَ،

ฮัตตายุดริกุลเอาตาร วยัซอะรุษซาร
จนกระทั่งพวกท่านได้แก่แก่น, ล้างหนี้เลือด,

وَيُرْضُوا الْجَبَّارَ، وَيَكُونُوا خَيْرَ أَنْصَارٍ،

วะยุรฎุลญับบาร วะยะกุนูค็อยเราะอันซอร
ทำให้พระองค์ผู้ทรงอำนาจพึงพอพระทัย,
และเป็นผู้ช่วยเหลือที่ประเสริฐที่สุด,

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ،

ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิมมะอັคตีลาฟีลลัยลิวันนะฮาร
ขออัลลอฮฺโปรดประสาทพรแก่พวกท่าน พร้อมกับการ
สับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน,

اللَّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ إِلَيْكَ أَتَوَسَّلُ،

อัลลอฮุมมะพะบิฮักกิฮิมอิลัยกะอะตะวะซซัล
ข้าแต่อัลลอฮฺ ดั่งนั้น ด้วยสิทธิของพวกท่าน
ข้าฯ ขออาศัยเป็นสื่อยังพระองค์,

وَأَسْأَلُ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ،

มัมฟาหรฺฏัฟิ โยมุเหฺ وَأُمَّسِهِ،

วะอัซอะละลุซุอาละมุฏตะริฟิมมุฏตะริฟิมมุซุอินนิลาหนัฟซึฮิ
มิมมาฟรเราะะฎะอ์ฟิเยอามีฮิวะอัมซึฮุ

และข้าฯ วอนขออย่างคนบาป ผู้ยอมรับสารภาพ ถึงการกระทำ
ความชั่วต่อตนเอง, จากสิ่งที่ได้กระทำความผิดในวันนี้ และในอดีต
ที่ผ่านมาของเขา,

يَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ إِلَى مَحَلِّ رَمْسِهِ،

ยัซอะลุกัลอิซมะตะอะอิลามะฮัลลิร็อมซียุ

วิงวอนขอการปกป้องต่อพระองค์ จนถึงช่วงเวลาแห่งการ
ลงสู่สุสานของเขา,

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَشْرَتِهِ، وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ،

อัลลอฮุมมะพะซ็อลลิลอะลามุฮัมมัดิวะอิตเราะะติฮฺ วะฮฺซุรฺนาฟีซุมเราะะติฮฺ
ข้าแต่อัลลอฮฺ ดั่งนั้น โปรดประสาทพรแด่มุฮัมมัดและครอบครัว
ของท่าน, โปรดให้เหล่าข้าฯ ฟิ้นคินชีพอยู่ในกลุ่มของท่าน,

وَبَوِّنَا مَعَهُ دَارَ الْكِرَامَةِ، وَمَحَلَّ الْإِقَامَةِ،

วะเบาวิอฺนามะอะฮฺดูตารีลกะระมะฮฺ วะมะฮัลลัลลิกอฺมะฮฺ
โปรดประทานบ้านอันทรงเกียรติ, และสถานที่อาศัย
ให้แก่เหล่าข้าฯ ได้อยู่ร่วมกับท่าน,

اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ، فَأَكْرِمْنَا بِزُلْفَتِهِ،

อัลลอฮุมมะวะกะมาอักร็อมตะนาบิมะอฺริพะติฮฺ พะอักริมนาบิซุลพะติฮฺ
ข้าแต่อัลลอฮฺ และดัจเตียวกับทิพะระงค์ทฺรงเทิดเกียรติเหล่าข้าฯ ด้วย
การรู้จักท่าน, ดั่งนั้น โปรดเทิดเกียรติเหล่าข้าฯ ด้วยการใกล้ชิดกับท่าน,

وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُ وَسَابِقَتَهُ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِمُرِهِ،

วาร์ซุกฺนามุรอฟะเกาะตะฮฺวะซาบิเกาะตะฮฺ วิจอัลนามิมมัยยุซัลลิมุลลิอฺมฺริฮฺ

โปรดประทานการเป็นมิตรและได้รูดหน้าไปกับท่าน เป็นโชคผล
ให้แก่เหล่าข้าฯ, โปรดบันดาลให้เหล่าข้าฯ เป็นหนึ่งในบรรดา
ผู้ที่น้อมรับบัญชาของท่าน,

وَيُكْتَبُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ،

ระยุกซิริซเซาะลาตะอะลัยฮิอินตะซิกิริฮ
และประสาทพรแต่ท่านอย่างมากมาย เมื่อนามของท่านถูกกล่าวถึง,

وَعَلَى جَمِيعِ أَوْصِيَاءِهِ وَأَهْلِ أَصْفِيَاءِهِ،

วะอะลาญะมีอิเอาซียาอิฮิวะอะฮฺลิอัซซียาอิฮ
และแต่บรรดาทายาททั้งหมดและเชื้อสาย ผู้ได้รับการเลือกสรรของท่าน,

الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْإِثْنَى عَشَرَ،

อัลมัมดูดีนะมินกะบิลอะตะดะติลอิซนัยอะซะซัร
บรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือจากพระองค์ ด้วยจำนวน
(ผู้สืบทอด) 12 ท่าน,

النُّجُومِ الزُّهَرِ، وَالْحُجَجِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ،

อันนุญุมิซซุฮัร วัลฮุญญะฎิอะลาญะมีอิลบะซัร
(พวกท่าน) เป็นดวงดาราสุกสกาวเจิดจรัส,

และเป็นข้อพิสูจน์เหนือมวลมนุษยชาติทั้งหมด,

اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ،

อัลลอฮุมมะวะฮะบฺลนะนาฟีฮาซัลเยามิค็อยเราะเมาฮิบะฮ
ข้าแต่อัลลอฮ โปรดประทานของขวัญที่ดีที่สุดในวันนี้ ให้แก่เหล่าข้าฯ,

وَأَنْجِحْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ،

วะอันญิฮฺชะนาฟิฮฺกัลละฎะลิบะฮฺ
และโปรดให้ความต้องการทุกประการ ของเหล่าข้าฯ บรรลุผล,

كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ،

กะมาวะฮับตัลฮุซัยนะลิมุฮัมมะดีนญัตติฮฺ
ดุจเดียวกับที่พระองค์ได้ประทานฮุเซน ให้แด่มุฮัมมัด
ผู้เป็นท่านตาของท่าน,

وَعَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ، فَنَحْنُ عَائِدُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ،

วะอาซะฟุฎรุซุบิมะฮฺดีฮฺ ฝะนะฮฺนุอาอิฮฺนุนะบิก็อบริฮีมิบะฮฺดีฮฺ
และปกป้องฟุฎรุซ (มะลาอิกะฮฺองค์หนึ่ง) ด้วยเปลของท่าน,
ดังนั้น เหล่าข้าฯ เป็นผู้ขอความคุ้มครองต่อสุสานของท่าน
ภายหลังจากที่ท่านเป็นชะฮีด,

نَشْهَدُ تَرْبَتَهُ، وَنَنْتَظِرُ أَوْبَتَهُ، أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

นัชชะดุตุรบะตะฮฺ วะนัันตะซิริเอาบะตะฮฺ อามีนะร็อบบัลอะลามีน
และได้มาอยู่เบื้องหน้าดินสุสานของท่าน, และรอคอยการคืน
กลับมาของท่านอีกครั้งหนึ่ง, ได้โปรดตอบรับด้วยเถิด
โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

และหลังจากนี้ ให้อ่านดุอาอ์ของท่านอิมามฮุเซน (อ.) ซึ่ง
เป็นดุอาอ์บทสุดท้ายของท่าน ที่ได้อ่านท่ามกลางปิดล้อมของเหล่า
ศัตรู (กองทัพของยะซีด) ในวันอาชูรอ (10 มุฮัรอม ฮ.ศ. 61)

اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالِي الْمَكَانِ، عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ،

อัลลอฮุมมะอันตะมุตะอาลิมะกาน อะซีมุลญะบะรุต
ข้าแต่อัลลอฮฺ พระองค์นั้นทรงมีสถานะอันสูงส่ง, อำนาจอันยิ่งใหญ่,

شَدِيدُ الْمَحَالِ، غَنِيٌّ عَنِ الْخَلَائِقِ، عَرِيضُ الْكِبْرِيَاءِ،

ชะดีดุมิฮาอัล เฆาะนียุอะนิลเคาะลาอิก อะรียูลกิบริยาอ
ทรงพลังอันแข็งแกร่ง (ลงทัณฑ์อย่างรุนแรง), ไม่ทรงพึ่งพา
ต่อสรรพสิ่งที่ถูกสร้างใด, ความยิ่งใหญ่แผ่ไพศาล,

قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ، قَرِيبُ الرَّحْمَةِ، صَادِقُ الْوَعْدِ،

กอดีรูนอะลามาทะชาอู เกาะรีบุรเราะฮุมะฮฺ ซอดีกุลวะอุด
ทรงพระเดชานุภาพเหนือสิ่งที่ทรงพระประสงค์, ความเมตตา (ของ
พระองค์) ใกล้ชิดกับปวงบ่าว, ทรงซื่อสัตย์ต่อสัญญา,

سَابِغُ النَّعْمَةِ، حَسَنُ الْبَلَاءِ، قَرِيبٌ إِذَا دُعِيَ،

ซาบิฆุนนิอุมะฮฺ ฮะชะนุลบะลาอู เกาะรีบุหนีซาอูดิต
ประทานความโปรดปรานอย่างล้นเหลือ, ทรงทดสอบอย่างยอด
เยี่ยม, ทรงใกล้ชิดเมื่อยามถูกวิงวอน (ดูอาอ์),

مُحِيطٌ بِمَا خَلَقْتَ، قَابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ،

มุฮียูมบีมาเคาะลัक्तฺ กอบิลุตเตาบะติลิมันตาบะอิลัยก
ทรงรอบรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง ที่พระองค์ทรงสร้าง, ทรงตอบรับ
การกลับตัว ของผู้ที่กลับตัวสู่พระองค์,

قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ، وَمُدْرِكٌ مَا طَلَبْتَ،

กอดีรูนอะลามาะร้อดตฺ วะมุดริกุมมาฏะลับทฺ

ผู้ทรงพระเดชานุภาพเหนือ สิ่งที่พระองค์ทรงมีเจตนารมณ์,
ผู้ทรงพบสิ่งที่ทรงแสวงหา,

وَشَكَوْرًا إِذَا شُكِرْتَ، وَذَكْوْرًا إِذَا ذُكِرْتَ،

วะชะกุรฺนอิซาซุกิรตุ วะชะกุรฺนอิซาซุกิรตุ
ทรงตอบแทน เมื่อได้รับการกตัญญูรู้คุณ, และทรงระลึก เมื่อถูกรำลึก,

أَدْعُوكَ مُحْتَاجًا وَارْتَبُّكَ إِذَا فَتِنًا،

อัดอูกะมุฮฺตุจาอฺวะอฺเราะบฺอิลัยกะฟะกีรตุ
ข้าฯ ขอต่ออาอี้อ์ต่อพระองค์ อย่างผู้ที่มีความต้องการ และมุ่งมาด
ปรารถนามายังพระองค์ อย่างผู้ที่ยากไร้,

وَأَفْرَعُ إِلَيْكَ خَائِفًا، وَأَجِبُ إِلَيْكَ مَكْرُوبًا،

วะอฺฟฺชะอฺอิลัยกะคออิฟา วะอฺบกีอิลัยกะมักรูบา
ขอการพึ่งพาต่อพระองค์ อย่างผู้ที่เกรงกลัว,
ร้องให้ยังพระองค์อย่างผู้ที่เคราะห์ร้าย,

وَأَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا، وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كَافِيًا،

วะอฺซตะอีนฺบิกะฎะอึฟา วะอะตะวัคฺละอิลัยกะกาฟิยา
แสวงหาความช่วยเหลือต่อพระองค์ อย่างผู้ที่อ่อนแอ,
และมอบหมายต่อพระองค์ อย่างผู้ที่พอเพียง,

أَحْكُمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا،

อฺฮฺกุมบัยนะนาวะบัยนะกัอฺวมินา
โปรดพิพากษาในระหว่างเหล่าข้าฯ กับกลุ่มชนของเหล่าข้าฯ
ด้วยสิทธิ์ธรรม,

فَإِنَّهُمْ غَرُّونَا وَ خَدَعُونَا وَ خَذَلُونَا وَ غَدَرُوا بِنَا وَ قَتَلُونَا ،

พะอินนะฮุมฆ็อรฺรูนาวะเคาะตะอุนาวะเคาะชะลฺลูนาวะฆะฆะอะตะรฺรูบิเนา
วะเกาะตะลฺลูนาวะ

เพราะแท้จริงพวกเขาเหล่านั้น หลอกหลวง วางอุบาย ทอดทิ้ง
หักหลัง และสังหารเหล่าข้าฯ,

وَ نَحْنُ عِترَةُ نَبِيِّكَ ، وَ وُلْدُ حَبِيبِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ،

วะนะฮฺนุอิตเราะตะนุหะบียิก วะวะละดฺอะฮฺบียิกะมุฮัมมัดะดิบนิอับดุลลาฮฺ อัลละ
ทั้งที่เหล่าข้าฯ คือเชื้อสายนะบีของพระองค์, และบุตรของ
ผู้เป็นที่รักของพระองค์มุฮัมมัด บุตรของอับดุลลอฮฺ,

الَّذِي اصْطَفَيْتَهُ بِالرِّسَالَةِ ، وَ اِتَّمَمْتَهُ عَلَيَّ وَ حَيْكَ ،

ซึชฎะฆะฟัยตะฮฺบิรริสาละฮฺ วะอะตะมันตะฮฺฮุอะลาอะฮฺยิก
ผู้ซึ่งพระองค์ทรงแต่งตั้งท่านด้วยศาสน์, และทรงไว้วางใจท่าน
ในวะฮฺยู (การวิวรณ์) ของพระองค์,

فَاَجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا فَرْجًا وَ مَخْرَجًا ،

ฟัจญัลลันะมินอัมรินาพะเราะฆะญะฆะวะมัคเราะฆะญา
โปรดให้ภารกิจของเหล่าข้าฯ คลี่คลายและมีทางออก
ด้วยความเมตตาของพระองค์,

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

บิเราะฮฺมะติกะยาอฺรฺฮะมัรรอฮิมีน
โอ้ ผู้ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล

ท่านอับนือัยยาซ (รฮ.) รายงานว่า : ท่านสุเซน บินอะลี บินซุฟยาน บะเซาฟะรี กล่าวว่า “ฉันได้ยืมท่านอิมามซอดิก (อ.) อ่านดุอาอ์บทนี้ ในวันที่ 3 ของเดือนชะอฺบาน ซึ่งวันนั้น คือ วันถือกำเนิดของท่านอิมามสุเซน (อ.)”

ละยาลียุลบัยฎ

(คำที่ 13, 14, 15 ของเดือนชะอฺบาน)

กิจปฏิบัติ (อะมั้ล) ในยามค่ำคืน

ในคำที่ 13 ซึ่งเป็นคำคืนแรกนั้น มุซตะฮับให้ะมาซ 2 เราะกะอ์ต, คำคืนที่ 14 ให้ะมาซ 4 เราะกะอ์ต, คำคืนที่ 15 ให้ะมาซ 6 เราะกะอ์ต โดยให้ชะลามทุก 2 เราะกะอ์ต และทุก ๆ เราะกะอ์ต หลังจากอ่านอัลฟาติฮะฮฺแล้ว ให้อ่านซุเราะฮฺยาซีน, ซุเราะฮฺที่ 67 อัลมุลก, และอັตเตอาฮีด อย่างละ 1 ครั้ง

นิซฟูชะอฺบาน (คำคืนที่ 15)

ความประเสริฐของคำคืนนี้

คืนนี้เป็นคำคืนที่มีความเป็นสิริมงคล (ปะเราะกะฮฺ) อย่างมาก
สิ้น

มีรายงานจากท่านอิมามญะอฺฟัร ซอดิก (อ.) ว่า : มีผู้ถามท่านอิมามมุฮัมมัด บากิร (อ.) ถึงความประเสริฐของคำคืนที่ 15 ของเดือนชะอฺบาน ท่านอิมาม (อ.) จึงตอบว่า

“คำคืนนี้เป็นคำคืนที่ประเสริฐกว่าคำคืนทั้งหลาย ถัดจากคำคืนแห่งก้อดรู ในคำคืนนี้พระองค์จะประทานความดีงามของพระองค์

แก้ปวงปาวและอภัยโทษให้กับพวกเขา ด้วยความกรุณาปราณี และพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ดังนั้น จึงมุ่งมั่นพยายามในการแสวงหาความใกล้ชิดต่อพระองค์ในคำคินนี้

คำคินนี้ เป็นคำคินที่พระองค์ทรงสาบาน ด้วยอัตตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ว่า จะไม่ให้ผู้ที่วิงวอนขอจากพระองค์ ต้องกลับไปอย่างมือเปล่า นอกเสียจากว่า สิ่งที่เขาขอนั้น เป็นการฝ่าฝืนต่อพระองค์

คำคินนี้ เป็นคำคินที่พระองค์ทรงกำหนดให้แก่พวกเรา เท่าเทียมกับที่พระองค์ได้ทรงกำหนดให้แก่ท่านนะบี (ซ็อลข) ในคำคินแห่งก้อดรู ดังนั้น จึงมุ่งมั่นพยายามในการวิงวอนขอดูอาห์ และรำลึกถึงพระองค์”

และความเป็นสิริมงคลทั้งหลายของคำคินนี้ ก็คือ การถือกำเนิดของราชาแห่งยุคสมัย ท่านอิมามชะมาน (อ.) ในตอนใกล้รุ่ง ของคำคินนี้ในปี ฮ.ศ. 255 ณ เมืองซุรมันรอย (ซามัรรอ) อันเป็นเหตุแห่งความเพิ่มพูน และความเป็นสิริมงคล ให้กับคำคินนี้อย่างมากมาย

กิจปฏิบัติ (อะมัล) ในคำคินนี้

1. **ทำซุซูล** (อาบน้ำชำระร่างกายตามศาสนบัญญัติ) ซึ่งจะ ทำให้ได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษจากบาปทั้งหลาย

2. **ให้งดนอนในคำคินนี้** เพื่อทำนะมาซ ดูอาห์ และขออภัยโทษ ดังที่ท่านอิมามซัยนุลอาบีดีน (อ.) ได้เคยปฏิบัติ มีรายงานกล่าว ว่า “ใครก็ตาม ที่อดนอนในคำคินนี้ (เพื่อปฏิบัติอิบาดะฮ์เท่านั้น) จิตใจของเขาจะไม่ตาย (สว่างไสว) ในวันที่จิตใจทั้งหลายมอดม้วย”

3. ซิยาเราะฮฺท่านอิมามฮุเซน (อ.) เป็นกิจปฏิบัติที่ประเสริฐที่สุดของคำคินนี้ และเป็นเหตุให้ได้รับการอภัยโทษบาปทั้งปวง “ใครก็ตามที่ต้องการจะสัมผัสกับดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของบรรดานะบี (อ.) ทั้ง 124,000 ท่าน จงซิยาเราะฮฺท่านอิมามฮุเซน (อ.) ในคำคินนี้”

โดยอย่างน้อยที่สุด ให้ซิยาเราะฮฺท่านอิมามฮุเซน (อ.) ด้วยการขึ้นไปบนดาดฟ้าของบ้าน มองไปทางขวาและซ้าย จากนั้นให้เงยหน้าขึ้นบนท้องฟ้า และกล่าวซิยาเราะฮฺแต่ท่านอิมาม (อ.) ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาอะบาอับดุลลาฮฺ

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ อะบาอับดุลลาฮฺ

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

อัสซะลามุอะลัยกะวะเราะฮฺมะตุลลอฮฺวะบะเราะกะกาตุฮฺ

ขอความศานติ ความเมตตาของอัลลอฮฺ

และความจำเริญของพระองค์ พึงมีแต่ท่าน

ใครก็ตาม ที่ซิยาเราะฮฺท่านอิมามฮุเซน (อ.) ด้วยวิธีนี้ ไม่ว่าจะเขาจะอยู่ที่ไหน และช่วงเวลาใดก็ตาม พึงรู้ไว้เถิดว่า เขาจะได้รับการบันทึกผลบุญของการบำเพ็ญฮัจญ์และอุมเราะฮฺ

[*บทซิยาเราะฮฺของท่านอิมามฮุเซน ในคำคินนี้ หน้า 94]

คู่อาร์ท่านอิมามชะมาน (อ.)

4. ให้อ่านคู่อาร์บทนี้ ซึ่งท่านเชคฆุซัย (รฮ.) และท่านฮัยยัดอิบนิฆอวษ (รฮ.) ได้รายงานไว้ว่า การอ่านคู่อาร์นี้ มีค่าเทียบเท่ากับการชียาเราะฮฺของท่านอิมามชะมาน (อ.) ด้วยบทคู่อาร์มีดังนี้

اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هَذِهِ وَمَوْلُودِهَا، وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا،

อัลลอฮุมมะบิฮักกิลัยละตินาฮาซียะเมาลูดิฮา วะฮุจญาติกะวะเมาอูดิฮา
ข้าแต่อัลลอฮฺ ด้วยสิทธิแห่งคำคืนนี้ของเหล่าข้าฯ, และผู้ประสูติใน
คำคืนนี้, (และด้วยสิทธิของ)

الَّتِي قَرَنْتَ إِلَىٰ فَضْلِهَا فَضْلًا، فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقًا وَعَدْلًا،

อัลละติเกาะร็อนตะอิลาฟฏิลิฮาฟฏิลลา ฝะตัมมัดตะกะลิมะตุกะซิดกัก็อวะวะอัดลา
ข้อพิสูจน์ของพระองค์ และสัตถุญาของคำคืนนี้ ที่พระองค์ทรงให้ความ
ประเสริฐอื่น ๆ เคียงคู่กับความประเสริฐของคำคืนนี้, ดังนั้น พระพจนารถ
ของพระองค์ จึงครบถ้วนแล้ว ด้วยความสัตย์และความยุติธรรม,

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ، وَلَا مُعَقِّبَ لِيَاَتِكَ، نُورُكَ الْمُتَالِقُ،

ลามุบัดดีละลิกะลิมาติก วะลามุอักกิบะลียายาติก นูรูกัลมุตะอัลลิก
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในพระพจนารถทั้งหลายของพระองค์, และไม่
มีการตามติด (แก้ไข) โองการทั้งหลายของพระองค์, (คือ) รัศมีเปล่ง
ประกายของพระองค์,

وَضِيَاؤُكَ الْمَشْرِقُ، وَالْعَالَمُ النُّورُ فِي طَخِيَاءِ الدِّيَجُورِ،

วะฎิยาอูกัลมุซริก วัลอะละมะนนูรฟีฏ็ออคยาอิดดัยญูร

แสงอันสว่างไสวของพระองค์, สัญญาสองสว่าง
ท่ามกลางคำคืนที่มีดमित,

الْغَائِبُ الْمَسْتُورُ، جَلَّ مَوْلَاهُ، وَكُرْمَ مَحْتَدُهُ،

อัลฆออิบุลมัสตุร ญัลละเมาลิดุฮฺ วะกะรุมมะมะฮฺติดุฮฺ
ผู้เร้นกาย ซึ่งถูกปกปิดจากการมองเห็นนั้น, การประสูติของท่าน
สูงส่ง, เชื้อสายของท่านทรงเกียรติ,

وَالْمَلَائِكَةُ شُهَدَاؤُهُ، وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ إِذَا أَنْ مِيعَادُهُ،

วัลมะลาอิกะตุฮฺซุฮฺดุฮฺ วัลลอฮฺนาซิริฮฺ วะมุอัยยิดุฮฺอิซาอานะมีอาดุฮฺ
มวลมะลาอิกะฮฺ คือผู้เป็นพยานให้กับท่าน, อัลลอฮฺ คือผู้ทรง
ช่วยเหลือ ของท่าน, และผู้ทรงสนับสนุนส่งเสริมท่าน เมื่อสัญญา
การปรากฏของท่านมาถึง

وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدَادُهُ، سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبُو،

วัลมะลาอิกะตุฮฺอัมดาดุฮฺ ซัยฟุลลอฮฺลละซีลาัยมบู
และมวลมะลาอิกะฮฺเป็นผู้ช่วยเหลือภารกิจของท่าน,
(ท่านคือ) ดาบคมกริบแห่งอัลลอฮฺ ที่ไม่มีวันท้อ,

وَنُورُهُ الَّذِي لَا يَخْبُو، وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَصْبُو،

วะนูรุฮฺลละซีลาัยคบบุ วะซุลฮิลมิลละซีลาัยซบบุ
และรัศมีของพระองค์ ที่ไม่มีวันดับ, ท่านเป็นผู้สูงม
ที่ไม่กระทำภารกิจโดยไร้เหตุผล,

مَدَارُ الدَّهْرِ، وَنَوَامِيسُ الْعَصْرِ، وَوُلَاةُ الْأَمْرِ،

มะดาร์ุดตะฮฺรุ วะนะวามีซุลอฮฺรุ วะวุลาตุลอัมรุ

กงล้อแห่งกาลเวลา, (ท่านและเหล่าบิดาของท่านคือ) ความภาคภูมิใจ
แห่งยุคสมัย, (พวกท่านคือ) บรรดาผู้ปกครองกิจการ,

وَالْمَنْزِلَ عَلَيْهِمْ مَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ،

วัลมุนัซชะลอะลัยฮิมมายะตะไนซชะลูลัยละติลกีอตุร

และสิ่งที่ถูกประทานลงมาในค่ำคืนแห่งอานูภาพ ก็ลงมายังพวกท่าน,

وَأَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ ، تَرَاجِمَةٌ وَحِيَهُ ،

วะอัชฮาบัลฮัซริวันไนซรุ ตะรอญิมะตุวะฮียีย

(พวกท่านคือ) เจ้าของวันพิพากษาและวันฟื้นคืนชีพ,

บรรดาผู้แปล (อรรถาธิบาย) วะฮียู (การวิวรณ์) ของพระองค์,

وَوُلاةُ أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ ، اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَي خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمْ ،

วะวูลาตุอัมริฮิวะนะฮียีย อัลลอลฮุมมะฟะซ็อลลิอะลาอติมิฮิมวะกออิมิฮิม

และบรรดาผู้ดำเนินตามพระบัญชาใช้และห้ามของพระองค์,

ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแด่คนสุดท้าย

الْمُسْتَوْرُ عَنْ عَوَالِمِهِمْ ، اللَّهُمَّ وَأَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ ،

อัลมัซตุริอันอะวาลิมิฮิม อัลลอลฮุมมะวะอัดริกิบินาอัยยามะฮุ

และผู้ที่ยังดำรงอยู่ของพวกท่าน ผู้ถูกปกปิดจากโลกทั้งมวลของพวกท่าน,

ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดให้เหล่าข้าฯ ใต้อยู่ในยุคสมัยของท่านการปรากฏ

وَوُظُهورُهُ وَقِيَامَهُ ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ ،

วะซุฮูเราะฮุวะกียามะฮุ วัจอัลนามินอันซอริฮุ

และการดำรงขึ้นของท่าน, โปรดบันดาลให้เหล่าข้าฯ เป็นหนึ่ง

ในบรรดา ผู้ที่ช่วยเหลือท่าน

وَاقْرَأْ تَارًا نَبَّارًا، وَاکْتُبْنَا فِيْ اَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ،

วักกรินชาเราะนาบิซาริฮฺ วักตุบนาฟิอะอวานิฮฺวะคฺลอะซออิฮฺ
โปรดให้การล้างแค้นของเหล่าข้าฯ คู่ไปกับการล้างแค้นของท่าน,
โปรดบันทึกให้เหล่าข้าฯ อยู่ในบรรดาผู้ช่วยเหลือ และผู้ได้รับ
การเลือกสรรของท่าน,

وَ اَحْيَا فِيْ دَوْلَتِهِ نَاعِمِيْنَ، وَ بَصَحْبَتِهِ غَانِمِيْنَ،

วะอะฮฺยินาฟิเตาละติฮฺนาคิมีน วะบิซุฮฺบะติฮฺฆอนิมีน
และโปรดชุบชีวิตเหล่าข้าฯ ให้เป็นบรรดาผู้ได้รับความโปรดปราน
อยู่ในรัฐของท่าน, เป็นบรรดาผู้ที่ได้รับประโยชน์ ด้วยการ
เป็นสหายของท่าน,

وَ بِحَقِّهِ قَائِمِيْنَ، وَ مِنْ السُّوْءِ سَالِمِيْنَ،

วะบิฮักกิฮฺกออิมีน วะมินัซซออิซาลิมีน
เป็นบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อสิทธิของท่าน,
และเป็นบรรดาผู้ปลอดภัยจากความชั่วร้าย,

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ،

ยาอัรฮะมฺรรอฮิมีน วัลฮัมดุลิลลาฮิร็อบบิลอะลามีน
โอ้ ผู้ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล, มวลการสรรเสริญ
พึงมีแต่อัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

وَ صَلَوَاتُهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِيْنَ،

วะเศาะละวาตุฮฺอะลาซัยยิดินามุฮัมมัดตินคอตตะมินนะบียีนะวัลมุรชะลีน
ขอการประสาทพรของพระองค์ พึงมีแต่มุฮัมมัด ประมุขของเหล่าข้าฯ
นะบีและเราะซูลท่านสุดท้าย,

وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ، وَعِزَّتِهِ النَّاطِقِينَ،

วะอะลาอะฮฺลึบัยตีอิซซอติกิน วะอิตเราะะตีฮินนาฎีกีน
และ (ขอการประสาทพร) ฟังมีแต่อะฮฺลุลบัยตุของท่าน บรรดาผู้สัตย์
จริง, และวงศ์วานของท่าน บรรดาผู้ที่มีตรรกะ (พูดด้วยเหตุผล),

وَالْعَنُ جَمِيعِ الظَّالِمِينَ،

วัลอันญะม็อิซซอลิมีน

ขอการสาปแช่งของพระองค์มีแก่บรรดาผู้กดขี่ทั้งหมด,

وَاحْكَمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ، يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ.

วะฮุกุมบัยนะนาวะบัยนะฮฺมุยาอะฮฺกะมัลฮากิมีน
และโปรดพิพากษาในระหว่างเหล่าข้าฯ กับพวกเขา,
โอ้ ผู้ทรงเป็นเลิศในบรรดาผู้พิพากษาทั้งหมด

5. ให้อ่านดุอาอ์ของท่านอิมามซอดิก (อ.) ท่านชัยยิด (รฮ.) ได้รายงานจาก ท่านอิซมาอีลบินฟฎฺล ฮาซิมิ ซึ่งกล่าวว่า “ท่านอิมามซอดิก (อ.) ได้สอนบทดุอาอ์หนึ่งให้แก่ฉัน ซึ่งให้ฉันอ่านในคำคืนที่ 15 ของเดือนชะอฺบาน (นิซฟูชะอฺบาน)” โดยมีตัวบท ดังนี้

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ،

อัลลฮุมมะอันตัลฮัยยุลก็อยยุมุลอะลียุลอะซีม

ข้าแต่อัลลฮอฮฺ พระองค์นั้นทรงชีวิต ทรงดำรงอยู่ ทรงสูงส่ง ทรงยิ่งใหญ่,

الْخَالِقُ الرَّازِقُ، الْمُحْيِي الْمُمِيتُ، الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَكَ،

อัลคอลลึกรรอซิก อัลมุฮฺยิลมุมีต อัลบะดีอุลบะดีอุลลัค

ผู้ทรงสร้างสรรค์ ผู้ประทานปัจจัย, ผู้ทรงให้มีชีวิต ผู้ทรงให้ความ
ตาย, ผู้ทรงเนรมิต ผู้ทรงประดิษฐ์ เป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์,

الْجَلَالُ وَلَكَ الْفَضْلُ، وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَنْ،

อัลญะลาละวะละกัลฟัฎลฺ วะละกัลฮัมดฺวะละกัลมันนฺ

ความเกรียงไกรและความเลอเลิศ เป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์,
การสรรเสริญและพระคุณอันล้นพ้นเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์,

وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرَمُ،

วะละกัลญุดฺวะละกัลกะร็อม

ความเอื้อเฟื้อแผ่และความกรุณา เป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์,

وَلَكَ الْأَمْرُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ،

วะละกัลอัมรฺวะละกัลมััจดฺวะละกัลชุกฺรฺ

พระบัญชา ความสูงส่ง และการขอบคุณ ล้วนเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์,

وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، يَا وَاحِدٌ يَا أَحَدٌ،

วะฮุดะกะลาชะรีกะลัคฺ ยาวาฮิดฺยาะฮัด

พระองค์ทรงเอกะไม่มีภาคีใดสำหรับพระองค์,

โอ้ ผู้ทรงเอกะ โอ้ ผู้ทรงหนึ่งเดียว,

يَا صَمَدٌ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ،

ยาซะมัดฺ ย่ามันฺ ลَمْ ยิลัดฺ ลَمْ ยูลดฺ, ลَمْ ยักนฺ เลหฺ กุฟุอฺ อ่าหุดฺ

ยาเซาะมะดฺยามีลัดัมยะลิดวะลัมยูลัดฺ วะลัมยะกุลละฮุกฺกุฟุวันอะฮัด

โอ้ ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง โอ้ ผู้ซึ่งไม่ทรงประสูติ และไม่ถูกประสูติ,

และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนกับพระองค์,

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

ซ็อลลืออะลามุฮัมมะดีวะอะอาลิมุฮัมมัด

โปรดประสาทพรแต่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด,

وَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي،

วัชฟิรลีวัรฮัมนีวัคฟินีมาอะฮัมมะนี

โปรดอภัยโทษให้แก่ข้าฯ โปรดเมตตาต่อข้าฯ โปรดให้
ความพอเพียง ในสิ่งที่เป็นความต้องการสำคัญของข้าฯ,

وَاقْضِ دَيْنِي، وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي،

วัคฎีตัยนี วัวัชชืออะลัยยะฟิรชกี

โปรดปลดหนี้สินให้กับข้าฯ, โปรดประทานความกว้างขวาง
แห่งปัจจัยให้แก่ข้าฯ,

فَإِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفَرَّقُ،

พะอินนะกะฟีฮาซึฮิลลัยละติกุลละอัมรินฮะกีมินัตฟุรุก

เพราะแท้จริง พระองค์ได้ทรงจำแนกภารกิจ ที่สำคัญทุกประการ
ในค่ำคืนนี้ และประทานปัจจัย,

وَمَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَرَزُقُ،

วะมันตะชาอุมินค็อลกิกะตุรซุุก

แก่ผู้ที่พระองค์ทรงพระประสงค์ จากบรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์,

فَارْزُقْنِي وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ،

ฟัรซุุกนีวะอันตะค็อยรุรรอชีกีน

ดังนั้น โปรดประทานปัจจัยให้แก่ข้าฯ และพระองค์นั้น
ทรงเป็นผู้ประเสริฐสุด ในบรรดาผู้ประทานปัจจัย,

فَإِنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ النَّاطِقِينَ،

พะอินนะกะกุลตะวะอันตะค็อยรุลกออิลีนันนาฎีกีน
เพราะแท้จริง พระองค์ได้ตรัสไว้ และพระองค์นั้นคือผู้
ประเสริฐสุด ในบรรดาผู้พูดและกล่าวถ้อยคำ,

وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ،

วัชอะลุลลอฮะมินฟัฎลิฮฺ ฝะมินฟัฎลิเกอ์ซออัล
(ซึ่งพระองค์ตรัสว่า) “พวกเจ้าจงวอนขอต่ออัลลอฮ์
จากความโปรดปรานของพระองค์”, ดังนั้นข้าฯ จึงวอนขอ
ความโปรดปรานของพระองค์,

وَإِيَّاكَ قَصَدْتُ، وَابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ،

วะอียากะเกาะซ็อดตุ วับนะนะบียิกะอตะมัดตุ
โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะพระองค์, มีความเชื่อมั่นต่อบุตร
ของนะบีของพระองค์,

وَلَكَ رَجَوْتُ، فَأَرْحَمَنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

วะละกะเราะะฎะอฺตุ ฟัรฮัมนียาอ์รหะมัรรอฮิมีน
และมีความหวังต่อพระองค์, ดังนั้น โปรดเมตตาข้าฯ โอ้ ผู้ทรง
เมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล

**6. อ่านบททศอาอ์ของท่านเราะซูลุลลอฮ์ (ซ็อลลย) ซึ่งท่าน
เราะซูล (ซ็อลลย) ได้อ่านในคำาคินนี้**

اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ،

อัลลอฮฺมั่งกัซิมละนามินค็อชยะติกะมายะฮุลุบัยนะนา
วะบัยนะมะอฺชียะติกะ

ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดแบ่งสรรส่วนหนึ่ง จากความหวาดกลัวพระองค์
ให้กับเหล่าข้าฯ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยขวางกั้นระหว่างเหล่าข้าฯ
กับการฝ่าฝืนต่อพระองค์,

وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَبَلَّغْنَا بِهِ رِضْوَانَكَ،

วะมินฏออะติกะมาตุบัลลิฏฺนาบิฮิรริฎวานัก
(แบ่งสรร) ส่วนหนึ่งจากการจงรักภักดีพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้
เหล่าข้าฯ บรรลุถึงความพึงพอใจพระทัยของพระองค์,

وَمِنَ الْيَقِينِ مَا يَهُونُ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا،

วะมินัลยะกีนิมายะฮฺนูอะลัยนาบิฮิมุซิบาตุตุคฺดูญา
และ (แบ่งสรร) ส่วนหนึ่งจากความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้การ
ทดสอบแห่งโลกนี้มัน เป็นเรื่องง่ายตายสำหรับเหล่าข้าฯ,

اللَّهُمَّ أَمْتِعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا،

อัลลอฮฺมมะอฺมิตอฺนาบิอัสมาอินาวะอับซอรินา
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดให้เหล่าข้าฯ ได้รับประโยชน์จาก หู ตา,

وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا،

วะกูวะตินามาอะฮฺยัยตะนา วัจญอ์อัลสุลวาริชะะมินนา

และพลังกำลังของเหล่าข้าฯ トラาบเท่าที่เหล่าข้าฯ ยังคงมีชีวิตอยู่,
โปรดบันดาลให้สิ่งเหล่านั้น เป็นผู้สืบทอดมรดกจากเหล่าข้าฯ,

وَاجْعَلْ تَارِنَا عَلَىٰ مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَىٰ مَنْ عَادَانَا،

วิญญูอัลซาเราะนาอะลามันเซาะละมะนา วันซุรนาอะลามันอาดานา

โปรดให้หนี้เลือดของเหล่าข้าฯ ตกอยู่บนผู้ที่กดขี่เหล่าข้าฯ,

โปรดให้เหล่าข้าฯ มีชัยเหนือผู้ที่เป็นศัตรูของเหล่าข้าฯ,

وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا،

วะลาตัจญออัลมุซิบะตะนาฟีดีนินา

โปรดอย่าให้ภัยพิบัติของเหล่าข้าฯ มีอยู่ในศาสนาของเหล่าข้าฯ,

وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا،

วะลาตัจญออะลิดดุญยาอักบะเราะฮัมมินา วะลามับละฆะอะอิลมินา

โปรดอย่าให้โลกนี้ เป็นความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเหล่าข้าฯ,

และเป็นความรู้ที่ไม่อาจบรรลุของเหล่าข้าฯ,

وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

วะลาตุซัลลิฏออะลัยนา มัลลา ยาร์ฮะมุนา บิเราะฮุมะติกะ ยา อ้อร์ฮะมัรรอฮิมีน

โปรดอย่าให้ผู้ที่ไร้ความปรานีต่อเหล่าข้าฯ ได้เข้ามาควบคุมเหล่าข้าฯ,

ด้วยความเมตตาของพระองค์ โอ้ ผู้ทรงเมตตายิ่งกว่า

ผู้มีเมตตาใดทั้งมวล

อนึ่ง **ดุอาอ์บทนี้เป็นดุอาอ์ที่รวบรัดและสมบูรณ์อย่างยิ่ง** หากจะนำมาอ่านในช่วงเวลาอื่นใด ก็ถือว่าเป็นการดี ซึ่งมีรายงานจากหนังสืออะวาลี อัล อาลี ว่า **“ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) อ่านดุอาอ์บทนี้ เป็นประจำ”**

7. อ่านชะอะละวัตเดือนชะอฺบาน ที่มาจากรายงานของท่านอิมามซัยนุลอาบิดีน (อ.) ซึ่งหาอ่านได้ใน หนังสือมะฟาตีฮุลญินานแปลไทยฉบับสมบูรณ หน้า 449

8. อ่านดุอาอ์กุ่มยล ซึ่งเป็นบทดุอาอ์ที่นอกจากใช้อ่านในค่ำวันศุกร์แล้ว ยังให้อ่านในค่ำคืนนี้ (15 ชะอฺบาน) ซึ่งหาอ่านได้ใน หนังสือมะฟาตีฮุลญินานแปลไทยฉบับสมบูรณ หน้า 177

9. ให้กล่าว “ตัจบีฮาทุลอ์รบะอะฮฺ” จำนวน 100 ครั้ง เพื่ออัลลอฮฺ (ซบ.) จะได้ทรงอภัยโทษบาปต่างๆ ในอดีต และให้ความต้องการทั้งในโลกนี้ (ดุนยา) และโลกหน้า (อาคิเราะฮฺ) บรรลุผล

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ซุบฮานัลลอฮฺ วัลฮัมดุลิลลาฮฺ วัลลอฮุอักบัร ะลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ
มหาบริสุทฺ์แห่งอัลลอฮฺ, มวลการสรรเสริญพึงมีแต่อัลลอฮฺ,
อัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่, และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ

10. ให้นำมะฆ 2 เราะกะอะต (หลังอิซาอฺ) และอ่านดุอาอ์ ในหนังสือมิชบาย ท่านเชค (รฮ.) ได้กล่าวรายงานจาก อะบฺยูยะฮฺยา ในช่วงที่รายงานถึงความประเสริฐของค่ำคืนนิซฟูชะอฺบาน ความว่า : ข้าพเจ้าถามท่านอิมามซอดิก (อ.) นายของพวกเรา ว่า “ดุอาอ์ที่ประเสริฐที่สุดในค่ำคืนนี้ คือดุอาอ์บทไหน?”

ท่านอิมาม (อ.) ตอบว่า “หลังจากที่ท่านนะมาซอิซาอฺเสร็จแล้ว จงนะมาซ 2 เราะกะอะตโดยเราะกะอะตแรก หลังจากอ่านซุเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺแล้ว ให้อ่านซุเราะฮฺที่ 109 อัลกาฟิรูน เราะกะอะตที่สอง

หลังอ่านอัลฟาตีฮะฮฺแล้ว ให้อ่านซูเราะฮฺที่ 112 อັตเตอาฮีด เมื่อให้
ชะลามแล้ว จงกล่าว “ตัจบีฮฺชะฮฺรอ” **سُبْحَانَ اللَّهِ** (ซุบฮานัลลอฮฺ) 33
ครั้ง, **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ** (วัลฮัมดุลิลลาฮฺ) 33 ครั้ง และ **اللَّهُ أَكْبَرُ** (อัลลอฮฺ
อัคร) 34 ครั้ง หลังจากนั้น ให้กล่าวบทดุอาอ์ ต่อไปนี้

يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلَجَ الْعِبَادُ فِي الْمُهَمَّاتِ ،

ยามันอิลยัฮฺมัลญะฮฺอุลอิบาดิฟิลมุฮิมมาต
โอ้ ผู้ซึ่งปวงบ่าวขอการพึ่งพายังพระองค์ ในความทุกข์โศก,

وَإِلَيْهِ يَفْرَعُ الْخَلْقُ فِي الْمَلِمَّاتِ ،

วะอิลยัฮฺยัฟชะฮฺอุลค็อลกุฟิลมุลิมมาต
และขอการพึ่งพาต่อพระองค์ในเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์,

يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ ،

ยาอาลิมัลญะฮฺริวัลเคาะฟิยาต
โอ้ ผู้ทรงรอบรู้ ทั้งที่เปิดเผยและซ่อนเร้น,

يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ ،

ยามัลลาตักฟาอะลยัฮฺเคาะวาฏีรุลเอาฮาม
โอ้ ผู้ซึ่งไม่มีความคิดที่เกิดขึ้นในใจ

وَتَصَرَّفُ الْخَطَرَاتِ ، يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ ،

วะตะชะร็อรฺฟูลเคาะฎะรอต ยาร็อบบัลเคาะลาอิกิวัลบะรียาต
และการควบคุมของจิตใจที่ซ่อนเร้นไปจากพระองค์,
โอ้ ผู้อภิบาลแห่งสิ่งถูกสร้างและสิ่งประดิษฐ์ทั้งปวง,

يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ،

ยามัมบิยะดีอีมะละกุตุลอะเราะะฮ์นนะวัชชะมาวาต
 โอ้ ผู้ซึ่งอาณาจักรการปกครอง แห่งผืนแผ่นดินและชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น
 อยู่ในอำนาจของพระองค์,

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أُمْتُ إِلَيْكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

อันตัลลอฮุลาอิลาฮะอิลลาอันตุ อะมุตุอิลัยกะบิลาอิลาฮะอิลลาอันตุ
 พระองค์นั้นคืออัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์,
 ข้าฯ อ่อนวอนต่อพระองค์ ด้วยสื่อของประโยค “ไม่มีพระเจ้า
 อื่นใดนอกจากพระองค์”,

فِيَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

พะยาลาอิลาฮะอิลลาอันตุ
 ดังนั้น โอ้ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์,

إِجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ

อิจอัลนีฟีฮาซึฮิลลัยละติมิมันนะซ็อรตะอิลัยฮิ
 โปรดให้ข้าฯ ได้เป็นหนึ่งในจาก ผู้ที่พระองค์ทรงเหลียวมองเขา
 แล้วได้รับความเมตตาจากพระองค์ในค่ำคืนนี้,

فَرَحِمَّتُهُ، وَ سَمِعَتْ دُعَاءَهُ فَأَجَبَتْهُ،

พะเราะฮิมตะฮุ วะชะมิอตะตุอาอะฮุพะอะญับตะฮุ
 ทรงสดับตรับฟังดุอาอ์ของเขา แล้วก็ทรงตอบสนองเขา,

وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ فَأَقْلَتَهُ،

วะอะลิมตัซซติกอละตะฮฺวะอะก้อลตะฮฺ
ทรงทราบถึงความต้องการ ในการขออภัยของเขา แล้วก็ทรงตอบรับ
การขออภัยของเขา,

وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ جَرِيرَتِهِ،

วะตะฮฺญาว์ซตะอันซาลิฟิเคาะฎ็อะติฮฺอีวะอะซีมีญะรีเราะติฮฺ
และทรงอภัยให้กับความผิดในอดีตและอาชญากรรมอันยิ่งใหญ่ของเขา,

فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي،

พะเกาะดิซตะญัรตุบิกะมินซุญูบิ
ข้าฯ แสวงหาความคุ้มครองต่อพระองค์ จากบาปทั้งหลายของข้าฯ,

وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِي سِتْرِ عُيُوبِي،

วะละญะฮฺอุตุอิลัยกะฟีซัตริฮฺอูญูบิ
ขอการปกป้องต่อพระองค์ ในการปกปิดความผิดพลาดทั้งหลายของข้าฯ,

اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ،

อัลลฮุมมะพะญุดอะลัยยะบิกะเราะมะกัวะวะฟัฎลิก
ข้าแต่อัลลฮฺ ดั่งนั้น โปรดประทานให้แก่ข้าฯ ด้วยความเกื้อการุณย์
และความโปรดปรานของพระองค์,

وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ،

วะฮฺฏฏุคคะฮฺฮฺอัยยะบิฮิลมิกะวะฮฺอฺฟุวิก

โปรดปลดเปลื้องบาปของข้าฯ ด้วยชั้นดีธรรม และการอภัยโทษ
ของพระองค์,

وَتَعَمَّدَنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ،

วะตะฆ็อมมัดนีฟีฮาซึฮิลลัยละติบิซาบิกะระมะติก
โปรดปกคลุมข้าฯ ในคำคืนนี้ ด้วยความยิ่งใหญ่ไพศาล
แห่งความเมตตาการุณย์ของพระองค์,

وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَّائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ،

วัจญอัลนีฟีฮาหมินเอาลียายิกัลละซึนัจญุตะบัยตะฮุมลิจญอะติก
โปรดบันดาลให้ข้าฯ เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์
ในคำคืนนี้ ที่ทรงให้พวกเขาคู่ควร เพื่อการจงรักภักดีแด่พระองค์,

وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ، وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتِكَ وَصَفْوَتِكَ،

วัคตุร์ตะฮุมลอิบาดะติก วัญญะอัลตะฮุมคอลิเซาะตะกะวะฮ็อฟวะติก
ทรงคัดเลือกพวกเขา เพื่อการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์, ทรงบันดาลให้
พวกเขาเป็นผู้สุจริตใจ และผู้ได้รับการคัดเลือกของพระองค์,

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ،

อัลลฮุมมัดญญอัลนีมิมีมันชะอะตะญุดดุฮ
ข้าแต่อัลลฮู โปรดให้ข้าฯ ได้เป็นหนึ่งในบรรดา ผู้ที่
ความพยายามของเขา ประสบความสำเร็จ,

وَتَوْفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ،

วะตะวะฟพะเราะะมีนัลค็อยรอตอิฮ์ซุฮุ วัจญอัลนีมิมีมันชะลิมะพะนะอิม
และได้รับผลจากความดีงามอย่างล้นเหลือ, โปรดให้ข้าฯ
ได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ปลอดภัย แล้วได้รับความโปรดปราน,

وَ فَازَ فَغَنِمَ، وَ أَكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ،

วะฟาซะพะเฉาะนิมวั๊กฟีนี่ซัรเราะมาอัซลัฟตุ
ได้รับชัยชนะแล้วได้รับประโยชน์จากโชคผล, โปรดปกป้องข้าฯ
จากความชั่วร้ายของสิ่งที่ข้าฯ ได้กระทำผ่านมาในอดีต,

وَ اعْصِمْنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ،

วะอฺซิมนี่มินัลอิซดิยาดิฟีมะอฺซียะติก
โปรดป้องกันข้าฯ จากความมากขึ้น ในการฝ่าฝืนต่อพระองค์,

وَ حَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ، وَ مَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ،

วะฮับบิลัยยะออะดัก วะมายูก็อรริบนี่มินุก
โปรดให้การจงรักภักดีต่อพระองค์เป็นความรัก, ความชื่นชอบ
ของข้าฯ รวมทั้งทุกสิ่งที่จะนำข้าฯ ไปสู่ความใกล้ชิด,

وَ يُزِلْفُنِي عِنْدَكَ، سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ،

วะยุซลัฟูนีอินดัก ซัยยิดิอิลัยยะยัลญะอูลฮาริบ
และได้เข้าใกล้พระองค์, นายของข้าฯ ผู้หลบหนี ต่างก็ขอการ
พึ่งพาต่อพระองค์,

وَ مِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ،

วะมินกะยัลตะมิซุฏฏอลิบ
ผู้แสวงหา อ่อนวอนขอจากพระองค์,

وَ عَلَى كَرَمِكَ يُعَوَّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ،

วะอะลาเกาะเราะมิกะยูเอาวิลุลมุซตะเกิ้ลุตตาอิบ

และผู้กลับตัว ก็มุ่งขอความช่วยเหลือจากความเมตตาสงสาร
ของพระองค์,

أَدَّبْتَ عِبَادَكَ بِالتَّكْرُمِ، وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ،

อ็ดดັบตะอึบอาดะกะบิตตะกัรรุุม ะอันตะอັกเราะะมุลลัอฺกเราะะมีน
ทรงอบรมสั่งสอนปวงบ่าวของพระองค์ด้วยความกรุณา,
และพระองค์นั้นทรงกรณายิ่งกว่าผู้มีความกรุณาใดทั้งปวง,

وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ، وَأَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ،

วะอะมัรตะบิลอฺฟวีอึบอาดัก ะอันตัลเฆาะะฟุรฺเราะะฮีม
ทรงบัญชาปวงบ่าวของพระองค์ ให้เป็นผู้ให้อภัย,
และพระองค์นั้น คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง,

اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ،

อัลลอฮุมมะพะลาตะฮุริมนีมาเราะะเฆาะตุมินกะเราะะมิก
ข้าแต่อัลลอฮฺ ดั่งนั้น โปรดอย่าปิดกั้นข้าฯ ในสิ่งที่ข้าฯ หวัง
จากความกรุณาของพระองค์,

وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعْمِكَ،

วะลาตุอฺยัยซินีมินซาบิฆินิอะมิก
โปรดอย่าให้ข้าฯ สิ้นหวังจากความโปรดปรานอันล้นเหลือ
ของพระองค์,

وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ،

วะลาตุอฺยัยบีนีมินญะซีลิกิซะมิกะฟีฮาซึฮิลลัยละติลอิอะฮฺลิฏฏอออะติค
โปรดอย่าให้ข้าฯ หมดหวังจากส่วนแบ่งอันล้นเหลือของพระองค์ใน
ค่ำคืนนี้ ที่พระองค์ได้ประทานแก่ปวงบ่าว ผู้จงรักภักดีต่อพระองค์,

وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شَرِّ اِبْرَاهِيمَ بْنِ كَثِيرٍ،

วัจญอุลนีฟีญนะติมมินชิรอิบะรียะติก

โปรดปกป้องข้าฯ ให้พ้นจากความชั่วร้าย ของสิ่งถูกสร้างของพระองค์,

رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ ذٰلِكَ،

ร็อบบิลลัมอะกุมมินอะฮฺลิลซาลิก

พระผู้อภิบาล หากข้าฯ ไม่คู่ควรกับสิ่งดังกล่าว,

فَاَنْتَ اَهْلُ الْكِرْمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ،

พะอันตะอะฮฺลุลกะเราะะมีวัลอัฟวีวัลมัฆฟีเราะฮฺ

ดังนั้น พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่คู่ควรกับความกรุณา

การอภัยโทษ และการให้อภัย,

وَ جُدَّ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ، لَا بِمَا اسْتَحِقُّهُ،

วะญุดอะลัยยะะบิมาอันตะอะฮฺลุฮฺ ล่าบิมาอัชตะฮิกกุฮฺ

โปรดประทานให้กับข้าฯ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ทรงคู่ควร,

มิใช่สิ่งที่ข้าฯ ควรที่จะได้รับ,

فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ،

พะกัอดฮะซุนะซ็อนนีบิก

เพราะข้าฯ มีทัศนะที่ดีต่อพระองค์,

وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ، وَعَلَّقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ،

วะตะฮักกะเกอะเกะเราะะญาอีลิก วะอะลิก็อดนัฟซีบิกะเราะะมิก

ยืนยันในความหวังของข้าฯ ที่มีต่อพระองค์, และปักใจกับ

ความกรุณาของพระองค์,

فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ،

พะอันตะอัสสะมุรรอฮิมิน ะอักเราะหะมุลลักระฮะมีน
เพราะ พระองค์นั้น คือผู้ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล,
และทรงกรุณายิ่งกว่าผู้มีความกรุณาใดทั้งมวล,

اللَّهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قَسَمِكَ،

อัลลฮุมมะวะคัซซุซนีมีนกะเราะหะมีกะบิญญะซีลิกิซะมิก
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประทานให้แก่ข้าฯ ซึ่งส่วนหนึ่งจากความกรุณาอัน
ล้นพ้น แห่งส่วนแบ่งของพระองค์,

وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ،

วะอะอูซุบิอัฟวิกะมินอุกูบะติค
ข้าฯ ขอความคุ้มครองต่อการอภัยโทษของพระองค์
จากการลงทัณฑ์ของพระองค์,

وَاعْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَحْسُ عَلَى الْخُلُقِ،

วัฆฟิรลียัซซัหมบัลละซียะฮุบิซุอะลัยยัลคุลุก
โปรดอภัยโทษให้แก่ข้าฯ ซึ่งบาปที่ได้กักขังจรรยา มารยาทของข้าฯ

وَيُضَيِّقْ عَلَيَّ الرِّزْقَ، حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ،

วะยุซัยยิกุอะลัยยัรริซุก ฮัตตาอะกุมะบิซอหลิฮิริฎุก
และทำให้บ้งจ้งของข้าฯ คับแคบ เพื่อที่ข้าฯ จะได้ดำรงการปฏิบัติ
อย่างคู่ควรกับความพึงพอพระทัยของพระองค์,

وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ، وَأَسْعَدَ بِسَابِغِ نِعْمَائِكَ،

วะอันอะมะบิญญะซีลอะฏอออิค วะอัซอะดะบิซาบิฆินะอุมายิก

ได้รับความโปรดปราน ด้วยการประทานอันมากล้นของพระองค์,
และโชคดี ด้วยความโปรดปรานอันล้นเหลือของพระองค์,

فَقَدَلْتُ بِحَرَمِكَ، وَتَعَرَّضْتُ لِحَرَمِكَ،

พะก็อดลุชตุบิฮะเราะะมิก ะตะอะฮ์ร็อฎุฏุลิกะเราะะมิก
ตั้งนั้นข้าฯ จึงได้มาพึ่งพาต่อสถานอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
มาอยู่เบื้องหน้าความกรุณาของพระองค์

وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ،

วัชตะอะซตุบิอัฟวิกะมินอุฎุบะติก ะบิฮิลมิกะมินฆะเราะะบิก
และขอความคุ้มครองต่อการอภัยโทษของพระองค์ จากการลงทัณฑ์
ของพระองค์ และจากความพิโรธของพระองค์ ด้วยขันติธรรม
ของพระองค์,

فَجَدُّ بِمَا سَأَلْتُكَ، وَأَنْبَلُ مَا التَّمَسْتُ مِنْكَ،

พะญุดบิมาชะอัลตุก ะอะนิลมัลตะมัซตุมินิก
ตั้งนั้น โปรดประทานให้แก่ข้าฯ ในสิ่งที่วอนขอต่อพระองค์, และ
โปรดให้ข้าฯ ได้บรรลุนสิ่งที่ข้าฯ อ้อนวอนจากพระองค์,

أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ.

อัชอะลุกะบิกะลาบิซัยอินฮฺวะอะอะอะซะอะมุมินิก
ข้าฯ วอนขอต่อพระองค์ ด้วยสิทธิของพระองค์ มิใช่ด้วยสิทธิ
ของสิ่งใด ที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าพระองค์ (ไม่มีสิ่งใดยิ่งใหญ่กว่าพระองค์)

เมื่ออ่านดูอา้อจบแล้ว ให้ซุญุดพร้อมกับกล่าวว่

يَا رَبِّ (ยาร็อบ) 20 ครั้ง, يَا اللَّهُ (ยาอัลลอฮ) 7 ครั้ง,
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (ลาเฮอะละวะลาฎะตะอิละลาบิลลาฮ) 7 ครั้ง,
مَا شَاءَ اللَّهُ (มาซาอัลลอฮ) 10 ครั้ง และ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (ลาฎะวะตะ
อิละลาบิลลาฮ) 10 ครั้ง

หลังจากนั้น ให้เขาละวาทแต่ท่านนะบี (ซ็อลข) และวงศ์วาน
ของท่าน และจงวิงวอนขอในสิ่งทีประสงค์จากพระองค์ ฉัน [ท่าน
อิมามซอดิก (อ.)] ขอสาบานต่อพระองค์ว่ มาตรฐานความต้งการ
ของท่าน จะมีมากมายมหาศาลสักเพียงใดก็ตาม พระองค์ก็จะทรงให้
ท่านบรรลุความต้งการ ด้วยความโปรดปรานอันมั่งคั่ง และความ
ดั่งามของพระองค์ ดั่งเม็ดฝนทีโปรยปรายลงมาแก่ท่าน เพราะการ
ปฏิบัติดังกล่วนี้”

11. ให้อ่านดูอา้อนี้ จากรายงานของท่านเชคฏูซ็ี (รฮ.) และ
ท่านกัฟอะมี (รฮ.) กล่วว่ “ให้อ่านดูอา้อบนี้ในค่ำคืนนี้ และใน
ช่วงก่อนรุ่งสาง (ชะฮัร) ของทุกวัน หลังจากนะมาซซัฟอ”

إِلٰهِي تَعَرَّضْ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ،

อิลาฮ็ีตะฮ์เราะเฎาะละกะฟีฮาซัลลัยลิลมุตะฮ์ร็ฎูน
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ บรรดาผู้มีความต้งการ ต่างก็หันหน้า
ยังพระองค์ในค่ำคืนนี้,

وَقَصْدَكَ الْقَاصِدُونَ، وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ،

วะเกาะเซาะตะกัลกอซิดูน วะอัมมะละฟีฎะกะวะมะอะฎูพะกัฎฏอิลิบูน

บรรดาผู้มีความมุ่งหมายก็ได้ตั้งเป้าหมายไว้ที่พระองค์, บรรดาผู้
แสวงหาความโปรดปราน และความดีงามของพระองค์ต่างก็มีความหวัง,

وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزٌ، وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ،

วะละกะฟีฮาซัลลัยลันะพะฮาตุวะญะวาอิซ วะอะฏายาวะมะวาฮิบ

ในค่ำคืนนี้ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ ของกำนัลรางวัล,

การประทานให้, และการกำนัลให้ต่างๆ,

تَمُنُّ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ،

ตะมุหนุบิฮาอะลามันตะซาอุมินอิบาติก

ซึ่งพระองค์จะประทานให้ เป็นพระคุณเหนือผู้ที่พระองค์ทรง

พระประสงค์ จากปวงป่าวของพระองค์,

وَتَمَنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةَ مِنْكَ،

วะตัมนะฮุฮามัลลิมตัซบิกละฮุลอิญายะตุมินุก

และทรงปิดกั้น จากผู้ที่ไม่ได้รับความสนใจไยดี จากพระองค์มาก่อน,

وَهَا أَنَا ذَا عُبَيْدِكَ الْفَقِيرِ إِلَيْكَ، الْمَوْمِلُ فَضْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ،

วะฮาอะนะซาอูบัยดุกัลพะกีรุอิลัยก อัลมุอัมมิลุฟัฎลิกะวะมะอูรูฟัก

และบัดนี้ข้าฯ ป่าวผู้ต่ำต้อยของพระองค์ ได้มาขอการพึ่งพายังพระองค์,

โดยเป็นผู้มีความหวังต่อความโปรดปราน และความดีงามของพระองค์,

فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ،

พะอินุกุนตะยาเมาลายะตะพะฟัฎฎัลลัฟิฮาซึฮิลลัยละติ

อะลาอะฮะติมมินค็อลกิก

โอ้ ผู้ปกครองของข้าฯ หากพระองค์เป็นผู้ประทานความโปรดปรานใน
คำตื้นนี้ ให้แก่บุคคลหนึ่งจากปวงปาวของพระองค์,

وَعُدَّتْ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ،

ระอุตตะอะลัยยิบิอาอิตะติมมินอฎ์ฟีก

และประทานรางวัลจากความเมตตาของพระองค์ให้แก่เขา,

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ،

พะซ็อลลิลอะลามุฮัมมะดีวะอะอาลิมุฮัมมะดีนิกุฎ็อยยิบีนิกุฎ็อยฮิรีน
ตั้งนั้น โปรดประสาทพรแต่มุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด,

บรรดาผู้ที่ประเสริฐ ผู้บริสุทธิ์,

الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ،

อัลค็อยยิบีนัลฟาฎิลีน

ผู้ดีงาม และผู้เลอเลิศ,

وَجُدْ عَلَى بَطْوَلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،

วะญุดอะลัยยะบิฏ็อวลิกะวะมะอะรุฟีกะยาร์อับบัลอะลามีน

และโปรดประทานให้แก่ข้าฯ ด้วยความเมตตาและความดีงาม

ของพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก,

وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالِهِ الطَّاهِرِينَ،

วะซ็อลลัลลอฮุอะลามุฮัมมะดีนคอตตะมินนะบียีนะวะอาลอิฏ็อยฮิรีน

ขออัลลอฮ์ โปรดประสาทพรแต่มุฮัมมัด นะบีท่านสุดท้าย

และวงศ์วานผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายของท่าน,

وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا، إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

วะซัลละมะตะซลีม่าอินนัลลอฮะฮะมีดุมมะญีด
รวมทั้งความศานตಿಯ่างมากมายแท้จริง อัลลอฮฺทรงเป็นผู้ที่
ได้รับการสรรเสริญและยกย่อง,

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتُ، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتُ،

อัลลอฮุมมะอินนีอัดอูกะกะมาอะมัรตุ ฟัซตะญิบลีกะมาวะอัดตุ
ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงข้าฯ วิงวอนต่อพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงมี
พระบัญชา (ให้ปวงบ่าววอนขอต่อพระองค์), ดังนั้น โปรดตอบรับ
การวิงวอนของข้าฯ ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ด้วยเถิด

إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ.

อินนะกะลาตุคฺลิลฟูลมีอาด
แท้จริง พระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา

12.ให้อ่านดุอาอ์ (บทที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 4) ซึ่งรายงานจาก
ท่านเชค (รฮ.) และท่านชัยยิด (รฮ.) หลังนะมาซยามค่ำคืน (เชาะ
ลาตุลลัยล), นะมาซซัฟอ, และหลังดุอาอ์ต่างๆ ของนะมาซวิตร

**13. ให้ชุกูดและอ่านบทดุอาอ์ต่าง ๆ ที่มีรายงาน
จากท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลย)**

ดังเช่น รายงานของท่านเชค (รฮ.) ซึ่งรายงานมาจาก ฮัมมาด
บินอือซา จาก อะบาน บินตัฆลิบ ว่า : ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า

ครั้งหนึ่งเมื่อค่ำคืนที่ 15 ชะอฺบาน (นิซฟูชะอฺบาน) มาถึง
ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลย) อยู่กับท่านหญิงอาอิชะฮฺ ครั้นเมื่อถึง

ครั้งคืน ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) ได้ลุกจากที่นอน เพื่อทำอิบาดะฮฺ และปรากฏว่า ท่านหญิงอาอิชะฮฺตื่นขึ้นมา และพบว่าท่านลุกจากที่นอนไปแล้ว นางก็เหมือนตั้งสติทั่วไปที่อารมณ์หึงหวงเข้าควบคุม และระแวงว่าท่านจะไปหาภรรยาคนอื่น ๆ ที่เรือนของพวกนาง นางจึงลุกขึ้นและหยิบเสื้อคลุมร่างเดินออกไปข้างนอก ขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า เสื้อคลุมของนางไม่ใช่ผ้าไหม ไม่ใช่ผ้าลินิน, หรือผ้าฝ้ายแต่อย่างใด ทว่าเส้นด้ายในเนื้อผ้าตามยาวนั้น ทำมาจากขนสัตว์ และเส้นด้ายตามขวางทำจากขนอูฐ นางได้ออกตามหาท่าน ไปตามบ้านทั้งหลายของบรรดาภรรยาของท่าน หลังแล้วหลังเล่า จนกระทั่งในระหว่างที่กำลังค้นหา นั้น นางได้พบว่า ท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) กำลังซุกญุดอยู่ ซึ่งมองดูแล้วเสมือนหนึ่งเสื้อผ้าที่กองอยู่บนพื้นดิน นางจึงเข้าไปใกล้ท่าน และได้ยินท่านเราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลฯ) กล่าวในขณะที่กำลังซุกญุด ว่า

سَجَدَ لَكَ سَوَادِي وَ خِيَالِي ، وَ أَمِنَ بِكَ فُؤَادِي ،

ขณะขณะละกะชะวาตีวะเคาะยาลี ะอามะนะบิกะฟูอาดี
เรือนร่างและความคิดของข้าฯ ก็กราบแต่พระองค์,
และจิตใจของข้าฯ ก็มีความศรัทธาต่อพระองค์,

هَذِهِ يَدَايِ وَ مَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي ،

ฮาซียะดาเยวะมาญะนัยตุฮฺอะลันฟะซี
นี่คือ มือทั้งสองข้างของข้าฯ และสิ่งที่ข้าฯ ได้ก่อกรรมไว้ให้กับตนเอง,

يَا عَظِيمُ تُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ ، إِغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ ،

ยาอะซีมตุรญาลิกุลลิอะซีม อิฆมฟิรลียัลอะซีม

โอ้ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ภารกิจที่ยิ่งใหญ่ทุกประการ มีความหวังต่อพระองค์,
โปรดอภัยโทษบาปใหญ่ ให้กับข้าฯ

فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ.

พะอินนะฮฺสุลาัยมฺฟิรฺฮฺซัหมฺบัลอะซีมะอิลลัลร็อบบุลอะซีม
เพราะแท้จริง ไม่มีการอภัยโทษบาปใหญ่ นอกจากพระผู้อภิบาล
ผู้ทรงยิ่งใหญ่เท่านั้น

หลังจากนั้น ท่านได้เงยศีรษะขึ้น และลงชุกญุดอีกครั้ง นาง
ได้ยืนท่านกล่าวว่า

أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ،

อะอูซุบิ นูร์วิจญฺอิกัลละฮฺอะอฺตละฮฺซุชชะมาวาตุวัลอะเราะฮฺญูน
ข้าฯ ขอความคุ้มครอง ด้วยรัศมีแห่งอิตตาอันทรงเกียรติของพระองค์
ที่ส่องสว่างให้แก่ชั้นฟ้าทั้งหลายและผืนแผ่นดิน,

وَإِن كَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ،

วันกะชะฟัตละฮฺซุชชะลุมมาต
ขจัดความมืดมิดให้สลายไป

وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، مِنْ فُجَاءَةِ نَقْمَتِكَ،

วะชะละฮฺอะลัยฮฺอัมรุลอะอฺลิวะลอะอฺคิรีน มินฟูจญฺอะตินะกิมะติก
และปรบปรุงภารกิจของชนรุ่นแรก และชนรุ่นสุดท้าย (ชนในอดีต
และในอนาคต), (ข้าฯ ขอความคุ้มครองให้พ้น) จากการลงทัณฑ์
โดยฉับพลันของพระองค์,

وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ، وَمِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ،

วะมินตะฮฺวีลอิอาฟิยะติก วะมินชะวาลินิอุมะติก
จากการเปลี่ยนแปลงความสุขสบายของพระองค์,
และจากการสลายความโปรดปรานของพระองค์,

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا تَقِيًّا نَقِيًّا، وَمِنَ الشِّرْكِ بَرِيًّا،

อัลลอฮุมมัรซุกนีก็อลบันตะกียันนะกียา วะมินชะชริกิบะรีอา
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประทานเป็นโชคผลให้แก่ข้าฯ ซึ่งจิตใจที่เปี่ยมไป
ด้วยความยำเกรง สะอาดบริสุทธิ์, และห่างไกลจากการตั้งภาคีใดๆ,

لَا كَافِرًا وَلَا شَقِيًّا.

ลากาฟิร็อวะลาชะะกียา
และมีใช่เป็นผู้ปฏิเสธ หรือผู้อัปโชค

จากนั้นท่านได้แหบแก้มทั้งสองข้างลงบนดิน และกล่าว
ว่า

عَفَرْتُ وَجْهِي فِي التُّرَابِ، وَحُقُّ لِي أَنْ أَسْجُدَ لَكَ.

อัฟฟัรตุวัจญฺฮฺฟีฟิตตุรอบ วะฮุกกะละลีอันอัซซุญดะลัก
ข้าฯ แหบใบหน้าของข้าฯ ลงบนดิน และการกราบกรานแต่พระองค์

ซึ่งเป็นการคู่ควรแล้วสำหรับข้าฯหลังจากนั้น ขณะที่ท่าน
เราะซูลุลลอฮฺ (ซ็อลลย) กำลังจะกลับไปยังห้องนอน นางก็รีบกลับ
ไปยังที่นอนอย่างรวดเร็ว และเมื่อท่านเราะซูล (ซ็อลลย) มาถึงที่
นอน ท่านได้ยินเสียงหายใจเร็วและแรงของนาง ท่านจึงเอ่ยถาม
นางว่า “ทำไมจึงหายใจแรงถึงขนาดนี้ เธอไม่รู้หรือหรือว่า คำคิน

นี่เป็นคำคืนใจ? คำคืนนี้ คือนิซฟูชะอฺบาน ซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ จะถูกแบ่งสรรในคำคืนนี้ บันทึกเวลาของอายุขัย และผู้ที่จะได้ไปบำเพ็ญฮัจญ์ ก็ถูกบันทึกไว้ในคำคืนนี้ พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงอภัยโทษแก่สิ่งถูกสร้างของพระองค์ มากมายยิ่งกว่าจำนวนขนของฝูงแกะ ของเผ่ากะลัับเสียอีก และทรงส่งบรรดามะลาอิกะฮฺของพระองค์สู่มื่นแผ่นดิน ณ นครมักกะฮฺ”

14. นะมาซท่านญะอฺฟัร ฎ็อยยาร (รฎ.) ดังที่ท่านเชค (รฮ.) ได้รายงานจากท่านอิมามริฎอ (อ.) ซึ่งรายละเอียดวิธีปฏิบัติหาอ่านได้ในหนังสืออมฟาตีฮฺลุลญานาแปลไทยฉบับสมบุรณ์ (หน้า 134)

15. นะมาซต่าง ๆ ในคำคืนนี้มีมากมาย อาทิเช่น นะมาซที่ท่านอะบฺยูยะฮฺยา ซ็อนอานี ได้รายงานจากท่านอิมามบากิร (อ.) และท่านอิมามซอดิก (อ.) และคนอื่นๆ อีก 30 คน ที่สัตย์จริง และเชื่อถือได้ ก็ได้รายงานมาจากผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสองท่านนี้ว่า : ท่านอิมาม (อ.) ทั้งสองท่านกล่าวว่า “คราใดที่คำคืนที่ 15 ชะอฺบาน (นิซฟูชะอฺบาน) มาเยือน จงนะมาซ 4 เราะกะอะต โดยในทุกเราะกะอะตให้อ่านซูเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺ 1 ครั้ง และอัตเตอาฮีด 100 ครั้ง เมื่อนะมาซเสร็จแล้วให้อ่านดุอาอ์ ต่อไปนี้”

اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَاقِرٌ، وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ،

อัลลอฮฺมุหมะอินนี่อิลัยกะฟะกีร์ วะมินอะซาบิกะค่ออิฟุมมุซตะญีร์
ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงข้าฯ เป็นผู้ยากไร้ที่ต้องพึ่งพาพระองค์, และ
เป็นผู้หวาดกลัวที่ขอความคุ้มครอง จากโทษทัณฑ์ของพระองค์,

اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلِ اسْمِي، وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي،

อัลลอฮฺมุฮมมะลาตุบัตติลชีมี ะลาตุซุหมียริฎชีมี
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดอย่าแปรเปลี่ยนนามของข้าฯ (จากนามของปวง
บ่าวไปเป็นอย่างอื่น), โปรดอย่าเปลี่ยนแปลงร่างกายของข้าฯ,

وَلَا تُجْهِدْ بِلَائِي، وَلَا تُشْمِتْ بِيْ أَعْدَائِي،

ะลาตุัจญฮัดบะลาอี ะลาตุซุหมิตบีอะอฺดาอี
อย่าส่งบททดสอบที่ยากลำบากให้แก่ข้าฯ, และอย่าให้ศัตรูของข้าฯ
มีความยินดีกับความเดือดร้อนของข้าฯ,

أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ، وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ،

อะอฺอฺซุบีอฺฟิวกะมินอิกอบิก ะอะอฺอฺซุบีเราะฮฺมะติกะมินอะซาบิก
ข้าฯ ขอความคุ้มครอง ต่อการอภัยโทษพระองค์ ให้พ้นจาก
การลงทัณฑ์ของพระองค์, ข้าฯ ขอความคุ้มครอง ต่อความเมตตา
ของพระองค์ ให้พ้นจากโทษทัณฑ์ของพระองค์,

وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ،

ะอะอฺอฺซุบีริฎอกะมินชะเคาะฎีก ะอะอฺอฺซุบีกะมินุก
ข้าฯ ขอความคุ้มครอง ต่อความพึงพอใจของพระองค์ ให้พ้น
จากความกริ้วโกรธของพระองค์, และข้าฯ ขอความคุ้มครองต่อ
พระองค์ ให้พ้นจากพระองค์เอง,

جَلَّ ثَنَاؤُكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ،

ญัลละชะนาอุก อันตะกะมาอัซนัยตะอะลันนัฟซิก
การถวายเป็นคำสรรเสริญของพระองค์นั้น ยิ่งใหญ่เกรียงไกร,
พระองค์นั้นทรงเป็นดังที่ พระองค์ทรงสรรเสริญต่อตาของพระองค์,

وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ .

อะฟาเกาะมาเยะกุลลกออิฮฺน

และทรงสูงส่งเกินกว่า สิ่งที่บรรดาผู้บรรยายได้กล่าวถึง.

นอกจากนี้ ยังมีรายงานที่กล่าวถึงความประเสริฐมากมาย ของการนะมาซ 100 เราะกะอัต ในคำคินนี้ โดยทุกเราะกะอัต ให้ อ่านซุเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺ 1 ครั้ง และซุเราะฮฺอัลเตอาฮีด 10 ครั้ง และ นะมาซ 6 เราะกะอัต ในคำคินนี้ ด้วยการอ่านซุเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺ, ยาซีน, ตะบาร็อก และอัลเตอาฮีด (ดังที่ได้กล่าวไว้ในกิจปฏิบัติใน คำคินที่ 15 ของเดือนเราะญับ)

วันที่ 15 ของเดือนชะอฺบาน

วันนี้ ถือเป็นวันอีด ที่มีเกียรติยิ่งวันหนึ่ง เนื่องจากเป็น วันถือกำเนิด อันเป็นสิริมงคล ของท่านอิมามมะฮฺดี (อ.) อิมามท่าน ที่ 12 ผู้เป็นข้อพิสูจน์ของอัลลอฮฺ และเป็นเจ้าแห่งกาลเวลา

وَيُسْتَحَبُّ زِيَارَتُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَمَكَانٍ ،

วะยุซตะฮับบฺซึยาเราะฮฺตุฮฺอะลัยฮิซซะลามุฟิกุลลิซมะนาอิวัวะมะกาน

وَالدُّعَاءُ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ عِنْدَ زِيَارَتِهِ ، وَتَتَأَكَّدُ زِيَارَتُهُ فِي

วัตดุอาอฺบิตะอฺญึลิลพะเราะฮฺญึอินตะซึยาเราะฮฺตุฮฺ วัตะตะอะกฺกะดุ

ซึยาเราะฮฺตุฮฺฟิซ

السِّرْدَابِ بِسَرٍّ مَنْ رَأَى ، وَهُوَ الْمُتَيَقِّنُ ظُهُورَهُ وَتَمَلُّكُهُ ،

ซึรดาบิซึรเราะฮฺมัรรอฮา วัซุวัลมุตะยักเกาะหฺซึรฺซึรฺวัตะมะมัลลุกุฮฺ

وَأَنَّهُ يَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا.

วะอันนะฮฺยูมัลละอฺลฺอฺร์ฎฺวะเกชฎฺฏฺอฺววะอฺดฺลฺลฺา กะมาลฺอฺมัลอฺตฺซฺลฺมาวะจฺญฺอฺรฺอ

ความหมาย : “ดังนั้น ในวันนี้เป็นมุขตะฮับให้ซียาเราะฮฺท่าน อิมามมะฮฺดี (อ.) ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน ในทุกเวลาและทุกสถานที่ และจงขอคูอาร์ห์เพื่อเร่งการมาปรากฏกายของท่านให้เร็ววันขึ้น ในขณะที่ซียาเราะฮฺท่าน และส่งเสริมให้อ่านซียาเราะฮฺท่าน ที่ห้องใต้ดิน (ที่หายลับ) ณ เมืองซุรมันรฺอฺย (ซามัรฺรอ) ซึ่งการมาปรากฏกายของท่าน และการเป็นผู้นำของท่านนั้น เป็นความเชื่อมั่นที่แน่นอน แท้จริงท่านคือผู้ที่จะทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคุณภาพและความยุติธรรม เช่นเดียวกับที่เคยเต็มไปด้วยการกดขี่และอธรรม”

กิจปฏิบัติอื่น ๆ ในเดือนชะอฺบาน

1. การถือศีลอดสามวันสุดท้ายของเดือน

มีผู้รายงานจากท่านอิมามริฎอ (อ.) กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ถือศีลอดในช่วง 3 วันสุดท้ายของเดือนชะอฺบาน และเชื่อมต่อกับเดือนเราะมะฎอน พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสูงส่ง จะทรงบันทึกผลบุญของผู้ถือศีลอด 2 เดือนติดต่อกันให้กับเขา”

2. การปฏิบัติในวันศุกร์สุดท้ายของเดือนชะอฺบาน

มีรายงานจาก ท่านอะบฺุซซฺอฺลตุ ฮะเราะวี (รฎ.) กล่าวว่า :ในวันศุกร์สุดท้ายของเดือนชะอฺบาน ข้าพเจ้าได้เข้าพบท่านอิมามริฎอ (อ.) ท่านจึงกล่าวกับข้าพเจ้า ว่า “โอ้ อะบฺุซซฺอฺลตุ ส่วน

ใหญ่ของเดือนชะอฺบานได้ผ่านพ้นไปแล้ว และนี่คือศุภฤกษ์สุดท้ายของเดือนนี้ ดังนั้น จงเตรียมพร้อมและชดเชยความผิดพลาดต่างๆ ที่ผ่านมาในอดีต ด้วยช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของเดือนนี้ จงชวนภรรยาในสิ่งที่เป็ประโยชน์สำหรับท่าน จงดุอาอ์และขออภัยโทษให้มากๆ อ่านกุรอานให้มาก และกลับตัวกลับใจจากบาปต่างๆ ของตนสู่พระองค์ เพื่อจะได้ชำระล้างตัวเองให้บริสุทธิ์แด่พระองค์ เพราะการมาของเดือนนี้ จงอย่าปล่อยให้หะมานะฮฺ (ของผาก) ของผู้ใด อยู่ในความรับผิดชอบ นอกเสียจากว่าจะสะสางให้กับเจ้าของ อย่าปล่อยให้ความอหามาศค้านต่อผู้ใด มีอยู่ในจิตใจของตน นอกเสียจากว่าจะปลดปล่อยมันออกไป อย่าปล่อยให้บาปยังคงมีการกระทำอยู่ นอกเสียจากว่าจะละทิ้งมัน จงเกรงกลัวพระองค์ และมอบหมายภารกิจของตนยังพระองค์ ทั้งที่ซ่อนเร้นและเปิดเผย ใครก็ตามที่มอบหมายต่อพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาพอเพียง และจงอ่านดุอาอ์นี้ให้มากๆ ในวันเวลาที่เหลืออยู่ของเดือนนี้

اللَّهُمَّ إِن لَّمْ تَكُنْ غَفْرَتَ لَنَا فَيِمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ ،

อัลลอฮฺมุฮมมะดิลลิมตะกุนฆะมาะฟิรตะละนาฟีมะฆอุมินชะอฺบาน
 ข้าแต่อัลลอฮฺ หากพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษให้กับเหล่าข้าฯ
 ในสิ่งที่ผ่านมาจากเดือนชะอฺบาน,

فَاغْفِرْ لَنَا فَيِمَا بَقِيَ مِنْهُ

ฟัฆฟิรละนาฟีมะบะกียะมินฮฺ

ดังนั้น โปรดทรงอภัยโทษให้กับเหล่าข้าฯ ในสิ่งที่ยังเหลืออยู่
 ของเดือนนี้

ในเดือนนี้ พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง ทรงปลดปล่อยบ่าวจำนวนมาก ให้เป็นอิสระจากไฟนรก เพื่อความศักดิ์สิทธิ์ของเดือนชะอฺบาน อันทรงเกียรติ”

ดุอาอ์คืบสุดท้ายของเดือนชะอฺบาน และคืบแรก ของเดือนเราะมะฎอน

3. อ่านดุอาอ์คืบสุดท้ายของเดือนชะอฺบาน และคืบแรก แรกของเดือนเราะมะฎอน

ท่านเชค (รฮ.) ได้รายงานจาก ฮาริซ บินมุฮัมมัดเราะฮฺ นัฎรี จาก ท่านอิมามซอดิก (อ.) กล่าวว่า “ให้อ่านดุอาอ์นี้ในคืบสุดท้ายของเดือนชะอฺบาน และคืบแรกแรกของเดือนเราะมะฎอน” มีตัวบท ดังนี้

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ،

อัลลอฮุมมะอินนะฮาซัซชะฮฺรุลมุบาเราะกัลละฮฺซึนซิละฟีฮิลกุรอาน
ขำแต่อัลลอฮฺ แท้จริงเดือนนี้ (เราะมะฎอน) คือเดือนอันจำเริญ
ซึ่งอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมา,

وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ ،

วะญูฮิลอะฮฺตุลลิหนาศิวะบัยยิฮาติมมินัลสุตาวัลฟุรกอฮฺนิกออดฮะฎ็อร
และทรงกำหนดให้เป็นทางนำแก่มวลมนุษยชาติ เป็นหลักฐานอัน
ชัดแจ้งจากทางนำ และเป็นเครื่องจำแนกสัจธรรม ออกจากความเท็จ
ที่เตรียมพร้อมไว้,

فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمَهُ لَنَا،

พะซัลลิมนาฟีอิวะซัลลิมฮุละนา
ดั่งนั้น โปรดให้เหล่าข้าฯ มีความศานติในเดือนนี้ และให้เดือนนี้
เป็นความศานติสำหรับเหล่าข้าฯ,

وَتَسَلِّمُهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ،

วะตะซัลลัมฮุมินนาฟียุซริมมีนกะวะอาฟิยะฮุ ยามันอะเคาะซัลเคาะลีล
และโปรดนำเดือนนี้ไปจากเหล่าข้าฯ ในสภาพที่ง่ายตายและสุขสบาย
จากพระองค์, โอ้ ผู้ทรงตอบรับการจงรักภักดี ที่น้อยนิด,

وَشَكَرَ الْكَثِيرَ، إِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ،

วะชะกะร็อลกะซีร์ อิกบัลมีนนิลยะซีร์
และทรงตอบแทนให้อย่างล้นเหลือ, โปรดตอบรับการจงรักภักดี
ที่น้อยนิดจากข้าฯ,

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا،

อัลลอฮุมมะอินนีอัสอะลุกะอันตัจอะละลีอิลากุลลิค็อยรินชะบีลา
ข้าแต่อัลลอฮุแท้จริงข้าฯ วอนขอต่อพระองค์ โปรดประทานหนทาง
ที่นำไปสู่ความดีงามทุกประการ ให้แก่เหล่าข้าฯ,

وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

วะมีนกุลลิมาลาตุฮิบบุมานิอา ยาอ์รฮะม็รรอฮิมีน
และโปรดปิดกั้นให้แก่เหล่าข้าฯ จากทุกสิ่ง ที่พระองค์ไม่ทรงชื่นชอบ,
โอ้ ผู้ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล,

يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ ،

ยามันอะฟาอันนีวะอัมมาเคาะเลาตุบิฮีมินัซซัยยิอาต

โอ้ ผู้ทรงให้อภัย ต่อการกระทำความผิดของข้าฯ และจากสิ่งที่ข้าฯ
ได้กระทำในที่ลับ,

يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِارْتِكَابِ الْمَعَاصِي ،

ยามัลลัมยุอาคิซนึบิรติกาบิลมะอาซี

โอ้ ผู้ซึ่งไม่ทรงถือโทษข้าฯ ที่ได้ละเมิดกระทำความผิดและฝ่าฝืน,

عَفْوِكَ عَفْوِكَ يَا كَرِيمٌ ، إِلَهِي وَعَظْمَتِي فَلَمْ أَتَّعِظْ ،

อัฟวะกะอัฟวะกะอัฟวะกะยากะรีม อิลลาฮีวะอັซตะนีฟะลัมอັตตะอะอิซ

ข้าฯ วอนขอการอภัยโทษ, การอภัยโทษ การอภัยโทษของพระองค์
โอ้ ผู้ทรงกรุณายิ่งใหญ่, พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ พระองค์ได้ตักเตือนข้าฯ
แต่ข้าฯ ไม่สนใจ,

وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ ،

วะชะญัรตะนีอัมมะฮาริมิกะฟะลัมอันชะญิร

ได้ห้ามปรามข้าฯ จากสิ่งต้องห้ามทั้งหลายของพระองค์
แต่ข้าฯ ไม่เชื่อฟังการห้ามปราม,

فَمَا عُدْرِي فَاغْفُ عَنِّي يَا كَرِيمٌ ، عَفْوِكَ عَفْوِكَ ،

ฟะมาอฺดุรียะฟาอฺฟุอันนียากะรีม อัฟวะกะอัฟวัค

แล้วข้าฯ จะมีข้อแก้ตัวอันใดอีก ดังนั้นโปรดอภัยโทษให้แก่ข้าฯ

โอ้ ผู้ทรงกรุณา, ข้าฯ प्रารณนาการอภัยโทษของพระองค์,

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ،

อัลลอฮฺมุมนะอีนนี่อ้อซอะลุกัรรอฮะตะะอีนดัลเมาตฺ วัลอ้อฟวะอะอีนดัลฮิซาบ
ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงข้าฯ วอนขอต่อพระองค์ ซึ่งความผ่อนคลายใน
ขณะสิ้นชีวิต, และการอภัยโทษในขณะที่ถูกสอบสวน,

عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ، فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ،

อะซุมัซซัหมฺบุมินอับดิก ฟัลยะฮฺซุนิตตะญาวูซุมินอินดิก
บาปจากบ่าวของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่, ดังนั้น การอภัยโทษ
จากพระองค์ต้องดีงามยิ่ง,

يَا أَهْلَ التَّقْوَىٰ وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، عَفْوِكَ عَفْوِكَ،

ยาอะฮฺลัตตักวาอะยะอะฮฺลัลมัฆฟีเราะฮฺ อ้อฟวะกะอ้อฟวัก
โอ้ ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งความยำเกรง และผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งการ
อภัยโทษ, ข้าฯ प्रรารถนาการอภัยโทษ การอภัยโทษของพระองค์,

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ،

อัลลอฮฺมุมนะอีนนี่อ้อบดุกับน้อบดิกกับน้อมะมะติก
ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงข้าฯ คือบ่าวของพระองค์ บุตรของบ่าว
ของพระองค์ บุตรของทาสของพระองค์,

ضَعِيفٌ فَاقْبِرْ إِلَىٰ رَحْمَتِكَ،

ฎะอือฟุนนะกีรูนอิลาระฮฺมะติก
ผู้อ่อนแอ ยากไร้ ที่ต้องพึ่งพาความเมตตาของพระองค์,

وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَىٰ وَالْبَرَكَاتِ عَلَى الْعِبَادِ،

วะอันตะมุนซิลุลลูฆนียะนา วัลบะเราะกะตะอะลลอิบาด

และพระองค์นั้น คือผู้ทรงประทานความมั่งคั่งร่ำรวย
และความจำเริญลงมาให้แก่ปวงบ่าว,

قَاهِرٌ مُّقْتَدِرٌ، أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ، وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ،

กอฮิรุมุกตะดิร อะฮฺซอฮยตะอะอุมาละฮุม วะเกาะฮัมตะฮ์อิรซาเกาะฮุม
ผู้ทรงพลังอำนาจ ทรงพระเดชานุภาพ, ทรงคำนวณนับการกระทำทั้ง
หลายของพวกเขา, ทรงแบ่งสรรปัจจัยของพวกเขา,

وَ جَعَلْتَهُمْ مُّخْتَلِفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَالْوَأْنُهُمْ،

วะญะฮัลตะฮุมมุกตะลิพะตันอัลซันนะตุฮุมวะฮัลวานุฮุม
ทรงบันดาลให้พวกเขา มีภาษา และสีผิวที่แตกต่างหลากหลาย,

خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ، وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ،

คือลก็อมมิบะฮุดิคือลก วะลายะฮะอะละมุลอิบาดุฮิลมัก
และทรงสร้างสิ่งถูกสร้างอื่นอีกหลังจากที่ทรงสร้างสิ่งถูกสร้างหนึ่ง,
ปวงบ่าวไม่รู้ถึงองค์ความรู้ของพระองค์,

وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ، وَكُلُّنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ،

วะลายักดิรุลอิบาดุกก็อตรีอก วะกุลลุนาพะกีรุนอิลาเราะฮุมะติก
และไม่อาจล่วงรู้ถึงสถานภาพของพระองค์, เหล่าข้าฯ ทั้งหมด
ต่างเป็นผู้ที่ต้องพึ่งพา ต่อความเมตตาของพระองค์,

فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ،

พะลาตฺซริฟอันนีวัจฮัก

ดังนั้น โปรดอย่าเบือนพระพักตร์ของพระองค์ไปจากข้าฯ,

وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ،

วัจอัลนีมินซอลิฮี ค็อลกิกะฟิละมะลิวัลอะมะลิวัลเกาะฎออิวัลเกาะดัร
โปรดบันดาลให้ซำฯ เป็นหนึ่งในบรรดากัลยาณชน ผู้ถูกสร้างของ
พระองค์ ในการกระทำความปรารถนา ลิขิต และสมภาวการณ์,

اللَّهُمَّ أَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ، وَأَقْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ،

อัลลฮุมมะอับกินีค็อยร็อลบะกออ วะอัฟนินีค็อยร็อลฟะนาอ
ซำแต่อัลลฮุ โปรดให้ซำฯ ได้ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพที่ดีที่สุด,
ให้ซำฯ สิ้นชีวิตลงในสภาพที่ดีที่สุด,

عَلَى مَوْلَاةٍ أَوْلِيَاءِكَ، وَمُعَادَاةٍ أَعْدَائِكَ، وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ،

อะลามูวาลาตีเอาลียาอิก วะมุอาดาตีอะอูดาอิก วัรริอัมบะตีอิลัยก
(หมายถึงสิ้นชีวิต) บนความรักต่อบรรดาผู้ใกล้ชิดพระองค์, เป็นศัตรู
กับเหล่าศัตรูของพระองค์, มีความปรารถนายังพระองค์,

وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ، وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ، وَالتَّسْلِيمَ لَكَ،

วัรเราะฮะฮุบะตีมินก วัลคุซุอิวัลวะฟาอ วัตตัสลิหมิลัก
เกรงกลัวพระองค์, นอบน้อมต่อมตน ซื่อสัตย์, จำนนต่อพระองค์,

وَالتَّصَدِيقِ بِكِتَابِكَ، وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ،

วัตตัสซัดดีกิบิกิตาบิก วัตติบาอิซุหนะติเราะฮุลิก
ยีนยัน (ยอมรับ) ต่อพระคัมภีร์ของพระองค์,
และเจริญรอยตามจริยวัตรของเราะฮุลของพระองค์,

اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ، أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُنُوطٍ،

อัลลอฮฺมมะมากานะฟีก็อลบีมีนชักกินเอารีบะฮฺ อเอาญฺฮฺตุดีนเอาญฺญู
ข้าแต่อัลลอฮฺ สิ่งใดก็ตามที่มีอยู่ในจิตใจของข้าฯ ที่มาจากความสงสัย
หรือความกลางแกลงใจ, หรือการต้อตึง หรือความท้อแท้,

أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَدْحٍ أَوْ بَطْرٍ، أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ،

เอาพะเราะฮฺอินเอาบะฮฺะคินเอาบะฎ็อร อเอาคฺยะลาอะเอารียาฮฺอินเอาซุมอะฮฺ
หรือความสนุกสนาน หรือความเย่อหยิ่ง หรือความเสเพล,
หรือความจอมจอง หรือความโอ้อวด หรือการแสวงหาชื่อเสียง,

أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ، أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ،

เอาชีกอกินเอานิฟาก อเอากุฟรินเอาฟุซุก
หรือความแตกแยก หรือความกลับกลอก,
หรือการปฏิเสธ หรือความชั่วช้าสามานย์,

أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ، أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ،

เอาอิชยานินเอาอะเซาะมะฮฺ อเอาฮฺยัลลาตุฮฺิบบ
หรือการฝ่าฝืน หรือความลำพอง,
หรือทุกสิ่งที่ไม่เป็นที่ชื่นชอบของพระองค์,

فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ،

พะอัซอะลุกะยาร็อบบิอันตุบัตติละนีมะกานะฮฺอูมานัมบิวะอะดิก
ดังนั้นข้าฯ จึงวอนขอต่อพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาล โปรดเปลี่ยนแปลง
คุณลักษณะทั้งหมดนี้ให้แก่ข้าฯ ด้วยความศรัทธามั่นต่อสัญญา
ของพระองค์,

وَوَفَاءٌ بِعَهْدِكَ، وَرِضًا بِقَضَائِكَ، وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا،

วะวะพะอัมบีอะฮุดีก ะริฎอุมบีเกาะฎออิค ะซุฮุดันฟิดดูนยา
ซื่อสัตย์ต่อพันธะของพระองค์, ฟังพอใจต่อกำหนดสภาวะการณ
ของพระองค์, เพียงพอจากโลกนี้ (มีความสมถะ),

وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ، وَأَثَرَةً وَطَمَآنِينَةً وَتَوْبَةً نُّصُوحًا،

วะร็อบะตันฟีมาอินดัก วะอะชะเราะะเตอวะฎุมอะฮูนี่นะเตอ
วะเตออะตันนะซุฮา

และปรารถนาในสิ่งที่มีอยู่ ณ พระองค์, ความประเสริฐเลิศเลอเลิศ
ความสงบมั่น และการกลับตัวอย่างแท้จริง,

أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،

อัสอะลุกะซาลิกะยาร็อบบัลอะละมีน
ข้าฯ วอนขอต่อพระองค์ในสิ่งดังกล่าวทั้งหมดนี้ โอ้ พระผู้อภิบาล
แห่งสากลโลก,

إِلٰهِ أَنْتَ مِنْ حَلِيمِكَ تُعْصَى،

อิลาฮีอันตะมินฮิลมิกะตุอซอ
พระผู้เป็นเจ้าของข้าฯ (ปรองบ่าว) ฝ่าฝืนเพราะความขันติของพระองค์,

وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ، فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ،

วะมินกะเราะะมิกะวะญูติกะตุฎอู อู พะกะอันนะกะลัมตุอซุ
และภักดีเพราะปรารถนาความกรุณา และความเมตตาของพระองค์,
ดังนั้น จึงเสมือนกับว่า (พวกเขา) ไม่ได้ฝ่าฝืนใดๆ,

أَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَّانُ أَرْضِكَ،

อะนะวะมะลัลลัมยะอฺซิกกะซุกกานอฺรฎฺฎิก
ข้าฯ รวมทั้งบรรดาผู้ที่ไม่ได้ฝ่าฝืนพระองค์ ทั้งหมดล้วนแล้วแต่
เป็นผู้ที่อาศัยอยู่บนหน้าแผ่นดินของพระองค์,

فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا، وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا،

พะกุนอะลัยนาบิลฟัฎลิจฺจาวาด้า วะบิลค็อยริเออวาด้า
ดังนั้น โปรดประทานให้แก่เหล่าข้าฯ ด้วยความโปรดปรานแห่งความ
เมตตา, และด้วยการเชื่อเชิดด้วยความดีงาม ให้แก่เหล่าข้าฯ,

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،

ยาอฺรชะมฺรรอฮิมีน วะซ็อลลัลลอฮุอะลามุฮัมมัดิวะอาลิสฺ
โอ้ ผู้ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล, ขออัลลอฮ์
โปรดประสาทพรแต่ มุฮัมมัดและวงศ์วานของท่าน,

صَلَاةً دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَلَا تُعَدُّ، وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ،

ชะอะลาตั้นดาอิมะตัลลาตุซซอวะลาตุอัตตะด วาลายักดิรฺกัจจ็อดเราะฮาซ็อยรูก
ด้วยการประสาทพรตลอดกาล ซึ่งไม่มีผู้ใดที่จะสามารถนับจำนวน,
และไม่มีใครสามารถที่จะกำหนดปริมาณได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น,

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ยาอฺรชะมฺรรอฮิมีน

โอ้ ผู้ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้มีเมตตาใดทั้งมวล

ซียาเราะฮ์อิมามฮุเซน (อ.) วันแรก,
กลางเดือนเราะฎ็บบ์ และกลางเดือนชะอฺบาน

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยัยบนะเราะฮ์ซุลลิลลาฮฺ

ขอความศานติ์พืงมีแต่ท่าน โอ้ บุตรของเราะฮ์ซุลแห่งอัลลอฮฺ,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ،

อัสซะลามุอะลัยกะยัยบนะคอตะมินนะบียีน

ขอความศานติ์พืงมีแต่ท่าน โอ้ บุตรของนะบีท่านสุดท้าย,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ،

อัสซะลามุอะลัยกะยัยบนะซัยยิดิลมุรชะลีน

ขอความศานติ์พืงมีแต่ท่าน โอ้ บุตรของ ประมุขแห่งบรรดาเราะฮ์ซุล,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ،

อัสซะลามุอะลัยกะยัยบนะซัยยิดิลวะซียีน

ขอความศานติ์พืงมีแต่ท่าน โอ้ บุตรของประมุขแห่งบรรดาทายาท

(ผู้สืบทอดของบรรดานะบี),

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาอะบาอับดีลลาฮฺ

ขอความศานติ์พืงมีแต่ท่าน โอ้ อะบาอับดีลลาฮฺ,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาฮุซัยนับนะอะลีย

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ฮุเซน บุตรของอะลี,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ،

อ้อชะลามุอะลัยกะยับนะฟาฏิมะตะซัยยิดะติณิซาอิลอาละมีน

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ บุตรของฟาฏิมะฮุ

ประมุขของเหล่าสตรีแห่งสากลโลก,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ،

อ้อชะลามุอะลัยกะยาเวลีอัลลอฮิวับนะวะลียฮิ

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮุ

และบุตรของผู้ใกล้ชิดของพระองค์,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيِّهِ،

อ้อชะลามุอะลัยกะยาซาฟีอัลลอฮิวับนะซาฟียฮิ

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้ได้รับการเลือกสรรของอัลลอฮุ

และบุตรของผู้ได้รับการเลือกสรรของพระองค์,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ،

อ้อชะลามุอะลัยกะยาฮุจญาตะตัลลอฮิวับนะฮุจญาติฮุ

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ข้อพิสูจน์ของอัลลอฮุ

และบุตรของข้อพิสูจน์ของพระองค์,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَابْنَ حَبِيبِهِ،

อ้อชะลามุอะลัยกะยาฮะบีบิลลอฮิวับนะฮะบีบิฮุ

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ที่รักของอัลลอฮุ

และบุตรของที่รักของพระองค์,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาซะฟีร็อลลอฮิวับนะซะฟีริฮฺ
ขอความศานติ์พึงมีแต่ท่าน โอ้ ทูตของอัลลอฮ์
และบุตรของทูตของพระองค์,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาอะคฮินัลกิตาบิลมัซฮูร
ขอความศานติ์พึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้พิทักษ์พระคัมภีร์ที่ผูกพันทึก,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาวาริษัตเตารอติวัลอินญีลิวัชชะบัวร์
ขอความศานติ์พึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้รับมรดกพระคัมภีร์เตารอต (ของ
นะบีมูซา) อินญีล (ของนะบีอีซา) และชะบัวร์ (ของนะบีดาอูด),

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ الرَّحْمَنِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาอะมีนัรเราะฮฺมาน
ขอความศานติ์พึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้ได้รับความไว้วางใจ
ของพระเจ้าทรงเมตตา,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาชะรีกัลกุรอาน
ขอความศานติ์พึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้เคียงคู่ในระดับเดียวกับอัลกุรอาน,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาอะมุดัดดีน

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ เสาหลักของศาสนา,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาบาบะฮิกมะติร็อบบิลอะลามีน
ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ประตูแห่งวิทย์ปัญญา
ของ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةِ الَّذِي مَنْ
دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْأَمِينِينَ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาบาบะฮิฏฏะฮฺติณิลละฮิมีน
ตะเคาะละฮุกานะมินัลอามีนีน

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ประตูแห่งฮิฏฏะฮฺ (ประตูแห่งการ
ปลดเปลื้องบาป) ซึ่งผู้ที่เข้าไปในนั้น คือบรรดาผู้ได้รับความปลอดภัย,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللَّهِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาอัยยะตะอิลมิลลาฮฺ
ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ขุมคลังแห่ง ความรู้ของอัลลอฮฺ,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาเมาฎิอะฮฺริริลลาฮฺ
ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ สถานที่แห่งความลับของอัลลอฮฺ,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ، وَالْوَتَرَ الْمَوْتُورَ،

อัสซะลามุอะลัยกะยาซารีลลอฮฺอิวับนะซารีฮฺ วัลวัตริลลอเมาตุร
ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้เป็นหนี้เลือดของอัลลอฮฺ

และบุตรของผู้เป็นหนี้เลือดของพระองค์, และเลือดที่ถูกหลั่ง
ซึ่งจะต้องได้รับการล้างแค้น,

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ،

อัสซะลามอะลัยกะวะอะลัลอัรวาฮิลละตีฮัลลัตบีฟิเนาอิค
ขอความศานติ์พึงมีแต่ท่าน และแต่เหล่าดวงวิญญาณที่ฝังร่วมกับท่าน,

وَأَنَا خَتُّ بَرِّحَلِّكَ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ،

วะอะนะค็อตบีเราะฮุลลิค บิอะบีอันตะวะอะอุมมีวะนัฟซียาอะบาอับดิลลาฮฺ

และวางสัมภาระของพวกเขาลง ณ สถานอันบริสุทธิ์ของท่าน,
บิดามารดาของข้าพเจ้า และชีวิตของข้าพเจ้าขอพลีเพื่อท่าน โอ้อ
อะบาอับดิลลาฮฺ,

لَقَدْ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ،

ละก็อตอะซุมมะติลมุซิบะฮฺ

แน่นอนว่าความทุกข์ระทมของท่านนั้นยิ่งใหญ่,

وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ،

วะญัลละติเราะฮฺซียะตุบิกะอะลัยนาวะอะลาญะมีอิอะฮฺลิลอิซลาม

และความเศร้าโศกของท่าน ใหญ่หลวงสำหรับพวกเรา

และชาวอิสลามทั้งหมด,

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ،

พะละอะนัลลอฮฺอุมมะตันอัซซะฮฺตอะซซุลมิวัลญะวาริ

อะลัยกุมอะฮฺลัลบัยตุ

ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่ง ประชาชาติที่ได้ปูพื้นฐานการกดขี่
และอธรรมต่อท่าน อะฮฺลุลบัยตุ,

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ،

วะละอะหนัลล่อฮฺอุมมะตันตะพะอะตักุมอัมมะกอมีกุม
ขออัลลอฮฺทรงสาปแช่ง ประชาชาติที่ขัดขวางท่านจากตำแหน่ง,

وَأَزَالَتُكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللَّهُ فِيهَا،

วะอะซาลัตกุมอัมมะรอติบิกุมุลละตีร็อดตะบะกุมลล่อฮฺฟีฮา
และผลักไสท่านจากฐานันดร ที่อัลลอฮฺทรงจัดสรรไว้ให้ท่าน,

بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ،

บิอะบิอันตะวะอุมมีวะนัฟซียาอะบะบาอับดิลลาฮฺ
บิดามารดาของข้าพเจ้า และชีวิตของข้าพเจ้า ยอมพลีเพื่อท่าน
โอ้อะบาอับดิลลาฮฺ,

أَشْهَدُ لَقَدْ أَقْشَعَرَّتْ لِدِمَائِكُمْ أَظِلَّةُ الْعَرْشِ
مَعَ أَظِلَّةِ الْخَلَائِقِ،

อัชชะตุละเกาะดิกชะอ์ร็อดลิดิมาอิกุมอะซึลละตุลอ์รชี
มะอะอะซึลละติลเกาะลาอิก

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ร่มเงาแห่งบัลลังก์กับร่มเงาที่กำบังของสรรพลสิ่ง
ทั้งมวล ต่างสั้นไหวให้กับเลือดบริสุทธิ์ของท่านที่ถูกหลั่ง,

وَبَكَّتْكُمْ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ،

วะบะกัตกุมชชะมาอูวัลอ์รฎู
ชั้นฟ้าและแผ่นดินต่างร้องไห้ให้แด่ท่าน,

وَسُكَّانُ الْجَنَانِ وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ ،

วะซุกกานุลญินานินัลบรฺรวัลบะฮฺรุ

รวมถึงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในสรวงสวรรค์ บนพื้นที่ราบและท้องทะเล,

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ ، لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللَّهِ ،

ซ็อลลัลลอฮุอะละยักะอะตะตะมาฟีอิลมิลลาฮฺ ลับบัยกะดาอียัลลอฮฺ

ขออัลลอฮฺโปรดประสาทพรแก่ท่าน ด้วยจำนวนของสิ่งที่มีอยู่

ในความรู้ของอัลลอฮฺ, **ข้าพเจ้าตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮฺ,**

إِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ ،

อินกานะลัมยญิบกะ

แม้ว่าร่างกายของข้าพเจ้าไม่สามารถตอบรับท่านได้ ในยามที่ท่าน

ขอความช่วยเหลือ,

وَلِسَانِي عِنْدَ اسْتِنصَارِكَ ،

บะตะนีอินดัซติฆอชะติก วะลิซานีอินดัซตินซอริก

และลิ้นของข้าพเจ้า ก็ไม่สามารถตอบรับท่านได้ ในยามที่ท่าน

ขอความช่วยเหลือ,

فَقَدْ أَجَابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي وَبَصْرِي ،

พะก็อดตะอะญาบะกะก็อลบีวะซัมอึวะบะเซาะรี

แต่ทว่าทั้งจิตใจ หู และดวงตาของข้าพเจ้าตอบรับท่าน,

سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ،

ซุบฮานะร็อบบินาอินกานะวะอฺดูร็อบบินาละม็อฟูลา

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ،

วะอ็ชชะตุอันนะกะก็อดบัลลัซตะอะนิลลาฮฺ

และข้าพเจ้าขอยืนยันว่า แท้จริงท่านได้เผยแผ่

(สิ่งที่ได้รับมอบหมาย) มาจากอัลลอฮฺ,

وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللَّهِ، وَعَنْ أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

วะอันญัตติกะเราะะซูลิลลาฮฺ วะอันอะบีกะอะมีริลมุอฺมินีน

จากเราะซูลแห่งอัลลอฮฺ ผู้เป็นท่านตาของท่าน,

จากผู้นำ แห่งศรัทธาชน ผู้เป็นบิดาของท่าน,

وَعَنْ أَخِيكَ الْحَسَنِ، وَنَصَحْتَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،

วะอันอะกีกัลฮะซัน วะนะเซาะฮฺตะวะญฺาฮ์ตะฟีซะบีลิลลาฮฺ

และจากอะซันฟีชายของท่าน,

ท่านได้ตักเตือนและต่อสู้ในวิถีทางของอัลลอฮฺ,

وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ،

วะอะบัดตะฮฺมุคฺลิลซ็อนฮ์ตตะอะตากัลยะกิน

และเป็นบ่าวที่เคารพภักดีพระองค์ ด้วยความสุจริตใจ

จนกระทั่งถึงวาระแห่งอายุขัยของท่าน,

فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرَ جَزَاءِ السَّابِقِينَ،

พะญะซากัลลอฮฺค็อยเราะะญะซาอิซซาบิกีน

ดังนั้น อัลลอฮฺจึงประทานรางวัลให้แก่ท่าน ซึ่งเป็นรางวัลที่ดีที่สุด

ของบรรดาผู้ล้าหน้า,

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا،

วะซ็อลลัลลอฮุอะลัยกะวะซัลละมะตุซซาลีมะ
ขออัลลอฮฺโปรดประสาทพร และส่งความศานตได้อย่างมากมาย
ให้แก่ท่าน,

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

อัลลอฮุมมะซ็อลลิอะลามุฮัมมัดิวะอาลิมุฮัมมัด
ข้าแต่อัลลอฮฺ โปรดประสาทพรแต่ มุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด,

وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ،

วะซ็อลลิอะลัลฮุซัยนิลมัจลุมิซชะฮีดิรเราะซิด
และโปรดประสาทพรแต่ฮุเซน ผู้ถูกกดขี่ ผู้พลีชีพที่กล้าหาญ,

قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ، وَأَسِيرِ الْكُرْبَاتِ،

เกาะตีลิลอะบะรอต วะอะซีริลกูรบะต
ผู้ถูกสังหารเพื่อการหลั่งน้ำตา, และเชลยแห่งความทุกข์ระทม,

صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً،

ชะอะลาตันนามียะตันซากียะตัมมุบะเราะกะฮฺ
ด้วยการประสาทพรที่เต็มไปด้วยความจำเริญ ความบริสุทธิ์
และความเพิ่มพูน,

يَصْعَدُ أَوْلَاهَا وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا،

ยัซอะดุเอาวะละฮฺวายะลัยนัฟะดุอาคิรฺฮฺ
ซึ่งจุดเริ่มต้นขึ้นสู่เบื้องสูง และไม่มีที่สิ้นสุด,

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ،

อัฟฎะละมาซ็อลลัยตะอะลาอะฮะดีมิมินเอาลาดีอัมบิยาอิกัลมุรชะลีน
เป็นการประสาทพรที่ประเสริฐที่สุด ที่ทรงประสาทพรแก่บุคคลหนึ่ง
จากบุตรหลานของบรรดานะบีผู้สื่อสารของพระองค์,

يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

ยาอิลาฮัลอาละมีน

โอ้ พระผู้เป็นเจ้าของสากลโลก

แล้วให้จุมพิตสุสานบริสุทธิ์ แหบใบหน้าด้านขวาและด้าน
ซ้ายกับสุสาน จากนั้นให้เวียนรอบสุสานและจุมพิตทั้ง 4 ด้าน
ของสุสาน ท่านเชคมุฟิต (รฮ.) กล่าวว่า “จากนั้นให้ไปสุสานท่านอะ
ลีบินฮุเซน (อ.) ยืนใกล้สุสานท่าน แล้วกล่าว

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ،

อัซซะลามอะลัยกะอัยยฮุซซิดดีกฏฏ็อยยิบ

ขอความศานติพึงมีแต่ท่าน โอ้ ผู้สัตย์จริง ผู้ประเสริฐ,

الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ، وَابْنَ رَيْحَانَةَ رَسُولِ اللَّهِ،

อัซซะกียูลสะบีบุลมุก็อร็อบ วับนะร็อยฮานะติเราะะฮูลิลลาฮู

ผู้บริสุทธิ์ ผู้เป็นที่รัก ผู้ใกล้ชิด, และบุตรของโหระพา

(ต้นไม้หอมแห่งสรวงสวรรค์) ของเราะฮูลแห่งอัลลอฮฺ,

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،

อัซซะลามอะลัยกะมินชะฮีดิมมุฮตะชิบ วะเราะอะฮุมะตุลลอฮิ

วะปะเราะกะกาตุฮฺ

ขอความศานติ์พึงมีแด่ท่าน โอ้ ผู้พลีชีพ ผู้แสวงหาความดีงาม, ขอความ
เมตตาของอัลลอฮ์และความจำเริญของพระองค์พึงมีแด่ท่าน,

مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ، وَأَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ،

มาอักเราะมะมะกอมัก วะอัชเราะพะมุนเกาะละบัก
ตำแหน่งของท่านมีเกียรติยิ่ง, และสถานคืนกลับของท่าน
ณ พระผู้เป็นเจ้า สูงส่งยิ่ง,

أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللَّهُ سَعْيَكَ، وَأَجْزَلَ ثَوَابَكَ،

อัชชะดฺลอะกะอ็อดชะกะร็อลลอฮฺชะอัยกั วะอัจญฺชะละชะวาบัก
ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า อัลลอฮฺทรงตอบแทนความพยายามของท่าน,
ทรงให้ผลบุญของท่านมีอันเหลือ,

وَأَلْحَقَكَ بِالذَّرْوَةِ الْعَالِيَةِ، حَيْثُ الشَّرْفُ كُلُّ الشَّرْفِ،

วะอัลชะเกาะกะบิซซิริวะติลอะลียะฮฺ ฮัยฺซุซชะเราะพะฟุกุลลุซชะร็อฟ
และทรงให้ท่านบรรลุสู่สถานะที่สูงส่งที่สุด,
ในสถานอันทรงเกียรติของเกียรติยศทั้งหมด,

وَفِي الْغُرْفِ السَّامِيَةِ، كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ،

วะฟีลชะเราะพะฟิซซามียะฮฺ กะมามันนะอะลัยกะมินกัอับล
และในห้องทั้งหลาย ที่รุกรุรา โรหฺราน,
ดังที่ได้ประทานให้แด่ท่านมาแล้วก่อนหน้านี้,

وَجَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ،

วะญะอะละกะมินอะฮฺลิลบัยติลละซึนะอัชชะบัลลอฮฺอันฮุมริจญฺซุ
และทรงบันดาลให้ท่านเป็นหนึ่งในอะฮฺลุลบัยตุ ผู้ซึ่งอัลลอฮฺ
ทรงขจัดความสกปรกโสมนม ออกไปจากพวกท่าน,

وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا،

วะฎะฮฺฮะฮฺเราะฮฺมุตัมฏีฮฺหรือ เซาะละวะตุดลลอฮฺอะลฺยกะ
และทรงชำระพวกท่านให้สะอาดบริสุทธิ์อย่างแท้จริง,

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ،

วะเราะฮฺมุมะตุลลลอฮฺอิวะบะเราะกาตุฮฺวะริฎฎะวานุฮฺ
ขอการประสาทพรของอัลลลอฮฺพืงมีแต่ท่านรวมทั้งความเมตตา
ของอัลลลอฮฺ ความจำเริญ และความพึงพอใจพระทัยของพระองค์,

فَاشْفَعْ أَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ إِلَى رَبِّكَ فِي حِطِّ
الْأَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِي،

ฟัซชะอัยยฺฮฺชัซซัยยิดุฎฎอฮฺริอิลาร็อบบิกะฟีฮฺฎฎิล
อัชกออิลันเซาะฮฺรี

โอ้ ประมุขผู้บริสุทธิ์ โปรดให้การอนุเคราะห์แก่ข้าพเจ้า ยังพระผู้อภิบาล
ของท่าน ในการปลดเปลื้องภาระแห่งบาปอันหนักอึ้ง
ออกจากหลังของข้าพเจ้า,

وَ تَخْفِفْهَا عَنِّي، وَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ،

วะตักฟีฟีฮฺอันนี วัรฮัมซุลลิวะคุฎฎอิลัก
และให้มันเบาบางลงจากข้าพเจ้า, โปรดเมตตาต่อความต่ำต้อย
และความนอบน้อมของข้าพเจ้าที่มีต่อท่าน,

وَلِلَّسَّيِّدِ أَبِيكَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ.

วะลิลฮฺซัยยิดิอะบีก ซ็อลลัลลลอฮฺอะลฺยกุมมา

และต่อบิดาของท่าน ผู้เป็นประมุขผู้ยิ่งใหญ่,
ขอการประสาทพรของอัลลอฮฺ ฟิงมีแต่ท่านทั้งสอง

จากนั้น ให้แนบตัวกับสุสาน และกล่าวว่า

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ، وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ،

อ้อชะละมูอะลัยกุมยาอันซอหรือลลอฮฺ วะอันซอเราะเราะฮฺลิลอิ
ขอความศานติฟิงมีแต่พวกท่าน โอ้ บรรดาผู้ช่วยเหลืออัลลอฮฺ,
บรรดาผู้ช่วยเหลือเราะฮฺลิลอิของพระองค์,

وَأَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ،

วะอันซอเราะอะลีบิบนีอะบีฏอลิบ วะอันซอเราะฟาฏิมะฮฺ
บรรดาผู้ช่วยเหลืออะลี บุตรของอะบีฏอลิบ,
บรรดาผู้ช่วยเหลือฟาฏิมะฮฺ,

وَأَنْصَارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَأَنْصَارَ الْإِسْلَامِ،

วะอันซอหรือลฮะชะนะนิวัลฮุซัยน วะอันซอหรือลอิชลาม
บรรดาผู้ช่วยเหลือฮะซันและฮุเซน, และบรรดา
ผู้ช่วยเหลือศาสนาอิสลาม,

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ، وَجَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِهِ،

อ้อชะตุอันนะฮฺมุลละก้อดนะชะฮะฮฺตุมลิลลลอฮฺ วะญะฮัดตุมฟีชะบิลีฮฺ
ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า แท้จริง พวกท่านได้ตักเตือน (ด้วยความ
ปรารถนาดี) เพื่ออัลลอฮฺ, และต่อสู้ในวิถีทางของพระองค์,

فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ،

พะญะฮะฮฺกุ่มลลอฮฺอะนิลอิชลามิวะอะฮฺลิลฮิอ์ฟะฎะลัลญะฮะฮฺ

ดังนั้น อัลลอฮ์จึงประทานผลรางวัลจากอิสลามและมุสลิม
ด้วยรางวัลที่เลอเลิศที่สุด ให้แก่พวกท่าน,

فُزْتُمْ وَاللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا،

ฟุซตุมวัลลอฮิฟาซันอะซีมา

พวกท่านได้รับชัยชนะแล้ว **ขอสาบานต่ออัลลอฮ์**
เป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่,

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا،

ยาลัยตะนีกุนตุมะอะกุมพะอะฟุชะเฟาซันอะซีมา
โอ ข้าพเจ้าน่าจะได้อยู่ร่วมกับพวกท่าน และได้รับชัยชนะ
อันยิ่งใหญ่พร้อมกับพวกท่าน,

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ،

อัชชะดุอันนะกุมอะฮฺยาอุนอินตะร็อบบิกุมตุรชะกูณ
ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า แท้จริง พวกท่านยังมีชีวิตอยู่
และได้รับปัจจัย ณ พระผู้อภิบาลของพวกท่าน,

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ الشُّهَدَاءُ وَالسُّعْدَاءُ،

อัชชะดุอันนะกุมุซซุชะดาอฺวัซซุอะดาอฺ
ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า แท้จริง พวกท่านคือบรรดาผู้พลีชีพ
และบรรดาผู้ประสบความสำเร็จ

وَأَنَّكُمْ الْفَائِزُونَ فِي دَرَجَاتِ الْعُلَى،

วะอันนะกุมุลฟาอิซุณะฟีตะเราะอะญาติลอุลา
และแท้จริงพวกท่านคือบรรดาผู้ที่ได้รับชัยชนะ
ในตำแหน่งที่สูงส่ง

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

วัสซะลามอะลัยกุมวะเราะฮุมะตุลลอฮิวะบะเราะกะกาตุฮฺ
ขอความศานติ ความเมตตาของอัลลอฮฺ และความจำเริญ
ของพระองค์ ฟังมีแต่พวกท่าน

จากนั้น ให้กลับออกไปที่ เบื้องศีรษะอันจำเริญของท่าน
อิمام (อ) ให้หะมาซชียาเราะฮฺและดุอาอ์ให้แก่ตนเอง บิดา
มารดา และบรรดาพี่น้องผู้ศรัทธา

ถอดความโดย อุษา จิตต์ดำริ

